

Bà Xà Thư Ký

Contents

Bà Xà Thư Ký	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	10
3. Chương 3	17
4. Chương 4	24
5. Chương 5	32
6. Chương 6	38
7. Chương 7	43
8. Chương 8	51
9. Chương 9	58
10. Chương 10: Phần Cuối	65

Bà Xà Thư Ký

Giới thiệu

Từ khi bị mẹ ép hôn sớm Trình Hạo lại có ý nghĩ đến cô thư ký kề cận bên mình vì cô có một thân h

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-xa-thu-ky>

1. Chương 1

Mở đầu

Chuông điện thoại đã vang lên rất nhiều lần, nhưng người đàn ông ngồi trên ghế sofa, uống rượu đỏ một mình, một chút ý tứ nghe điện thoại cũng không có, còn bật âm thanh ti vi ở mức lớn nhất, bao phủ chuông điện thoại.

Tuy nhiên, người đàn ông không nhin được nữa, nhưng không tắt điện thoại, tiếp tục uống rượu đỏ.

Đột nhiên, cửa nhà trọ bị mở ra, một người phụ nữ đi tới với bộ mặt giận dữ, “Trình Hạo, con muốn ăn đòn phải không?”

Trình Hạo để rượu đổ xuống, không ngờ đến nhanh như vậy, nhưng mà, đến sớm hay muộn cũng là trong dự đoán! Nếu muốn xuất hiện, còn gọi điện thoại làm gì?

“Mẹ, sao người lại tới đây?” Mặt anh không thay đổi mà nhìn mẹ.

“Con cứ giả bộ, con rõ ràng là ở nhà mà không nghe điện thoại, rõ là cố ý.” Mẹ Trình vào phòng bếp rót một ly nước uống, nhưng mà, có uống bao nhiêu đi nữa cũng không có cách loại bỏ tức giận trong lòng bà.

“Con không nghe thấy, con mới vừa ở trên lầu, có thể là TV mở lớn tiếng?” Anh vội vã chỉnh âm thanh của tivi lên một chút.

Mẹ Trình bị anh làm cho tức chết, “Hôm nay không phải mẹ bảo con đến nơi hẹn sao? Con biết vị tiểu thư kia đợi con bao lâu không?”

Trình Hạo xem thường, anh đương nhiên biết, nhưng anh từng đồng ý gặp mặt phụ nữ kia? Anh sẽ không đi.

“Mẹ thật vất vả mới tìm được một người tương đối hợp khẩu vị của con, hơn nữa, phụ nữ có xuất thân trong sạch, con lại vứt qua một bên?” Rõ ràng đã 30 tuổi rồi, tại sao không muốn tìm bạn gái? Ngay cả trước những thứ xì căng đan kia về đối tượng bạn gái, anh đều nói chẳng qua là vui đùa một chút, tuyệt đối không phải là đối tượng kết hôn.

Đó là muốn như thế nào? Phải chờ tới lúc nào thì anh mới kết hôn? Đợi đến khi bà chết sao?

“Mẹ, người biết mà, con không thích bị sắp xếp!” Trình Hạo đã nói rõ ràng với bà, anh không thích bọn họ sắp xếp phụ nữ cho anh, cho dù là hôn nhân giả tạo, vậy cũng phải làm anh hài lòng.

Mẹ Trình dĩ nhiên biết, nhưng không giới thiệu cho anh, anh có thể tự tìm sao?

“Mẹ mặc kệ, con không muốn kết hôn, mẹ vẫn giới thiệu người cho con, trừ phi con tìm phụ nữ về!” Mẹ Trình bà không phải là gây khó khăn cho anh, nhưng bà thật sự là sốt ruột chờ mong.

Hiện tại, muốn anh đi nơi nào tìm phụ nữ về cho bà xem? Nhưng nếu không tìm một người phụ nữ về, bà nhất định sẽ tiếp tục tìm phụ nữ cho anh, muốn bà dừng lại, phải lập tức lập đem phụ nữ về.

“Mẹ! Người yên tâm, con sẽ tìm.”

“Con tìm? Con tìm tới khi nào? Mẹ đã nghe qua câu này rồi, nhưng mà mẹ không thấy con hành động, rốt cuộc là con thích con gái như thế nào, mẹ sẽ tiếp tục giúp con tìm!” Mẹ Trình cũng không nhịn được nữa, mỗi lần cũng nói những lời này với bà, bà không dễ bị lừa.

.

“Cảm thấy phù hợp, sẽ tìm được!” Trình Hạo cầm rượu đổ lên, tiếp tục uống.

Mẹ Trình quả thật bị anh chọc giận gần chết, “Cái gì gọi là cảm thấy phù hợp? Dù sao vẫn phải có một tiêu chuẩn chứ?”

“Không có tiêu chuẩn, dù sao thì mẹ yên tâm, mẹ không phải muốn con tìm bạn gái thôi sao? Con sẽ nỗ lực.” Trình Hạo đối với chuyện bạn gái hoàn toàn không quan tâm, bởi vì vậy mà căn bản không quan trọng!

“Mẹ mặc kệ con! Trễ nhất là cuối tháng sau, con phải mang một người phụ nữ về nhà, yêu cầu con phải thật lòng thích, hơn nữa mẹ cũng phải hài lòng, không cho tùy tiện chọn một người ở trên đường.” Mẹ Trình phát tối hậu thư nói.

“Cuối tháng sau?”

“Không sai, không phải bên cạnh con có rất nhiều phụ nữ sao? Tìm một người làm con thích, khó khăn sao? Mẹ cũng không tin, nhiều người như vậy, không có một người con thích.” Khi Mẹ Trình nhìn không ít xì căng đan của anh, phụ nữ nhiều như vậy, mặc dù không có lấy một người đang hoàng, nhưng chỉ cần anh thật lòng thích, vậy thì không quan trọng.

Trình Hạo nhớ lại bạn gái bên cạnh mình, thật là không có một người nào để cho anh động lòng.

“Trước tiên, mẹ muốn phụ nữ đàng hoàng, có câu phụ nữ là quản gia của gia đình, nhưng hiện tại mẹ cũng không quản nhiều như vậy, con thích, mẹ hơi hài lòng là được rồi. Nhớ, cuối tháng sau, nhất định phải mang về nhà ẹ.” Mẹ Trình nói xong, mở cửa rời đi.

Trình Hạo còn ngồi trên ghế sa lon, nhớ lại, rốt cuộc là loại phụ nữ nào mới có thể nghiêm túc, lại không dính lấy anh, để giả làm bạn gái đây? Không sai, lúc mẹ liều mạng nói, anh đã nghĩ tới một phương pháp xử lí, có thể ứng phó mẹ anh.

Dù sao không muốn kết hôn, tùy tiện tìm phụ nữ đàng hoàng một chút, diễn vai tốt một chút là được.

Chương 1

Trong cả tuần lễ, buổi chiều thứ sáu là một ngày nhàn rỗi nhất, toàn bộ công việc ở công ty đều phải hoàn thành vào buổi sáng, buổi chiều chỉ cần không phải là việc lớn, tuyệt đối không cần đi khắp nơi.

Lạc Diễm Hân làm việc ba năm ở tập đoàn Trình thị, từ giúp việc trở thành thư ký hôm nay, cô đã làm việc rất cực nhọc, mặc dù đến bây giờ, cô không hiểu tâm tư tổng giám đốc, ai bảo tâm tư của anh luôn làm người ta nhìn không thấu?

Mà thứ sáu, nguyên nhân mà Lạc Diễm Hân nhàn rỗi là, vào lúc này, cấp trên của cô, Trình Hạo, luôn tới chi nhánh công ty để đi họp, mà cô không cần theo, cho nên cô vô cùng thoải mái.

Còn ba giờ là tan việc, mà bình thường Trình Hạo cũng tan việc trước một canh giờ, trở lại công ty xử lý chuyện cuối cùng, cô còn có thời gian hai tiếng.

Gần đây Lạc Diễm Hân cảm giác mình suy yếu, trước mấy ngày ăn tết, gọi điện thoại về nhà, lập tức bị mẹ lăm nhăm một giờ, cuối cùng bởi vì điện thoại di động của cô tắt, mới ngưng trò chuyện.

Mẹ nói cô cũng hai mươi lăm tuổi rồi, còn không tìm được bạn trai, còn không tính kết hôn, Tiểu Hoa nhà hàng xóm người ta, đã là mẹ của ba đứa con, nói liên tục, đến cuối cùng, cô phải xin phép về nhà xem mắt.

Xem mắt? Thế kỷ hai mươi mốt còn có người muốn xem mắt sao? Có lẽ có ít người muốn, nhưng cô kiên quyết không đi. Cô không tin, làm như vậy thì sẽ có tình yêu, nhiều nhất là cha mẹ hai bên vội vàng sắp xếp hôn nhân mà thôi, cô không muốn như vậy.

Nói cho cùng, cô không có mối tình đầu! Trước khi tốt nghiệp đại học, bạn đi học, nghiên cứu, tính toán công việc sau này. Sau khi tốt nghiệp, vì cuộc sống mà làm việc, vừa tốt nghiệp đã tiến vào tập đoàn Trình thị, dường như cô không nghỉ ngơi nhiều, cũng không vì phải hẹn hò mà nghỉ hơn nửa ngày nghỉ.

Cô không thấy cuộc sống trôi qua khô khan thế nào, chỉ là cô cảm thấy, không có đàn ông bên người, thật ra thì vô cùng tốt, mình có thể một người hưởng thụ tất cả.

Đáng tiếc cha mẹ không nghĩ như vậy, hiện tại muốn xem mắt, cái này phải làm sao đây?

Chẳng lẽ mình phải dâng tất cả lần đầu tiên ột người đàn ông mình không yêu?

Lạc Diễm Hân xoay cái ghế, lấy điện thoại di động ra, gọi một cú điện thoại.

“Man Man!”

“Làm sao vậy?” Chu Man ở buổi chiều, còn đang trong trạng thái buồn ngủ, bởi vì buổi tối cô chơi game, không ngủ được.

“Đương nhiên là có chuyện lớn!” Giọng nói của cô có chút gấp.

Bởi vì cả lâu 35 cũng không có người, cô nói chuyện lớn hơn.

Giọng nói Chu Man còn nghe ra được cảm giác lười biếng, “Nói đi!”

“Cha mẹ tớ muốn tớ về nhà xem mắt!” Cuối cùng Diễm Lạc Hân nói chuyện ra.

“Ôi, cái này không tốt sao? Vừa đúng lúc có thể làm dịu trái tim khô héo đã lâu của cậu.” Chu Man trêu chọc nói.

Lạc Diễm Hân bắt mắt mắng một câu: “Đi tìm chết!”

“Tớ không cần! Cậu cũng biết rất rõ ý nghĩ của tớ, hôn nhân như vậy, tớ mới không cần!”

Chu Man cười to, “Vậy cậu muốn như thế nào? Cha mẹ cậu bắt đầu buộc cậu rồi!”

“Tớ cũng không biết! Bà ấy kêu tớ xin nghỉ mấy ngày, trở về một chuyến!” Lạc Diễm Hân có một người bạn tri kỷ duy nhất là Chu Man, cho nên cô thoải mái nói với cô ấy.

Đối với chuyện như thế này, Chu Man cũng không có cách, huống chi, cô không gặp vấn đề này, mặc dù cả ngày cô chơi trò chơi, nhưng lại có bạn trai của cô giúp một tay, chăm sóc cô tất cả, cho nên cô rất hạnh phúc.

“Cái này phải nói thế nào Nếu đã không muốn về, vậy thì không cần về!”

Lạc Diễm Hân cũng biết, hơn nữa, kết quả còn là nhất định phải về, nhưng mà cô không muốn đi xem mắt!

“Vậy cậu có biện pháp để cho tớ không đi xem mắt, lại còn có thể giải quyết tràng nguy cơ này sao?”

“Cái này.” Chu Man nghiêm túc nghĩ, cái vấn đề này thật khó giải quyết !

“Nghĩ nhanh lên một chút, tớ chỉ còn thời gian mấy ngày, hai ngày, tớ nghĩ đến đầu đầu muốn nổ tung, hơn nữa còn có cảm giác mình mình bị bức chết.” Lạc Diễm Hân khổ sở nói.

Thật ra thì Chu Man muốn giúp mà không được, “Hân Hân, cậu nhớ tới mẹ cậu đi! Thông minh như vậy, coi như là lừa bà, nói cậu không thể về, cũng không gặt được bà! Hơn nữa còn có thể trực tiếp đi lên tìm cậu!”

“Nhất định như vậy!” Cô biết rõ tính cách của mẹ, nghĩ rất nhiều, nếu cô lừa dối, nhưng không có nghĩa là mấy ngày sau, khi bà phản ứng kịp, cô sẽ không thu dọn được hậu quả.

Chu Man than thở một tiếng, thật là khó khăn!

“Bằng không như vậy, cậu đem bạn trai mang về, như vậy thì tất cả mọi chuyện có thể được giải quyết.”

Làm ơn, cô đã nghĩ qua, vấn đề là, trong thời gian ngắn, làm sao tìm được một bạn trai à?

“Phải tìm ở nơi nào? Ai sẽ yêu tớ trong vòng mấy ngày?”

“Ách.”

“Coi như là yêu đi, lập tức có thể mang đàn ông về nhà, sẽ có sao?” Cô suy đi nghĩ lại, vẫn không có biện pháp!

Chu Man im lặng một chút, hỏi: “Cậu không có đàn ông theo đuổi sao?”

Thật là hời hợt chỗ đau của cô, cô cảm thấy mình bị vứt bỏ? Bên người cô, thật sự là không có một người đàn ông, theo lý thuyết, bộ dáng của cô cũng không tệ! Nhưng không có đàn ông thích cô, dù sao trong công ty, không có lấy một người biểu đạt bất kỳ ý tứ thích đối với cô.

Không phải vì cô đi theo Trình Hạo, cho nên mọi người cũng bởi vì cô là thư ký của Trình Hạo, cũng sợ cô?

“Không có!” Rất thẹn thùng mà trả lời.

Chu Man suy nghĩ một chút, tìm được một người!

“Cao Chí! Người trung thực theo đuổi cậu.”

Lạc Diễm Hân lập tức cau mày, “Anh ta? Không được! Anh ta đang ở quê nhà! Tớ luôn ở bên này, làm sao cho người ta tin tưởng chúng ta ở chung một chỗ, hơn nữa, bạn của cha mẹ tớ có cái gì là không biết?”

Cao Chí đó hoàn toàn không phải loại cô thích, anh ta là có một công việc thực tế , bề ngoài bình thường, nhưng so với tưởng tượng của cô, kém quá nhiều.

“Vậy chỉ có thể chúc cậu may mắn.” Chu Man bộ dạng nén đau buồn nói.

“Ôi! Đừng! Không muốn!” Hiện tại thì Lạc Diễm Hân giống như kiến bò trên chảo nóng rồi, một chút chủ ý cũng không có, càng thêm sốt ruột.

Chu Man nghe cô gấp gáp, “Bằng không cậu tìm bạn trai giả, ứng phó là được.”

“Bạn trai giả?”

“Đúng ! Không phải có một ít công ty lấy hoàn thành nhiệm vụ của người khác là tôn chỉ sao? Cậu có thể tới đó, giao tiền rồi chọn một người diễn bạn trai giả, sau đó mang về nhà là được.” Chu Man đột nhiên cảm thấy cái này cũng là biện pháp tốt.

Lạc Diễm hân suy nghĩ một chút, “Điều này có thể được không? Nếu như bị phơi bày?”

“Cậu không phải chỉ cần ứng phó mấy ngày sao? Thời gian mấy ngày, mẹ cậu có thể biết bao nhiêu, cậu cứ thoải mái, lớn mật làm đi!”

“Nhưng.” Lạc Diễm Hân vẫn có chút lo lắng.

“Nhưng mà, không rảnh nữa, tớ buồn ngủ quá! Tớ muốn ngủ.” Nói xong cũng cúp điện thoại.

Lạc Diễm Hân thiếu chút cũng bị cô làm cho tức chết, lời còn chưa nói hết!

“Man Man hử, lần sau mà gặp được cậu....cậu sẽ xong đời.” Lạc Diễm Hân hướng về phía điện thoại mắng, sau khi nói điện thoại xong, sau lưng Lạc Diễm Hân đột nhiên vang lên một tiếng ho khan, dọa cô sợ muốn nhảy dựng, cấp chút mặt mũi cho người đàn ông mà chào hỏi:“Tổng giám đốc khỏe!”

Lạc Diễm Hân nhìn thời gian một chút, sao anh lại quay lại? Xong rồi, bị anh nghe rồi.

Trình Hạo yên lặng nhìn cô một phút.

Người phụ nữ này là thư ký của anh, không tệ, hơn nữa còn là thư ký có năng lực tốt, mới có thể ở bên cạnh anh ba năm.

Hơn nữa ba năm nay, ý muốn đổi thư ký cũng không có, mặc dù bình thường có chút cảm giác miễn cưỡng, nhưng mà lúc quan trọng vẫn làm rất tốt.

Dung mạo của cô không tệ, muốn thân hình có thân hình, muốn tướng mạo có tướng mạo , thư ký của anh cũng không phải giả dối, phù hợp với tiêu chuẩn con dâu của mẹ, mặc dù gia sản không nhiều. Nhưng điểm quan trọng nhất, cô là thư ký của anh, trừ người nhà anh ra, thì thư ký hiểu rõ sở thích của anh nhất, vậy thì có thể lừa gạt mẹ, vượt qua kiểm tra.

Mới vừa rồi cũng nghe cô định tìm một người đàn ông giả làm bạn trai, dẫn về nhà, vậy thì thật là vừa vặn! Bọn họ lập ra một thỏa thuận, có thể lập tức thực hiện.

Một lúc trước anh còn đang còn nghiêm túc chọn phụ nữ mà mình biết, nhưng lại bỏ sót cô, hiện tại thì tốt rồi, thật là mất công! Rõ ràng bên cạnh có một người.

Lạc Diễm Hân thấy xấu hổ khi bị anh nhìn, vội vàng cúi thấp đầu nói xin lỗi, “Thật xin lỗi, tổng giám đốc, lần sau tôi không dám nữa.”

“Tôi không nói cô cái gì!” Trong lòng của cô, anh hung hãn như vậy sao? Lúc không có chuyện gì, ngay cả một cuộc điện thoại cũng không thể gọi?

“À?” Vậy anh vẫn cô là có ý gì? Lạc Diễm Hân lo lắng, dùng khước mắt liếc một cái, phát hiện anh vẫn còn ở nhìn.

“Xin hỏi, tổng giám đốc, có chuyện gì không?” Lạc Diễm Hân bình thường không sợ Trình Hạo như vậy, nhưng hôm nay bị anh bắt được mình ở giờ làm việc gọi điện thoại cá nhân, vậy khẳng định là xong đời.

Khước miệng Trình Hạo khê cong, nhưng rất nhanh lại trở về hình dáng ban đầu, “Tôi vừa mới nghe cô gọi điện thoại!”

Lạc Diễm Hân cắn chặt môi dưới, anh muốn truy cứu lỗi của cô sao?

“Cô có cần khăn trương như vậy không? Tôi không mắng cô!” Trình Hạo bất mãn, anh còn chưa nói việc chính, cô đã sợ, vậy một lát anh nói chuyện, cô sẽ sợ tới té xỉu? Anh nhớ thư ký của anh là một người tài, không nhất gan như vậy.

Vậy rốt cuộc là muốn nói gì? Nói nhanh một chút không được sao? Chậm rì rì như vậy, để cho cô sợ.

“Tôi không có khăn trương!” Lạc Diễm Hân cố gắng nguỵ biện.

Trình Hạo cũng không có ý truy cứu nữa, cô đã khăn trương vì chuyện này rồi, “Nội dung nói chuyện, tôi đã nghe được, tôi giúp cô!”

Lạc Diễm Hân vội vã ngẩng đầu nhìn anh, cả khuôn mặt tràn đầy kinh ngạc, “Anh nói cái gì?”

Trình Hạo lườm cô một cái, “Cô biết lời nói của tôi chưa bao giờ nói lần thứ hai!”

Lạc Diễm Hân nuốt nước miếng một cái, “Ý của anh là, không phải là, anh tính giả làm bạn trai của tôi, cùng tôi về nhà?”

Trình Hạo gật đầu.

Lạc Diễm Hân giật mình lui về sau một bước, lúc đầu cô còn cảm thấy phương pháp xử lí của Chu Man có chút kỳ quái, cũng không có ý định làm như vậy, nhưng tổng giám đốc lại muốn giúp cô?

“Tại sao?”

Cô cảm thấy nhất định không đơn giản, muốn cho anh đồng ý giúp một tay, trừ phi là cùng cấp bậc hoặc là người cao hơn anh, nếu không người ta giúp anh làm việc mới đúng, anh có thể xưng phong nhận việc?

“Đương nhiên là tôi không có lòng tốt giúp cô như vậy, tôi có điều kiện.”

Đã biết, cũng không biết điều kiện này là cái gì? Hẳn không phải là người của cô chứ? Nếu quả thật như vậy, anh có hứng thú với cô, ba năm trước, lần đầu tiên hai người gặp mặt cũng nên có chuyện, sẽ không chờ đến bây giờ mới đúng.

“Điều kiện gì?”

Trình Hạo nhìn nét mặt của cô, không có tự kỷ, nếu là anh cùng người khác nói chuyện này, đã sớm đi rồi, tuyệt đối sẽ không tra cứu điều kiện của anh là cái gì!

“Thì ngược lại, cô cũng phải giả làm bạn gái của tôi, đỡ mẹ tôi!”

Lạc Diễm Hân lập tức từ chối, “Không được!”

Trình Hạo không hiểu, còn có người từ chối đề nghị của anh? Hơn nữa anh còn giúp cô giải quyết vấn đề của cô!

“Tại sao?”

“Trình phu nhân đã gặp qua tôi, cũng biết tôi.....tôi giả làm bạn gái của anh, làm sao mà bà tin tưởng? Hơn nữa, tôi cũng không phải là thiên kim nhà có tiền, Trình phu nhân sẽ không hài lòng.” Lạc Diễm Hân đã gặp qua Trình phu nhân, cũng hiểu Trình phu nhân luôn muốn giúp con trai tìm một cô dâu, nhưng lấy cô ra làm bia đỡ đạn, có chút không bình thường! Dù sao thì cô cũng không phù hợp với tiêu chuẩn của Trình phu nhân.

Trình Hạo cảm thấy cô quá lo lắng, “Cô yên tâm, mẹ tôi từng thấy cô, nhưng cô rất phù hợp với tiêu chuẩn mà mẹ tôi giúp tôi chọn cô dâu, trừ gia thế ra.”

Có thật không? Cô nhìn ngang nhìn dọc cũng không thấy được mình là phụ nữ làm Trình Hạo thích? Hoặc là nói, Trình Hạo cố ý đối nghịch với mẹ, nhất định là không thích phụ nữ mà mẹ giới thiệu với anh?

“Vẫn không được, anh cũng nói, gia thế tôi kém, cuối cùng không phải đuổi tôi đi sao, hơn nữa công việc này có thể bị mất!” Chuyện mạo hiểm như vậy, cô không dám, người ta là chủ tịch phu nhân, chủ tịch phu nhân muốn đuổi việc một nhân viên, thật dễ dàng!

Trình Hạo không ngờ cô còn chưa đồng ý, “Tôi bảo đảm sẽ không mất công việc, bằng không, tôi cho cô một khoản tiền, được chưa?”

Công việc có thể giữ được, tiền cũng có thể lấy thêm một khoản? Chuyện tốt như vậy, có khả năng sao?

“Anh nói, là thật sao?” Lạc Diễm Hân không xác định.

Trình Hạo cũng biết tiền có thể giải quyết, nhưng không nghĩ thư ký của anh sẽ có lòng tham như vậy, trao đổi, giúp một tay chưa đủ, muốn anh thêm một khoản tiền mới đồng ý.

“Thật.”

“Sẽ không trong lúc này, còn phải làm chuyện gì quá đáng?” Tối thiểu thì cô cũng là con gái nhà lành, cũng không thể bán đứng chính mình như vậy!

“Nếu là như vậy, công việc cùng tiền, tôi tình nguyện cũng không cần.” Cô sẽ không bán chính mình.

Trình Hạo nhúc nhích nói: “Cô yên tâm, người yêu là được rồi.”

“Ừm! Vậy cũng tốt! Anh cũng đã đồng ý giúp tôi rồi!” Lạc Diễm Hân cần ứng phó cha mẹ, từ đầu anh đã nói .

“Tôi biết!” Không cần lặp lại, anh đã đồng ý, vậy thì nhất định sẽ hoàn thành.

“Chỉ diễn người yêu, không làm tình chứ?” Cô suy nghĩ, muốn xác định một phen, không phải cô ghét bỏ anh, mà là bọn họ không phải là tình nhân thật, cô không cần chịu thiệt mới phải.

“Cô rất muốn xảy ra?” Nếu cô muốn, nhưng anh không nguyện ý! Cô không phải loại anh thích.

“Dĩ nhiên là không muốn! Hơn nữa, trừ ở trước mặt hai bên cha mẹ, vẫn giữ vững quan hệ bình thường là cấp trên cấp dưới của chúng ta!” Lạc Diễm Hân giải thích rõ, cô không có nghĩ đến chỗ khác! Chỉ là muốn bảo vệ quyền lợi bản thân mà thôi.

“Dĩ nhiên!” Anh đúng là nghĩ như vậy.

“Nếu như sau này, xảy ra hành động thuộc về người yêu, thì phải làm thế nào?” Dù sao phải có chế độ thưởng phạt, mới có cảm giác gò bó.

“Vậy cô muốn thế nào?” Trình Hạo không ngại cô nói tới yêu cầu gì, dù sao có thể hoàn thành là được, nhưng là tối thiểu là không quá đáng.

Lạc Diễm Hân suy nghĩ một chút, phương pháp trực tiếp nhất, đương nhiên là phạt tiền!

“Nếu như sau này xảy ra hành vi không đứng đắn mà nói, dắt tay 500, ôm 1000, hôn môi 3000.”

Trình Hạo vốn không ngại số tiền lẻ này, nhưng có cảm giác cô đang gài bẫy anh là thế nào, “Cô tăng lên? Cô đáng giá như vậy sao?”

“Tôi mặc kệ, tôi là con gái, tôi muốn bảo vệ quyền lợi của một cô gái, anh là tổng giám đốc cũng không ngoại lệ, ai biết anh có lấy lý do công việc, làm loạn hay không?” Bây giờ, Lạc Diễm Hân đã không còn cảm giác sợ hãi, bởi vì hiện tại anh đang mở miệng muốn cô giúp một tay!

“Trong lòng của cô, tôi là người như vậy?” Trình Hạo xem thường nói.

Lạc Diễm Hân mỉm cười nói: “Cái này gọi là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, chỉ cần chúng ta không làm, dĩ nhiên là không có tiền phạt này rồi!”

Trình Hạo cười lạnh, “Nếu chúng ta lên giường, vậy muốn phạt bao nhiêu?”

Lên giường? Cô không nghĩ xa như vậy! Anh nói như vậy, là có ý gì? Không phải là.

Lạc Diễm Hân kéo quần áo của mình.

Trình Hạo cười lạnh một tiếng lần nữa, vẫn có chút tự cho là đúng.

“Tôi kiên quyết, sẽ không để anh đi tới một bước kia, nếu như anh làm như vậy thật, vậy thì anh phải đem cả đời này, đền cho tôi!” Lạc Diễm Hân tức giận nói.

“Rất tốt! Vậy thì tôi có thể bảo đảm, cô cũng không làm như vậy với tôi đi? Nếu cô nhịn không được mà động chân động tay với tôi, sẽ không tính đem cả đời cô bồi thường cho tôi chứ? Tôi không cần đâu.” Trình Hạo ác liệt nói.

Lạc Diễm Hân trừng mắt nhìn anh một cái, nói: “Anh yên tâm, tôi tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không xuống tay với anh.”

“Tốt! Vậy hợp đồng của chúng ta, coi như là đã thành, chừng nào cô về nhà thì nói cho tôi biết, để tôi chuẩn bị trước, dù sao thì tôi không biết gì về cô cả.” Trước kia, Trình Hạo thấy anh không cần hiểu thư ký của mình, nhưng hiện tại, tình thế bắt buộc, vẫn phải làm như vậy thật rồi.

“Biết! Tôi sẽ cho anh một bản thảo cặn kẽ, đến lúc đó đưa cho anh xem là được.” Lạc Diễm Hân khôi phục, trở về là thư ký mà trả lời anh.

“Ừm!” Trình Hạo nhìn cô một cái, sau đó đi vào phòng làm việc của mình.

Lạc Diễm Hân làm một cái mặt quỷ sau lưng anh.

Sau khi xoay người, bắt đầu hưng phấn, rốt cuộc thì chuyện này đã được giải quyết, mình cũng cần tìm một bạn trai thật, kỳ hạn của bọn họ chỉ có ba tháng, ba tháng sau, đi nơi nào tìm một người đàn ông về nhà đây?

Cuối cùng thì đã đến ngày về nhà, hai người không ngồi xe lên đường sớm, ngược lại, sau khi ăn cơm trưa xong, Trình Hạo đón Lạc Diễm Hân, lái xe về nhà với cô.

Ở trên xe, Lạc Diễm Hân rất hồi hộp, lăm lăm hỏi sở thích của Trình Hạo, mặc dù đã biết rất nhiều trong ba năm ở chung, nhưng vẫn sợ, đến lúc mẹ hỏi, mình không biết.

Lúc chạy về quê, cô còn chưa kịp phản ứng.

“Lạc thư ký, nhà cô ở đâu?” Dọc đường đi, Trình Hạo không còn quấy rầy cô, để cho cô tự nghĩ, nhưng hiện tại chuẩn bị đến nhà, cũng không có lý do để suy nghĩ nhiều như vậy chứ?

Hơn nữa, hiện tại trời đã tối, anh chưa từng đến nhà cô, chẳng lẽ phải dựa vào trực giác để tìm?

Lạc Diễm Hân không ngờ đến nhà nhanh như vậy, sau khi chỉ hướng, nói với anh: “Anh vừa gọi tôi là gì?”

“Lạc thư ký!” Anh gọi như vậy không đúng sao? Cũng gọi ba năm rồi.

Lạc Diễm Hân tức giận nói: “Anh gọi như vậy, nhất định mẹ tôi sẽ nghi ngờ, phải gọi tên tôi.”

“Tên gì? Diễm Hân? Hân Hân?” Anh có chút không thích ứng, đột nhiên sửa lại xưng hô đã gọi ba năm, thật có chút khó khăn.

“Tùy anh!” Lạc Diễm Hân chỉ cần anh không lộ ra sơ hở là được, nhìn anh thoải mái như vậy suốt đường đi, cô cho là anh đã chú ý, không ngờ mới gọi đã bại lộ.

“Vậy cô gọi tôi là gì?” Trình Hạo thật tò mò, cô sẽ gọi như thế nào? Một chữ hay là hai chữ đây?

“Hạo! Bạn của anh không phải gọi anh như vậy sao?” Cô gọi theo mà thôi, lúc đầu cô cũng không quen, nhưng về nhà luyện tập thật lâu mới gọi bình thường được.

Nghe được tên anh từ trong miệng cô, không biết vì sao có một tia xúc động, tại sao lại như vậy?

“Vậy tôi gọi cô là Hân Hân đi! Gọi Diễm Hân, người ta còn cho là chúng ta buồn nôn!” Trình Hạo chán ghét nói.

Quả thật, Lạc Diễm Hân muốn mắng người, tên của cô thì làm sao? Thế nào cũng là cha mẹ đặt! Thật là.

Cô cố ý đổi chủ đề nói: “Chẳng lẽ anh không khấn trương sao? Lát nữa là gặp cha mẹ tôi!”

Trình Hạo Hiên có vẻ bình tĩnh nói: “Tôi không khấn trương, ngược lại là cô, phải giải thích thế nào? Muốn cô về nhà xem mắt, lại đem đàn ông về nhà! Mẹ cô nhất định sẽ cảm thấy kỳ quái, mà bà sẽ không hỏi tôi, chỉ biết hỏi cô mà thôi.”

Anh nói không sai, mẹ là người sáng suốt, bà nhất định sẽ nghi ngờ, hơn nữa, giữa hai người bọn họ không có chút nào giống người yêu, phải thế nào mới lừa gạt được người đã từng trải là mẹ.

“Vậy phải làm sao bây giờ ? Muốn tôi nói thế nào?” Lạc Diễm Hân chưa từng nói dối mẹ, nếu như bị vạch trần, cô không thể ôm hết.

“Làm sao tôi biết, cô nghĩ đi!” Trình Hạo đem vấn đề ném lại cho cô, dù sao thì cô phải làm như vậy .

“Anh. Thật là không có tình đồng nghiệp!” Đối với thái độ lạnh lùng như vậy của anh, Lạc Diễm Hân đã sớm khó chịu, không riêng gì cô, mọi người trong công ty đều không thoải mái!

Cho nên lúc anh nói có thể giúp cô, cô mới kinh ngạc như vậy.

“Tôi không cho là cô có!” Theo chỉ thị của Lạc Diễm Hân, Trình Hạo quẹo một cái, chạy đến cửa nhà họ Lạc.

Hai người cũng không muốn xuống xe.

Anh đang đợi cô nghĩ ra, mà cô suy nghĩ vỡ đầu thế nào, cũng không được.

“Cô nghĩ ra chưa?” Sau mười mấy phút, Trình Hạo rốt cuộc không nhịn được mà hỏi cô.

Lạc Diễm Hân trừng mắt nhìn anh một cái, “Gấp cái gì?”

Bây giờ cô không vội về nhà mình, anh là một người ngoài, gấp cái gì?

“Tiểu thư Lạc Diễm Hân, bây giờ đã tám giờ tối, làm bằng sắt, cũng đói bụng chứ? Huống chi tôi còn lái xe lâu như vậy.” Thật ra thì Trình Hạo không quá đói, nhưng đã đến lúc đi vào, trò chuyện, đến tám giờ rưỡi, chín giờ mới có thể ăn cơm!

Lạc Diễm Hân bị anh nói như thế, cũng cảm thấy đói bụng, sau đó suy nghĩ gì đó trong đầu đều bị đói khát đuổi đi.

“Đều là anh! Nói gì đói bụng, tôi mới vừa nghĩ ra một ít, toàn bộ đều không nhớ rõ.”

Trình Hạo vô cùng không hài lòng với thái độ hiện tại của cô, nói thế nào anh cũng là cấp trên của cô, cô ra khỏi công ty liền chống đối anh, có phải anh đã cho cô quá nhiều quyền lợi?

“Lạc Diễm Hân, tôi phát hiện, mấy ngày nay cô đã thay đổi!”

Lạc Diễm Hân nghiêng đầu nhìn anh, “Có sao?”

Sao cô không thấy?

“Lá gan của cô càng lúc càng lớn! Có phải tôi nói giữ công việc cho cô, cô càng ngày càng làm càn? Càng ngày càng không coi tôi ra gì rồi hả ?”

Cô trước kia, là một thư ký có bộ dạng hoảng sợ, chuyện anh dặn dò đều nghiêm túc thực hiện, khi anh trách móc cô, cho dù trong lòng cực kỳ bất mãn, cũng không thể hiện ra ở trước mặt anh, không ngờ sau khi hai người thỏa thuận, cô hoàn toàn không sợ anh rồi.

Lạc Diễm Hân kinh ngạc, mình cũng quên chuyện này, không nên khiến tổng giám đốc dầm đương bạn trai của cô không thoải mái, bị trách mắng khinh thường cấp trên, đây là cái đạo lý gì?

“Thật xin lỗi, tổng giám đốc, lần sau tôi không dám nữa! Anh tự tính toán! Đói bụng đúng không! Lập tức xuống xe! Lập tức xuống xe!” Lạc Diễm Hân lập tức chân chó.

Đối với thái độ hiện tại của cô, Trình Hạo tương đối hài lòng.

Lạc Diễm Hân muốn mở ra dây nịt an toàn xuống xe, nhưng lại không biết thế nào, “Chuyện gì xảy ra?”

Trình Hạo cau mày, giúp cô kiểm tra một tay, đầu hai người không tự chủ đến gần .

Thì ra là bị mắc kẹt, Trình Hạo sửa chữa một lúc thì hết chuyện.

Lúc này hai người mới cảm thấy có bao nhiêu gần, vội vàng tách ra.

Mà lúc này, hai người cũng phát hiện có hai người ở trước đầu xe.

“Cha, mẹ!” Lạc Diễm Hân kêu lên.

2. Chương 2

Trong phòng khách nhà họ Lạc, hai vị trưởng bối vẫn nhìn chăm chăm vào hai vị văn bối đang ngồi đối diện. Cuối cùng, Trình Hạo lên tiếng trước, đưa danh thiếp cho hai người.

“Bác trai, bác gái, hai người khỏe! Cháu tên là Trình Hạo Hiên, đây là danh thiếp của cháu.”

Mẹ Lạc vui vẻ nhận danh thiếp, thấy tên công ty cùng chức vị trên danh thiếp, hai người kinh ngạc mà nhìn tới nhìn lui.

Đây không phải là công ty Lạc Diễm Hân đang làm sao? Hơn nữa, chức vị còn là tổng giám đốc, đó không phải là cấp trên của cô sao? Hai người bọn họ vừa thấy một màn kia ở cửa, rất rõ ràng, bọn họ không phải là.

“Quan hệ của hai người là?” Mẹ Lạc không chắc chắn mà hỏi, dù sao, một màn kia, có rất nhiều cách nói.

Lạc Diễm Hân liếc mắt nhìn Trình Hạo, đối phương nói thẳng ra: “Cháu là bạn trai của Hân Hân, chúng cháu qua lại một thời gian rồi, lần này thừa dịp Hân Hân nghỉ, đặc biệt dẫn cô ấy về nhà thăm hai bác.”

Lời của anh nói, một chút cảm giác giả tạo cũng không có, cảm giác như cô thật sự là bạn gái của anh.

Lạc Diễm Hân cũng cảm thấy thần kỳ, cô ở ngoài nghĩ cái đồng kia, nhưng không nghĩ đến anh không khăn trương, như là có chuẩn bị trước.

Nhìn anh tự nhiên trả lời vấn đề của mẹ cô như vậy, chắc không xảy ra việc gì.

Mẹ Lạc nghe xong, vẫn cảm thấy có chút kỳ quái, cha Lạc thật cao hứng nói: “Tốt! Hoan nghênh hoan nghênh! Hân Hân của chúng ta lớn như vậy, đây là lần đầu tiên dẫn bạn trai về nhà !”

Lạc Diễm Hân cười cười, không dám lên tiếng.

Trình Hạo Hiên nhìn Lạc Diễm Hân, trong mắt mang theo cười nhạo, nói: “Thật sao? Vậy thì thật là quá vinh hạnh rồi !”

Những lời này làm Lạc Diễm Hân bất mãn, lấy cùi chỏ húc anh một cái.

Thấy hành động của hai người, mẹ Lạc không nhìn ra sơ hở gì, nhưng bà vẫn không bỏ qua cho Lạc Diễm Hân.

“Sẽ không là tùy tiện tìm đàn ông tới gạt mẹ chứ? Vì tránh né mẹ sắp xếp xem mắt cho con?” Mẹ Lạc cũng không ngại có người khác ở đây, trực tiếp hỏi.

Cha Lạc xấu hổ nhìn thoáng qua Trình Hạo, tiếp theo trách mẹ Lạc: “Bà nói gì vậy, một người sống sờ sờ ở chỗ này, hơn nữa bà vừa rồi cũng thấy, bọn họ không phải người yêu thì là cái gì?”

Mẹ Lạc dĩ nhiên thấy được, nhưng vẫn cảm thấy có chút không ổn!

“Tôi thấy được, nhưng cũng có thể không phải là sự thật, tại sao nó sớm không nói, muộn không nói, cố tình nói có bạn trai lúc tôi muốn nó đi xem mắt?”

Lạc Diễm Hân muốn mở miệng giải thích, nhưng lại bị Trình Hạo ngăn lại.

“Bác gái, thật xin lỗi, Hân Hân vì cháu mới không nói.”

Lạc Diễm Hân nhìn anh, có thật là cái gì anh đều giải quyết được?

Mẹ Lạc, cha Lạc nhìn Trình Hạo.

“Cháu là nhân vật công chúng, Hân Hân không muốn gây rối cháu, cho nên mới gạt tất cả mọi người, lần này cháu không muốn Hân Hân uất ức, mới theo cô ấy trở về.” Trình Hạo nghiêm túc nói, còn cầm bàn tay nhỏ bé đang đỏ mề hôi lạnh của cô.

Mẹ Lạc nghe xong chép miệng, “Sao không nói sớm ẹ biết? Muốn gạt của người nhà sao? Thiệt là, làm hại mẹ sắp xếp.”

“Thật xin lỗi, mẹ!” Lạc Diễm Hân đành phải phối hợp với Trình Hạo Hiên, nói xin lỗi bà.

Nhưng điều này cũng chứng minh, cha mẹ đã thừa nhận Trình Hạo rồi, vậy thì không cần tìm người xem mắt cho cô, không ngờ xử lý đơn giản như vậy, làm hôm nay cô lo lắng cả ngày, như thế là tốt rồi.

Mẹ Lạc cười hì hì nhìn Trình Hạo Hiên, “Cháu đói bụng không! Bác làm thức ăn, cháu chờ một chút!”

Trình Hạo mỉm cười lễ phép, dĩ nhiên là đói bụng, cũng lâu như vậy.

Chờ mẹ đi khỏi, Lạc Diễm Hân nói nhỏ với anh: “Cám ơn! Không ngờ giải quyết dễ dàng như vậy.”

“Hừ, cô cho rằng tôi là cô sao?” Trình Hạo cười lạnh một tiếng nói.

Lạc Diễm Hân nói nhỏ: “Dạ, tổng giám đốc là lợi hại nhất.”

“Đối trá!” Trình Hạo nghe được.

Khuôn mặt cô lập tức tươi cười, “Nào có! Bây giờ tôi đi giúp mẹ, sẽ không để anh đói bụng, anh chờ đi!” Lạc Diễm Hân nói xong rồi chạy vào phòng bếp giúp cha mẹ.

Nhưng mẹ Lạc đuổi cô ra ngoài, “Không cần con giúp, con nói chuyện phiếm với Hạo là được!”

Lạc Diễm Hân không muốn ở một mình với anh, bình thường đi công tác với anh, cũng có khách mời ở cùng, hơn nữa đều nói chuyện công việc, hiện tại ngồi xuống, chẳng lẽ muốn bọn họ nói về công việc hay sao?

“Đừng! Con muốn giúp mà!”

“Không cho! Vất vả lắm con mới dẫn bạn trai về nhà, có chuyện gì cũng giữ lấy ẹ, tuyệt đối không thể buông tha! Nếu con làm mất con rể của mẹ, mẹ không để yên cho con đâu.” Mẹ Lạc rõ ràng không cho cô giúp.

Lạc Diễm Hân không ngờ, người đàn ông mới xuất hiện một tiếng, cũng thu phục được mẹ, còn suy nghĩ cho anh. Làm ơn, cô mới là con gái của bà!

Thấy Lạc Diễm Hân, Trình Hạo đang ngồi trên ghế sofa xem báo, hỏi cô ỉe»n d an l«e qu»y d«on “Không cho vào bếp?”

“Đúng! Muốn tôi nói chuyện phiếm với con rể!” Lạc Diễm Hân tức giận nói.

Trình Hạo khẽ mỉm cười, “Mẹ cô dễ đối phó hơn so với mẹ tôi!”

“Tôi không cho là vậy, tôi cảm thấy Trình phu nhân tốt hơn!” Lạc Diễm Hân nói chuyện với mẹ Trình, thật ra thì yêu cầu của bà rất đơn giản! Anh là con trai, không nguyện ý thỏa mãn mà thôi.

“Vậy thì chờ lúc cô sống chung với bà, sẽ biết!” Trình Hạo liếc nhìn tờ báo nói.

Cô sẽ có cơ hội sống chung với mẹ Trình sao? Dù sao thì qua ba tháng, tất cả, tất cả đều kết thúc, đương nhiên, sau này đừng nhắc đến chuyện này là được!

Cha mẹ vợ nhìn con rể, càng nhìn càng hài lòng. Một buổi tối lôi kéo Trình Hạo không thả, hỏi vô số vấn đề, quả thật là muốn đem toàn bộ người nhà hỏi qua một lần.

“Mẹ, khuya lắm rồi, hôm nay anh ấy lái xe một ngày, cũng mệt mỏi rồi, mẹ không để anh ấy nghỉ ngơi một chút sao?” Thật ra thì Lạc Diễm Hân cũng mệt nhọc, nhưng bọn họ một chút ý muốn ngủ cũng không có.

Mẹ Lạc nhìn thời gian, thật là không còn sớm, đành bỏ qua cho con rể.

“Vậy cũng được! Các con đi nghỉ ngơi đi! Ngày mai lại nói.”

Lạc Diễm Hân yên lòng nói: “Vậy con đi dọn dẹp phòng dành cho khách!”

Mẹ Lạc ngăn cô lại, “Dọn dẹp phòng dành cho khách cái gì? Đến phòng con ở là được rồi!”

“Không được!” Hai người trăm miệng một lời từ chối.

“Tại sao không được?” Mẹ Lạc thấy hai người ăn ý phản đối như vậy, có chút khó hiểu.

Lạc Diễm Hân cùng Trình Hạo nhìn nhau nói: “Như vậy không tốt! Chúng con nên ở riêng đi!”

“Các con dù sao cũng là người yêu, ở cùng một chỗ thì có gì sao?” Bà rất cởi mở, hơn nữa bà rất hài lòng người đàn ông này, nếu hai người có thể vĩnh viễn ở chung một chỗ, kết hôn rồi sinh con, vậy thì không còn gì tốt hơn rồi.

Làm sao mà Lạc Diễm Hân có thể ở cùng phòng với anh? Hai người căn bản là giả bộ! Nếu như ở cùng một phòng, xảy ra chuyện thì phải làm thế nào?

“Không tốt! Vẫn nên ở riêng thì tốt hơn!”

Mẹ Lạc đẩy hai người tới phòng của Lạc Diễm Hân, “Mẹ không ngại, con để ý cái gì? Hay là hai người không phải người yêu, cho nên không dám ở cùng phòng?”

“Dĩ nhiên không phải!” Hai người trăm miệng một lời, Lạc Diễm Hân nhìn Trình Hạo lần nữa.

Trình Hạo giải thích nói: “Bác gái, bởi vì là ở nhà, Hân Hân khá xấu hổ! Nếu Hân Hân không muốn, vậy chúng cháu không ở chung.”

Mẹ Lạc trừng mắt nhìn hai người, thật là không nắm chặt cơ hội.

“Không có phòng dành cho khách, phòng dành cho khách bị mẹ làm làm nhà kho rồi, không thể cho người ở.”

Sẽ không đúng lúc như vậy chứ? “Chuyện khi nào? Lần trước con về, không phải họ hàng nhà mình còn ở được sao?”

Mẹ Lạc đứng ở cửa, ngăn hai người ra, “Lần trước đã rất lâu rồi! Hơn nữa con không nói muốn dẫn người về nhà, đương nhiên là mẹ chưa dọn dẹp!”

Lạc Diễm Hân mím môi, nếu là cô, khẳng định sẽ dọn dẹp phòng khách cả đêm.

“Bằng không như vậy, cháu ngủ phòng khách!” Trình Hạo đề nghị, đương nhiên là anh muốn ngủ ở trong phòng, nhưng là rất dễ nhận thấy, mẹ Lạc không muốn cho anh ngủ phòng dành cho khách, mà Lạc Diễm Hân cũng không muốn anh ngủ trong phòng của mình, trừ cách này ra thì không còn cách nào khác.

Mẹ Lạc kiên quyết phản đối, “Như vậy sao được? Cháu khách quý, sao có thể ngủ phòng khách?”

“Cháu ngủ phòng khách cũng được!” Anh là Đại Thiệu Gia, hơn nữa còn là người giúp cô, tại sao có thể ngủ phòng khách, nếu có ngủ, thì phải là cô chứ?

“Không cho! Mẹ nói hai người các con có phải người yêu hay không? Vì vấn đề ngủ ở đâu mà âm ỉ lâu như vậy? Có phải hai người gạt mẹ không?” Mẹ Lạc bất giác cảm thấy kỳ quái.

Lạc Diễm Hân ảo não, vội vàng nói: “Được rồi! Chúng con ngủ một phòng! Mẹ, ngủ ngon!”

Nói xong lập tức đóng cửa lại.

Trình Hạo thành công chiếm giữ phòng cô rồi, “Mẹ cô thật thú vị!”

Lạc Diễm Hân không cho là vậy, “Anh không phải nói mẹ tôi rất giống với mẹ anh sao? Vậy sao anh không cho là mẹ anh thú vị?”

“Có lẽ bà là thú vị, nhưng mà tôi không nhớ bà thú vị chỗ nào!” Trình Hạo đối với mẹ mình, đơn giản là có lời mà không thể nói.

Trình Hạo nhìn giường lớn 1m8, hỏi cô: “Tối nay cô ngủ trên giường hay là dưới đất?”

Ngủ dưới đất? Anh không phải là muốn để cho cô ngủ dưới đất chứ? Mặc dù anh là Đại Thiệu Gia, nhưng sẽ không có phong độ như vậy chứ?

“Anh nói là, muốn tôi ngủ dưới đất?”

Trình Hạo nằm xuống giường, “Chẳng lẽ muốn tôi ngủ dưới đất sao? Dĩ nhiên, tôi cũng không ngại khi hai người chúng ta ngủ chung giường.”

Lạc Diễm Hân nhìn giường, mặt đỏ lên.

Đương nhiên là cô không muốn ngủ dưới đất, nhưng nếu không ngủ dưới đất, nhất định phải ngủ cùng giường với anh.

“Dù sao. Cũng đã vào, vậy. Cho anh một nửa!”

Trình Hạo đến gần Lạc Diễm Hân, đầu cúi xuống, “Cô xác định? Cô không phải sợ buổi tối tôi. . . .

Lạc Diễm Hân khấn trương nuốt nước miếng một cái, “Buổi tối anh muốn làm cái gì?”

“Cô cứ nói đi?”

Cô sợ mà lui về phía sau, “Anh đừng quên, tôi đã thỏa thuận với anh, anh dám làm, thì phải bồi thường cho tôi.”

Nghe giọng cô hình như mang theo hoảng sợ, cũng biết mục đích của mình đã đạt được, nên không hù dọa cô nữa.

“Có phải là cô suy nghĩ quá nhiều rồi? Ý của tôi là, cô không sợ tôi ngáy to vào buổi tối sao?”

Ngáy to? Ồ! Hoàn hảo là ngáy to! Lạc Diễm Hân thở phào nhẹ nhõm. Nhưng sao anh lại đáng ghét như vậy? Lại chửi cô.

“Tôi. Tôi không sợ, không quan trọng.”

“Vậy thì tốt! Vậy chúng ta tắm một cái rồi đi ngủ!” Trình Hạo Hiên quả thật cũng mệt mỏi, bởi vì hôm nay mẹ Lạc hỏi quá nhiều, làm hại anh trả lời rất nhiều.

“Ừm! Anh đi tắm trước đi!” Lạc Diễm Hân chỉ phòng phòng tắm nói.

Cô chờ anh ngủ thiếp đi, mới tắm, bằng không sẽ lúng túng!

— — — BỔ SUNG THÊM — — —

Có thể là ngày hôm qua thần kinh khấn trương cao độ, khiến buổi tối Lạc Diễm Hân ngủ rất sâu, buổi sáng cũng dậy trễ.

Lúc mở mắt, Trình Hạo Hiên đã không còn bên cạnh, cũng không biết đi đâu rồi.

Sau khi Lạc Diễm Hân ăn sáng xong, mới nhìn thấy anh một thân quần áo thể thao trở về, hơn nữa còn nghiêm túc.

Chuyện gì xảy ra? Sáng sớm đã có người chọc giận anh rồi sao?

“Anh muốn đi mua đồ không?” Cô tính đi mua một ít thứ cần thiết, ngày hôm qua lúc trở về, đem rất ít vật dụng hàng ngày.

Trình Hạo cầm khăn lông lau mặt của mình, “Chờ tôi tắm xong rồi nói.”

Buổi sáng khi anh thức dậy, phải vận động ra mồ hôi, sau khi tắm mới có thể khôi phục, cho nên hiện tại, anh căn bản không muốn nói chuyện.

Lạc Diễm Hân bất mãn với thái độ của anh, sao lại có cảm giác cô đang cầu xin anh? Thật là ghét.

Nhưng cô vẫn phải chờ, bởi vì nếu như cô không chờ, lát nữa anh nhất định sẽ lấy dáng vẻ cấp trên mà áp bức cô, cô thật là đáng thương, thời gian nghỉ phép, đều bị cấp trên áp bức.

Đợi một hồi lâu, anh mới ra khỏi phòng.

Lạc Diễm Hân lấy xe ngựa nhỏ trong nhà ra, Trình Hạo ngăn cô lại, “Cô sẽ không ngồi xe ngựa mà đi chứ?”

Nếu muốn ngồi xe ngựa, gọi anh đi cùng làm gì?

“Đúng!”

Anh tỏ vẻ không đồng ý, xe nhỏ như vậy, muốn ngồi hai người?

“Nếu cô muốn đi cái này, tại sao hỏi tôi muốn đi cùng không? Tôi cho là cô muốn tôi lái xe đi!”

“Không phải! Tôi chỉ hỏi anh muốn mua đồ không? Hơn nữa vào trấn nhỏ đi xe ngựa dễ dàng hơn lái xe hơi.” Lạc Diễm Hân chọn đi xe ngựa nhỏ không phải là không có đạo lý, đừng xem trấn nhỏ như vậy, nhưng người cũng rất nhiều, đặc biệt là người lái xe.

“Anh đừng thấy xe anh là sắt bọc thịt, còn xe tôi là thịt bọc sắt, ở cái trấn nhỏ thế này, chỉ có xe tôi mới đi qua lọt!” Lạc Diễm Hân rất tự hào về cái này, “Rốt cuộc là anh có đi hay không? Đi thì nói, không đi thì nói, quyết định đi.”

Sau khi Trình Hạo suy nghĩ, quyết định đi! Nếu ở chỗ này, sẽ bị vấn đề của cha mẹ Lạc không biết từ đâu chui ra mà hỏi, “Ừ, đi!”

Cuối cùng, vì Trình Hạo không đi xe ngựa, Lạc Diễm Hân đành chở anh đi siêu thị bằng xe máy.

“Thoải mái không? Đây chính là cảm thụ của người đi xe máy, mặc dù xe của tôi kém hơn người ta.”

Trình Hạo không nói gì, trực tiếp đi vào siêu thị.

“Thật là không còn gì để nói, nói mấy câu mà không nói.”

Lạc Diễm Hân dừng xe, lập tức đi theo, trừ vật dụng hằng ngày, cô còn phải mua rất nhiều thứ, đẩy một chiếc xe, hai người tách ra, muốn mua gì thì mua.

Lạc Diễm Hân đi tới khu thực phẩm, nghĩ hôm nay ăn cái gì? Lúc ra ngoài đã nói với mẹ, cô sẽ mua thức ăn.

Trình Hạo đã chọn xong đồ của mình, thả hết vào trong xe.

“Tổng giám đốc, anh muốn ăn cái gì? Tôi không biết anh muốn ăn cái gì!” Lạc Diễm Hân đã dạo hai vòng rồi, nhưng không thể quyết định dứt khoát nên ăn cái gì.

Bởi vì Trình Hạo là khách, nếu cô không mua thức ăn khách thích, mẹ của cô lại mắng cô.

“Gì cũng được, tôi không kén chọn!” Anh rất ít ăn món ăn gia đình, không phải là anh thích thức ăn ở ngoài, mà là không có thời gian về nhà ăn cơm, quan trọng là, sau khi về nhà, anh lập tức sẽ bị mẹ tra hỏi.

Lạc Diễm Hân ngẩng đầu, khó hiểu nhìn anh, “Anh không kén chọn? Tôi tưởng đại thiếu gia thường kén chọn.”

“Rất xin lỗi, tôi không kén chọn.”

Trình Hạo thấy cô không quyết định được thì tự mình chọn thức ăn.

“Ồi chào, không nhìn ra anh sẽ chọn thức ăn?” Một mặt ở nhà như vậy, Lạc Diễm Hân lần đầu tiên nhìn thấy.

Trình Hạo biết cô lại xem thường anh, cô lại quên thân phận của mình là gì, dám nói chuyện với anh như vậy. Nâng mắt nhìn cô một cái, Lạc Diễm Hân nhận được được tín hiệu, chỉ có thể ngậm miệng.

Đột nhiên bị người đánh một cái sau lưng, Lạc Diễm Hân quay đầu lại nhìn, là bạn học ngày xưa.

“Thần Thần, Cao Chí, sao các cậu ở đây?” Lạc Diễm Hân hưng phấn ôm bạn học là Ninh Thần.

Ninh Thần cũng hưng phấn nói: “Chúng tớ mới thấy khó hiểu, sao cậu lại ở đây? Trở về lúc nào? Sao không nói?”

Cao Chí gật đầu hùa theo lời Ninh Thần, “Đúng vậy! Chúng tôi không ai nhận được tin gì cả!”

“Tớ đột nhiên tính trở về mà thôi, cũng không có chuẩn bị gì!” Cô cũng ngại nói, là mẹ muốn cô trở về xem mắt nên cô mới trở về.

“Cậu đã trở lại, ngày mai gặp mặt, cậu nhất định phải tới!” Ninh Thần lôi kéo Lạc Diễm Hân nói, nhất định phải tới.

Lạc Diễm Hân có phần khó xử, cô không biết lúc đó có rảnh hay không! Dù sao thì bên cạnh còn có một người đàn ông.

“Tớ cũng không rõ lắm, phải đến lúc đó mới biết !”

Trình Hạo dạo một vòng xong mới phát hiện không thấy Lạc Diễm Hân, nhìn chung quanh, mới phát hiện cô ở khu rau cải nói chuyện phiếm với người khác!

Lúc đầu, anh không định tới quấy rầy, dù sao thì ở bên ngoài, xem như không quen biết thì tốt hơn! Nhưng ánh mắt của người đàn ông kia làm anh cảm thấy có phần khó chịu.

Người đàn ông kia cũng là bạn của cô sao? Ánh mắt mê thích rõ ràng như vậy mà cô không nhận ra! Nhưng mà khuôn mặt người đàn ông kia không được đẹp, dáng người cũng không tốt! Cũng có thể là Lạc Diễm Hân không thích loại này, cô mới có thể làm như không nhìn thấy!

Nhưng mà, không biết vì sao, trong lòng anh cảm thấy bây giờ Lạc Diễm Hân thuộc về anh, những người đàn ông khác không được ham muốn mới đúng.

Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra? Trước kia cho tới bây giờ, anh chưa từng có tâm tình như vậy.

Cuối cùng, Trình Hạo quyết định đi qua đó xem.

Lạc Diễm Hân trò chuyện cùng bọn họ, quên mất người đàn ông đi cùng mình, cũng quên mình đang ở nơi nào.

“Bây giờ chúng tớ chuẩn bị cho tiệc nướng ngày mai, tiệc nướng ở nhà tớ, nhà tớ không có lấy một dụng cụ, mới kéo người đàn ông nhàn rỗi này tới giúp một tay!” Ninh Thần chỉ Cao Chí bên cạnh.

Cô đã sớm biết Cao Chí thích Lạc Diễm Hân, mặc dù quân tử cố ý, nhưng mỹ nữ vô tình, anh không nên uống phí tâm cơ thì tốt hơn.

“Tớ không phải là không có việc, là cậu kiên quyết kéo tớ đi cùng.” Cao Chí rất cố gắng thể hiện một mặt chăm chỉ tốt đẹp của mình ở trước mặt Lạc Diễm Hân, nhưng bây giờ lại bị Ninh Thần phá hủy.

Ninh Thần cười trộm một phen, nói là nhân viên của chính phủ, nhưng không có chuyện gì làm, không phải rảnh rồi thì là gì?

Lạc Diễm Hân cũng cười.

“Xong chưa?” Trình Hạo đẩy xe dừng tới bên Lạc Diễm Hân.

Lúc này, Lạc Diễm Hân mới nhớ tới mục đích mình đi siêu thị .

“Thật xin lỗi, tôi quên, anh mua xong rồi sao?” Cô cúi đầu nhìn trong xe, đã có một đồng thức ăn.

“Sao anh mua nhiều như vậy? Hai ngày ăn không hết!”

Trình Hạo nhớ mẹ anh mua thức ăn rất nhiều, đủ dùng trong một tuần, chẳng lẽ sai rồi?

“Trong nhà có tủ lạnh, sợ cái gì?”

“Vậy thì anh tự xách về đi!” Cô không thể xách nhiều đồ như vậy, hơn nữa còn lái xe!

Ninh Thần tò mò về quan hệ của hai người, “Hân Hân, người này là. . . .”

Trong lòng Cao Chí cũng vang lên báo động, người đàn ông ở trước mắt quá ưu tú! Bộ dạng, khí chất, cái gì cũng tốt.

Lạc Diễm Hân khó xử, bây giờ là ở trước mặt người khác, không phải ở trước mặt cha mẹ, nhưng quan hệ của Ninh Thần với mẹ của cô cũng không tệ lắm, nếu cô giới thiệu quan hệ cấp trên cùng cấp dưới với Ninh Thần, cô ấy sẽ nói với mẹ, vậy thì sẽ bị lộ?

“Tôi là bạn trai của cô ấy, tôi tên Trình Hạo!” Người đàn ông bên cạnh tự động trả lời.

Ninh Thần bưng tỉnh, hiểu ra mà cười nói: “Ồ! Hiểu, hiểu!”

Lạc Diễm Hân nhìn Trình Hạo, phát hiện anh không có bất kỳ vẻ mặt khó chịu, hơn nữa còn đang hứng thú.

Cao Chí vừa nghe xong, cả người đều uể oải, nhưng vẫn gượng cười nói: “Chào anh!”

Trình Hạo không trả lời, nhưng có cảm giác vô luận tại phương diện gì, mình cũng thắng người đàn ông trước mắt, mà chính anh cũng không biết tại sao mình ngây thơ như vậy.

“Mang về gặp cha mẹ? Lúc nào thì kết hôn?” Ninh Thần tỏ vẻ hiểu, hỏi.

“Không có chuyện này! Cậu nghĩ quá nhiều, chúng tớ chưa ổn định!” Lạc Diễm Hân vội vàng giải thích, kết hôn? Căn bản là không có khả năng.

Ninh Thần hiểu mà cười, “Anh đã là bạn trai của Hân Hân, vậy buổi tối ngày mai gặp mặt, anh nhất định phải tới!”

Trình Hạo không hiểu, gặp mặt cái gì?

“Anh ấy không rảnh, anh ấy luôn bận, coi như nghỉ phép, nhưng phải xử lý công việc.” Lạc Diễm Hân tuyệt đối cấm anh xuất hiện trước mặt bạn học cô, nếu chuyện này một truyền mười, mười truyền một trăm, cô sẽ không còn giá trị trường rồi, mặc dù cô không cho là sẽ tìm được người thích hợp với bản thân giữa đám bạn học.

Hơn nữa, ban đầu cô cũng không có nói, muốn anh gặp bạn của cô, vì tránh anh tức giận, vẫn như vậy thì tốt hơn.

Ninh Thần cảm thấy đáng tiếc, “Có thật không? Vậy thì thật đáng tiếc.”

“Tôi rảnh!” Trình Hạo nói ngược lại Lạc Diễm Hân.

Lạc Diễm Hân kinh ngạc, anh không phản đối, còn muốn đi?

“Thật tốt quá, vậy buổi tối ngày mai, anh có trách nhiệm đưa Hân Hân tới nhà tôi!” Ninh Thần luôn thích xem trai đẹp, hơn nữa còn là trai đẹp khóc như vậy.

Mặt Trình Hạo không thay đổi mà gật đầu đồng ý.

“Vậy các cậu đi trước đi! Tớ còn muốn mua thứ khác !” Ninh Thần hưng phấn lôi kéo Cao Chí đi.

Lạc Diễm Hân cau mày nhìn Trình Hạo, khuôn mặt khó chịu, “Sao anh lại đồng ý?”

Trình Hạo đẩy xe tới quầy thu ngân.

“Này, anh không phải là nên để ý sao? Không phải là không muốn để cho người khác biết chuyện của chúng ta sao?” Lạc Diễm Hân đuổi theo ở phía sau hỏi.

“Tôi chưa bao giờ nói qua.” Dắt tay, ôm đều do cô nói, cho tới bây giờ, anh không có nói cái gì.

Lạc Diễm Hân cảm giác anh là lạ, “Anh xác định là anh sẽ không để ý mà gặp bạn học của tôi? Mặc dù bọn họ không hỏi nhiều vấn đề giống cha mẹ tôi, nhưng bọn họ sẽ trêu đùa anh.”

“Không cần nói nhảm nhiều như vậy, tôi nói đi thì đi!” Trình Hạo không nhận được mà trả tiền.

Lúc trước sao anh không cảm thấy thư ký của mình dài dòng như thế, một chuyện lại muốn thảo luận lâu như vậy, nếu anh không kêu tạm ngừng, cô sẽ nói nữa?

Lạc Diễm Hân còn muốn mở miệng, nhưng cuối cùng vẫn ngậm miệng lại.

Người đàn ông này quá áp bức người khác rồi, chỉ cho anh nói, hoàn toàn không chú ý cảm nhận người ta.

3. Chương 3

Buổi tối ngày hôm sau, Lạc Diễm Hân chỉ có thể dẫn Trình Hạo Hiên đi gặp mặt, đã đồng ý chuyện của người ta, cũng không thể không đi!

Dưới yêu cầu của anh, cô ngồi chiếc xe đắt tiền rời khỏi.

Còn chưa tới nhà Ninh Thần, đã nghe được âm thanh vui vẻ từ bên trong rồi.

Trình Hạo Hiên dừng xe ở cổng nhà Ninh Thần, ánh mắt của mọi người đều tập trung vào hai người xuống xe.

“Mọi người khỏe!” Lạc Diễm Hân chào hỏi các bạn!

Trình Hạo Hiên không nói gì, sau khi xuống xe thì kéo tay của cô đi vào.

Lúc này, Lạc Diễm Hân mới phát hiện ra bạn học kiêm bạn tốt Chu Man cũng ở đây, hơn nữa còn thần bí nhìn hai người.

Cô (CM) lại tới, xem ra là nhận được tin tức, muốn đến xem bạn trai cô (LDH) mang về.

Lúc này, cô phát hiện tay của mình bị nắm chặt, cô nhìn Trình Hạo Hiên, trong ánh mắt của anh mang theo một tia trách cứ, hình như là đang trách cô không chuyên tâm!

Ninh Thần thân là chủ nhà, lập tức chào đón, “Thật tốt quá, các cậu rớt cuộc đã tới, các cậu tới thì tiệc gặp mặt tới cao trào rồi!”

Lạc Diễm Hân cười nói: “Cậu như vậy, ném mọi người đi đâu? Tớ rất ít trở lại, nhưng mà tớ chưa vắng mặt bao giờ nhỉ?”

“Đó là cậu! Nhưng đây là lần đầu tiên cậu dẫn người nhà tới! Chúng tớ tương đối hiếu kỳ, về người con trai chưa vợ bên cạnh cậu.” Ninh Thần không kiêng kỵ nói thẳng.

Trình Hạo Hiên cũng không biểu hiện bất kỳ bất mãn gì đối với lời của cô, phải nói là không sao cả, chỉ là người giả làm bạn trai mà thôi.

“Hoan nghênh anh tới! Trai chưa vợ đi nướng cho con gái ăn đi!” Ninh Thần trực tiếp phân công nhiệm vụ.

Lạc Diễm Hân lo lắng mà nhìn Trình Hạo Hiên, anh sẽ không đi nướng chứ?

Nhưng mà, sự thật không giống nhau, anh đã đi qua, hơn nữa còn không chút do dự nào.

“Được rồi! Hiên tại đến phiên chúng tớ hỏi! Nhanh qua đây, thành thật khai báo!” Ninh Thần kéo Lạc Diễm Hân đến bên cạnh một bàn dài.

Ngồi xuống trong đám con gái, lập tức gặp một đồng ánh mắt hâm mộ của con gái.

“Hân Hân, cậu thật tốt! Bạn trai cậu rất đẹp trai, cực giỏi!”

“Thật sao? Ha ha, cảm ơn!” Lạc Diễm Hân lúng túng trả lời.

Chu Man một bộ cậu lợi hại nói: “Hân Hân, chân nhân bất lộ tướng! Người đàn ông của cậu rất ưu tú.”

Lạc Diễm Hân trợn mắt nhìn Chu Man một cái, cô rõ ràng là biết, lại còn nói như vậy.

“Đúng vậy! Đúng vậy! Bạn trai cậu làm cái gì? Hai người biết nhau như thế nào?”

Cái này muốn cô nói thật sao?

“Nói nhanh đi! Không thể giấu giếm, bằng không chúng tớ sẽ đi hỏi bạn trai cậu.”

“Thật ra thì, anh ấy là cấp trên của tớ!” Lạc Diễm Hân thành thật khai báo.

Ninh Thần kinh ngạc, “Thì ra là tình yêu văn phòng! Thật sự là quá tốt! Các cậu có thể ở chung một chỗ cả ngày!”

Tốt sao? Cô lại không thấy có gì tốt.

Lúc này, Trình Hạo Hiên đi tới, trên tay của anh còn cầm một cây Lạp xưởng mới vừa nướng xong, đưa cho Lạc Diễm Hân.

Sau khi cô nhận lấy cũng không ăn ngay lập tức, chỉ đặt nó trong chén.

Nhưng Trình Hạo Hiên không rời đi, mọi người tính ép buộc anh ngồi xuống bên cạnh cô (LDH).

“Tối, anh đẹp trai, uống nước giải khát.” Ninh Thần đặt một lon nước có ga ở trước mặt anh nói.

Trình Hạo Hiên muốn từ chối, bởi vì cho tới bây giờ, anh không uống nước có ga.

Lạc Diễm Hân nhìn lon nước, rồi tự động đổi cho anh một lon nước trái cây, “Anh ấy không uống nước có ga!”

Trình Hạo Hiên quay mặt nhìn Lạc Diễm Hân, cô thật là hiểu anh, xem ra, mấy năm nay không theo anh một cách vô ích.

“Ôi, hiểu rõ như vậy!” Chu Man cố ý chua xót nói.

Lạc Diễm Hân xấu hổ quay mặt, đi theo lâu như vậy, làm sao có thể không hiểu sở thích của anh? Nhưng mình lại thể hiện ra trước mặt nhiều người.

Những bạn học trai lúc này mới đem thức ăn nướng xong bưng lên, Cao Chí đặc biệt đem cánh gà mình nướng đưa cho Lạc Diễm Hân.

“Cám ơn!” Lạc Diễm Hân cầm cánh gà nói với anh.

Trình Hạo Hiên thấy một màn như vậy, trong ánh mắt lộ ra một cổ khí lạnh, người đàn ông này coi anh là không khí sao? Anh ta rõ ràng biết quan hệ hai người bọn họ, còn dám đối xử người đã có bạn trai là cô như thế, mà cô thân là bạn gái, lại cũng không hiểu phải kiêng dè.

Cánh gà trên tay Lạc Diễm Hân đột nhiên bị lấy mất.

“Để cánh gà bớt nóng đi! Ăn Lạp xưởng.” Trình Hạo Hiên để cánh gà một bên, cầm Lạp xưởng lên nói với cô.

Lạc Diễm Hân cảm thấy kỳ quái, nhìn Trình Hạo Hiên, chỉ thấy Trình Hạo Hiên đang mang theo lửa giận nhẹ nhẹ mà nhìn cô.

Cô trêu chọc anh chỗ nào? Không có đi?

“Ồ!” Cô cầm Lạp xưởng lên, cắn một cái.

Lúc này, Trình Hạo Hiên mới bỏ qua cô, nếu cô dám ăn đồ người đàn ông này cho cô, cô nhất định phải chết, “Ăn ngon không?”

Lạc Diễm Hân nuốt thức ăn trong miệng xuống, cười gượng nói: “Ăn ngon!”

Cao Chí thấy cô không ăn đồ của mình, lại nhìn hành động của hai người, đành rời khỏi.

Sau khi anh (CK) rời đi, Trình Hạo Hiên lập tức khôi phục nguyên dạng, không quan tâm tới cô.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Ánh nắng sáng sớm xuyên thấu qua cửa sổ chiếu, vào mép giường, ấm áp.

Tối hôm qua vì được ngủ sớm, cho nên hôm nay Lạc Diễm Hân thức dậy có chút sớm.

Cô hơi mở mắt của mình ra, sao lại cảm thấy cảnh tượng trước mắt mình có chút kỳ quái?

Lúc nào thì trước mặt mình có một bức tường?

Lạc Diễm Hân ngẩng đầu nhìn phía trước, là Trình Hạo Hiên, trong nháy mắt, toàn bộ trí nhớ đều trở về.

Tối hôm qua, lúc cô nghỉ ngơi, anh còn trên giường ! Hơn nữa, còn ở bên cạnh cô, bây giờ sao lại gần như vậy? Cô thoáng ngẩng đầu, phát hiện mình không ý thức được mà nằm trong ngực Trình Hạo Hiên.

Xong rồi, quả thực quá mất mặt. Trong mấy ngày nay, chắc cô không ngủ như vậy chứ? Buổi sáng cô luôn dậy trễ hơn anh, cô căn bản cũng không biết mình ngủ thành cái dạng gì.

Bàn tay Trình Hạo Hiên rất tự nhiên mà đặt lên hông của Lạc Diễm Hân, làm cô không dám động, chỉ sợ sẽ đánh thức anh.

Cô muốn lúc anh chưa tỉnh, mau chóng rời giường.

Cô nhẹ nhàng cầm tay của anh lên, sau đó di chuyển thân thể của mình, lui về phía sau.

Thật vất vả mới di chuyển đến vị trí an toàn, chuẩn bị buông tay anh xuống thì chủ nhân của cánh tay đã chặn lại, kéo cô vào trong ngực của mình.

“Chào buổi sáng!” Trình Hạo Hiên vừa mới tỉnh, giọng nói lười biếng vang lên ở trên đầu cô.

Vẻ mặt Lạc Diễm Hân lúng túng, hơn nữa khuôn mặt còn đỏ bừng cả, cho nên căn bản không dám ngẩng đầu nhìn anh, “Chào buổi sáng.”

Trình Hạo Hiên ôm lấy thân thể của cô, để cô ngẩng đầu nhìn anh, “Sao cô ở trong lòng tôi? Tối hôm qua cô đã làm gì tôi?”

Lạc Diễm Hân đẩy anh ra một chút, “Cái gì gọi là tôi làm gì anh? Là anh làm gì tôi mới đúng!”

Cô lựa chọn ngụy biện, dù sao thì tất cả mọi người ngủ thiếp đi, ai mà biết đây là lỗi của ai đây?

“Thật sao? Sao tôi lại làm gì cô? Tôi ngủ rất an phận, hơn nữa, vị trí của tôi không thay đổi, ngược lại là cô, mới vừa rồi không phải ở trong lòng tôi sao?”

Thật ra thì Trình Hạo Hiên đã sớm tỉnh, lúc cô chuẩn bị mở mắt, anh mới nhắm mắt lại.

Tình hình như vậy, mỗi sáng sớm anh đều thấy, cô luôn nằm trong ngực của anh, như đang hưởng thụ nhiệt độ trong lòng anh, nhưng anh lại lựa chọn không nói với cô.

Lạc Diễm Hân ngồi dậy từ trên giường, “Tại sao là tôi? Tôi là con gái! Là anh kéo tôi qua!”

“Vậy tại sao không phải cô ngủ sau, nằm chết dí trong lòng tôi đây này?” Trình Hạo Hiên cũng ngồi dậy từ trên giường, nhìn cô.

“Làm sao có thể?” Dù sao thì cô cũng kiên quyết không thừa nhận, cho dù cô làm như vậy thật, nhưng cô là con gái, dĩ nhiên sẽ không thừa nhận mình không cẩn thận.

Trình Hạo Hiên từ từ đến gần Lạc Diễm Hân, “Rốt cuộc thì là ai trong hai chúng ta, buổi tối chủ động như vậy?”

Lạc Diễm Hân sợ sệt lui về phía sau, anh muốn làm cái gì?

“Tôi không biết! Anh không cần đến gần như vậy đâu!”

“Tại sao tôi không thể đến gần? Tôi không phải là muốn làm cái gì!” Mặt Trình Hạo Hiên vô tội mà nhìn cô.

Lạc Diễm Hân không dám bảo đảm, “Anh.”

Cô lấy tay mở rộng khoảng cách của hai người, nhưng bị Trình Hạo Hiên bắt được, lôi kéo vào trong ngực của anh, lần này lại bị vây vững vàng ở trong ngực.

“Có người nói với cô chưa, đáng ngủ của cô thật đáng yêu?” Trình Hạo Hiên cúi đầu nhìn hai gò má đỏ bừng của cô nói.

“Không có. Có.” Từ nhỏ đến lớn, trừ mẹ ra, bạn bè cũng không ngủ cùng cô trên cùng một cái giường, làm sao có người nói như vậy?

Hơn nữa, anh nói cô đáng yêu? Không phải cô tỉnh trước sao? Cô tỉnh trước, sao anh có thể thấy?

“Anh thức dậy trước?”

Trình Hạo Hiên không trả lời, chỉ nhìn cô.

“Trình Hạo Hiên, anh cái người khốn nạn này, anh cố ý chinh tôi đúng không?” Lạc Diễm Hân nhất thời giận đến không thở được.

“Tôi không nói như vậy!” Anh đột nhiên cảm thấy, bộ dạng tức giận của cô thật đáng yêu!

Lạc Diễm Hân đẩy anh ngã xuống giường, cầm gối lên, bắt đầu đánh, “Khốn nạn, rõ ràng đã tỉnh sớm, anh còn xem trò cười của tôi!”

Trình Hạo Hiên tránh né sự tấn công của cô, sau đó đổi lại thành anh đè cô dưới thân.

“Tôi không cố ý chinh cô, là cô không thấy, mỗi sáng lúc tôi tỉnh lại, cô luôn ở trong lòng tôi, chẳng lẽ cô không làm gì? Tôi nói cô cố ý!”

Anh nhìn cô gần trong gang tấc nói.

Mỗi sáng? Cô muốn sao? Thật là mất thể diện, mình cùng một người đàn ông ôm ấp, ngủ chung mỗi ngày.

“Anh có thể nói cho tôi biết! Sao anh không nói sớm?”

Trình Hạo Hiên từ chối cho ý kiến, “Tôi chỉ muốn xem, xem rốt cuộc là cô giả bộ hay là không biết thật.”

”Đương nhiên là tôi không biết.” Cô đều ngủ thiếp đi, làm sao có thể biết mình đã làm những gì?

“Bây giờ cô muốn chối cãi sao?” Trình Hạo Hiên chưa bao giờ nhìn cô ở khoảng cách gần.

Lông mi của cô rất dài, như muốn che đi chuyện trước mắt. Hơn nữa, da của cô mịn đến nỗi ngay cả lỗ chân lông cũng không nhìn thấy, bình thường không thấy cô chăm sóc thể nào!

Hơn nữa, đè cô ở dưới thân, thân thể cô đầy đặn hơn anh tưởng tượng, mà không phải như tưởng tượng trước kia của anh, xinh xắn nhanh nhẹn.

Lạc Diễm Hân chu cái miệng nhỏ, “Không có!”

“Vậy cô bây giờ thừa nhận là cô chủ động ôm tôi?” Trình Hạo Hiên khẽ mỉm cười nói.

Cô có chút kinh ngạc, anh bình thường rất ít cười, nhưng cười với cô.

“Lời này của anh có chút khó nghe! Cái gì mà thừa nhận ôm anh! Đó là tôi không cảm thấy, cũng không cố ý.”

“Dù sao thì cô hành động như vậy, dắt tay 500, ôm 1000 rồi. Hơn nữa, không phải một buổi tối, lúc trước tôi làm như không biết, nhưng hôm nay cô không thể chối cãi?” Trình Hạo Hiên thoáng nâng thân thể lên, nói với cô.

Lạc Diễm Hân kinh ngạc, còn chưa phản ứng kịp, bây giờ anh lại muốn nói với cô chuyện này?

“Anh.”

Trình Hạo Hiên xuống từ trên người cô, ngồi bên giường nhìn cô, “Chẳng lẽ cô cho rằng, tôi sẽ làm gì cô?”

Cô lập tức ngồi dậy, “Không có, tôi không nghĩ nhiều như vậy!”

Trình Hạo Hiên cười lạnh một tiếng, sau đó đi vào phòng tắm.

Lạc Diễm Hân bị một tiếng cười lạnh kia của anh làm cho khó hiểu, “Cười là có ý gì?”

Trình Hạo Hiên rửa mặt xong, đi ra ngoài vận động, mà Lạc Diễm Hân chậm rãi đi ăn điểm tâm.

Hiện tại, cô phát hiện mình cực kỳ lười, như không muốn di chuyển, ở nhà thật tốt! Chuyện gì thì người trong nhà cũng làm giúp, dù cho phải chịu sự cảm râm của mẹ.

Ediotr: Thiển Tiếu Tiếu

Mẹ Lạc đi vào phòng bếp, nhìn cô chậm rãi ăn điểm tâm, thì bắt đầu bắt măn.

“Ăn nhanh lên rồi chuẩn bị! Chậm rì rì giống cái gì?”

“Chuẩn bị cái gì?” Hôm nay muốn cô làm cái gì sao?

“Con quên? Hôm nay là sinh nhật bà ngoại con!” Mẹ Lạc bị cô làm cho tức điên, lại quên mất chuyện này, bà còn tưởng rằng cô trở về nhanh vì sắp tới sinh nhật bà ngoại.

Cái gì? Là sinh nhật bà ngoại? Đã bao lâu cô không làm sinh nhật cho bà ngoại rồi, làm sao cô nhớ!

Lạc Diễm Hân có một dự cảm chẳng lành, “Mẹ, mẹ sẽ không nói chuyện Hạo Hiên với bà ngoại chứ?”

“Dĩ nhiên, chuyện lớn như vậy, phải nói.” Mẹ Lạc không cảm thấy có gì không ổn! Bà muốn tất cả mọi người thấy con rể của bà!

“Mẹ, có gấp quá không? Con chỉ là. . . .” Lạc Diễm Hân không muốn tới nhà bà ngoại chút nào, đoán chừng mấy ngày nay, mẹ đã gọi điện thoại cho bà ngoại, toàn bộ thân thích bên kia, nếu hôm nay đi, ba cô tám bà (tam cô lục bà) nhất định đến đông đủ, đó là một chuyện rất khủng bố.

Sắc mặt mẹ Lạc lập tức thay đổi, “Cái gì mà gấp hay không gấp? Nếu đã tìm được, nhanh chóng quyết định!”

“Hơn nữa, đây là sinh nhật bà ngoại, mọi người đều đi, chẳng lẽ con không muốn đi?”

Lạc Diễm Hân mím môi, “Cũng không nói là không đi, chẳng qua con cảm thấy quá nhanh.”

“Nhanh cái gì? Bây giờ con ăn rất chậm mới là thật, ăn nhanh lên ẹ!” Mẹ Lạc cảm thấy xấu hổ về đứa con gái không biết nắm chặt cơ hội.

“Mẹ cũng mới gặp lần đầu thôi, chờ sau này anh thường xuyên đến nhà chúng ta, tình cảm chúng con ổn định hơn, thì mới đi gặp bà ngoại! Nếu sau khi chúng con gặp bà ngoại, mới chia tay, sẽ khiến bà ngoại đau lòng!” Lạc Diễm Hân cố gắng tìm cách có thể giải quyết.

Mẹ Lạc đánh cô một cái, “Con nói cái gì đây? Con nói như vậy là muốn chia tay sao? Sao lại nói như vậy?”

Lạc Diễm Hân bị đau, che đầu, “Ai nha! Mẹ, đau chết!”

“Con cũng không nói thật, con chỉ nói là nếu như! Chuyện như vậy, ai nói trước được!”

Bọn họ vốn không phải là người yêu, đương nhiên có thể chia tay!

“Con thật là một đứa ngốc, người đàn ông kia rất tốt, không giữ lấy, còn nói nhảm nhiều như vậy làm cái gì? Mẹ mặc kệ, nếu như các con chia tay, mẹ không cho phép con về nhà!” Trình Hạo Hiên làm bà rất hài lòng, nếu con gái chia tay với anh thật, cô sẽ không xong với bà, “Còn nữa, hôm nay là sinh nhật bà ngoại, con nhất định phải đi! Không được từ chối.”

Trình Hạo Hiên đứng ở cửa phòng bếp nói: “Chúng ta đi gặp bà ngoại khi nào?”

Anh trở về lúc nào? Sao lại trở về nhanh như vậy? Vậy những lời hồi nãy, anh đều nghe được?

Mẹ Lạc hung hăng trợn mắt nhìn Lạc Diễm Hân một cái, sau đó cười hì hì nói: “Các con chuẩn bị xong là được rồi, lái xe của con đi được không? Như vậy thì chúng ta sẽ đến nhà bà ngoại trước cơm trưa, sau đó, tối về cũng sớm một chút.”

Trình Hạo Hiên rộng rãi nói: “Dĩ nhiên có thể!”

Mẹ Lạc cao hứng, cười không ngậm miệng lại được, sau đó rời khỏi phòng bếp, ra ngoài trước, để Lạc Diễm Hân giải thích những lời mình vừa mới nói với Trình Hạo Hiên.

Giải thích cái gì? Căn bản là không cần giải thích.

Trình Hạo Hiên cầm điểm tâm trên bàn lên, bắt đầu ăn, không hỏi cô gì cả.

Nhưng mà anh có phần tức giận, chẳng lẽ trong lòng của cô muốn chia tay, trừ cha mẹ hai bên, những người khác không cần gặp mặt cho thỏa đáng, tránh cho về sau mất mặt?

Lần trước thấy bạn của cô cũng thế, anh không được phép gặp mặt họ? Nếu đổi thành người khác, không phải nên khoe chuyện mình có bạn trai sao? Hơn nữa, điều kiện của anh không tệ.

Sao cô lại tránh anh như tránh rắn?

“Tôi thấy mẹ tôi, muốn giới thiệu anh cho toàn bộ thân thích, để cho bọn họ đánh giá.” Lạc Diễm Hân biết ý đồ của mẹ cô, đến lúc đó, khiến mẹ công dã tràng, vậy thì cô khó sống rồi.

Cô không biết là anh đang tức giận, dù thế nào đi nữa thì bộ dáng anh rất bình thường, làm người ta nhìn không ra.

“Nếu hai chúng ta kết thúc, về sau tôi không biết lấy lại thể diện của mình như thế nào!” Lạc Diễm Hân bắt mắt với hành động tuyên truyền khắp nơi của mẹ.

Trình Hạo Hiên lặng lẽ ăn bữa sáng, không tham gia than phiền với cô.

Thật lâu, Lạc Diễm Hân mới phản ứng được, anh không nói gì.

“Anh làm sao vậy?”

Trả lời là trầm mặc.

Cô nói gì sai sao? Sao lại chọc anh khó chịu?

Ăn sáng xong Trình Hạo Hiên trở về phòng, hoàn toàn không để ý tới cô.

Lạc Diễm Hân bắt đầu thấy khó hiểu, cô lại làm sai cái gì? Sao tất cả mọi người không sai, đều là cô sai?

Sau khi đến nhà bà ngoại, Lạc Diễm Hân cùng Trình Hạo Hiên bị bao vây, cậu, mợ, dì, dượng gì đều tới hỏi bọn họ.

Lạc Diễm Hân nhìn Trình Hạo Hiên có chút mất hứng, bây giờ bị nhiều người như vậy hỏi này hỏi kia, anh càng mất hứng?

Sau khi ăn cơm trưa xong, mẹ Lạc kéo Lạc Diễm Hân sang một bên.

“Con xem con.....con chưa giải thích rõ với Hạo Hiên đúng không? Từ khi ra khỏi nhà, nó có vẻ tức giận.” Mẹ Lạc nói chỗ sai của cô.

Lạc Diễm Hân không nhận ra anh đang giận những thứ này, chuyện của bọn họ, căn bản không phải như vậy? Tức cái này có ích sao?

“Không có chuyện gì! Lát nữa thì anh ấy tốt hơn!”

Mẹ Lạc phát hiện con gái của mình không hiểu lòng của đàn ông, “Bạn gái của mình nói muốn chia tay, người nào nghe sẽ vui mừng, con không phải ngu ngốc thì là cái gì?”

“Không phải vậy! Anh ấy sẽ không tức giận vì những lời đó của con!” Lạc Diễm Hân vẫn kiên trì giữ ý kiến của mình.

Mẹ Lạc phát hiện mình không có cách nào nói chuyện với con gái, thật không hiểu, đàn ông ưu tú như Trình Hạo Hiên, sao lại thích loại phụ nữ như con gái mình.

“Dù sao thì bây giờ con lập tức giải quyết ẹ, nếu trước cơm tối, mẹ còn thấy gương mặt tức giận của nó, vậy thì nhất định con phải chết.” Mẹ Lạc đe dọa nói.

Nào có người như vậy? Con gái của mình không quan tâm, ngược lại quan tâm người khác, thật không có lương tâm.

Lạc Diễm Hân vạn lần không muốn nhưng vẫn kéo Trình Hạo Hiên ra khỏi cửa.

Nhà bà ngoại rất gần bờ biển, cho nên cô tính dẫn anh đi tới bờ biển, dọc đường đi, hai người không nói chuyện, khi đến bờ biển, hai người ngồi xuống bãi cát, Lạc Diễm Hân mới mở miệng: “Tổng giám đốc! Anh đang tức giận hả?”

Trình Hạo Hiên liếc cô một cái, cô sẽ không phát hiện ra muộn như vậy chứ? Anh không nói chuyện với cô cả một buổi sáng.

Không để ý đến cô sao? Thật sự là đang tức giận vì lời nói buổi sáng của cô sao?

“Buổi sáng tôi nói sai gì sao? Tôi sẽ nhận lỗi với anh.”

Trình Hạo Hiên cởi giày, xắn ống quần lên, đi về phía biển, Lạc Diễm Hân vội vàng theo sau.

“Tổng giám đốc, tôi sai lầm rồi! Anh không cần không để ý tới tôi!” Cô ăn nói khép nép rồi, anh không hẹp hòi như vậy đi?

Trình Hạo Hiên quay đầu lại, “Cô có biết cô sai chỗ nào không? Sao lại vội vã nhận lỗi?”

Lạc Diễm Hân suy nghĩ một chút, vẫn không biết!

Thật ra thì Trình Hạo Hiên không còn giận nữa rồi, nhưng không ngờ mình tìm một người phụ nữ giả làm bạn gái, bạn trai của mình tức giận cũng không biết.

Bạn trai? Hình như anh đã coi mình bạn trai của cô rồi, gặp mặt người đàn ông thích cô, hay là ở trước mặt cha mẹ cô, chẳng lẽ anh.

Sẽ không, làm sao có thể? Tuyệt đối không thể nào!

Trình Hạo Hiên đổi chủ đề nói: “Cô ở công ty đã ba năm, cô cảm thấy công ty tốt không?”

Lạc Diễm Hân cảm thấy khó hiểu, hỏi cô như vậy là có ý gì?

“Rất tốt!”

Trình Hạo Hiên cười lạnh một tiếng, dùng chân đá nước biển mấy cái, “Cô nói thật?”

Lạc Diễm Hân vội vàng giải thích, “Đương nhiên là thật, nếu không tốt! Tôi đã đi sớm rồi!”

Cái này cũng đúng, hơn nữa, đáng vẻ cô như là không muốn rời đi.

“Cô đi theo tôi nhiều năm như vậy, chẳng lẽ không cảm thấy tôi khó chịu? Rất khó ở chung?”

Lạc Diễm Hân lui hai bước, nhìn anh bằng ánh mắt kỳ quái, anh làm sao vậy? Sao đột nhiên hỏi cái này? Không phải muốn đá cô đi chứ? Vậy thì không được, anh đã bảo đảm, sẽ không làm cho cô mất chén cơm.

“Không có! Ở chung đã lâu, hiểu được tính tình của anh, cho nên sẽ không.”

“Vậy ý của cô là, trước kia tôi rất khó ở chung?” Trình Hạo Hiên dĩ nhiên biết mình ở công ty nổi danh bắt bẻ, đối với thứ anh không hài lòng, anh sẽ vứt bỏ.

Mà cô xử lý công việc cũng không tệ, anh rất ít bắt bẻ cô.

“Tôi không có nói như vậy, ai nha, tổng giám đốc, anh đừng làm khó tôi!” Lạc Diễm Hân không biết nên nói gì.

“Mới hỏi cô mấy câu thì nói tôi làm khó dễ cô! Ở công ty, cô sẽ không cãi lại.” Trình Hạo Hiên hơi híp mắt nhìn cô.

“Tôi.” Sao mỗi câu của anh đều kì quái?

Lạc Diễm Hân cắn môi dưới, cũng không biết phải nói những gì, dù sao cứ có cảm giác nói nhiều sai nhiều.

Trình Hạo Hiên đưa tay lau khóe môi cô, dọa cô sợ, chỉ có thể kinh ngạc nhìn tay của anh.

Cô chưa kịp suy nghĩ, Trình Hạo Hiên đã cúi đầu, hôn lên cánh môi ngọt ngào của cô.

Lạc Diễm Hân trừng to mắt mà nhìn người đàn ông gần trong gang tấc, anh đang làm cái gì?

Trình Hạo Hiên cắn cánh môi của cô, cảm thấy có một mùi vị ngọt ngào, nhưng cô không bôi son, thì ra là mùi vị của cô.

Anh ôm cô vào ngực, thậm chí dùng đầu lưỡi cạy mở đôi môi cô, hút lấy chất mật trong miệng cô.

Lạc Diễm Hân vịn bờ vai của anh thật chặt, không biết là muốn đẩy anh ra hay muốn ôm anh.

Đây là nụ hôn đầu của cô, hai mươi mấy năm qua, lần đầu tiên hôn, là ở bờ biển lãng mạn như vậy. Nhưng mà không có cảm giác lãng mạn.

Cô nhận được là cảm giác áp bức.

Trình Hạo Hiên trêu chọc đầu lười của cô, mời nhảy múa cùng anh, mà Lạc Diễm Hân có phần sợ hãi mà né tránh, nhưng anh chính xác ngậm đầu lười của cô.

Hai người hôn thật lâu, lâu đến nỗi cô không thể hít thở, anh mới buông cô ra.

“Tổng. Tổng giám đốc.” Lạc Diễm Hân khó hiểu nhìn anh.

Trình Hạo Hiên cũng không biết mình bị làm sao, cũng nghĩ không ra, tại sao mình có thể như vậy, vì vậy không lên tiếng mà lên bờ.

Lạc Diễm Hân ngây ngốc nhìn anh, sao cô lại có cảm giác kỳ quái?

“Này, anh có ý gì?” Lạc Diễm Hân không phục, xông lên ngăn anh lại.

Thì phát hiện khoe miệng của anh cong lên thành nụ cười nhạt.

Thấy cô đuổi theo, mặt Trình Hạo Hiên trở về bình thường, “Cái gì mà có ý gì? Không có bất kỳ ý gì!”

Lạc Diễm Hân không hiểu ý của anh, “Tại sao anh hôn tôi?”

Trình Hạo Hiên không được tự nhiên mà nhìn cô nói, “Không biết, muốn hôn thì hôn!”

Muốn hôn thì hôn? Xem cô là cái gì?

“Anh thật xấu xa? Đây chính là nụ hôn đầu của tôi! Tôi chưa cho phép thì anh đã hôn, anh có biết tôi rất đau lòng không?” Lạc Diễm Hân vô cùng khó chịu.

Nụ hôn đầu? Người hai mươi mấy tuổi, còn nụ hôn đầu? Anh không phải chiếm được lợi ích từ người ta?

“Vậy cô có cảm giác thế nào khi được tôi hôn?” Trình Hạo Hiên hỏi.

Cảm giác thế nào? Bắt đầu kinh ngạc, sau lại cảm thấy thật tốt. Ai nha! Phải nói với anh thế nào?

“Không cảm thấy gì cả!” Lạc Diễm Hân trợn mắt nói dối.

“Thật sao?” Trình Hạo Hiên liếc mắt một cái thì thấy ngay ý nghĩ của cô, thật là một người phụ nữ có suy nghĩ đơn giản.

“Đương nhiên!”

Trình Hạo Hiên cũng hòa theo cô, nói: “Nếu không có cảm giác gì, vậy cứ như vậy đi! Đi về!”

Cái gì như vậy? Tinh thần của cô tổn thất, được không?

“Đội dã...! Anh làm như vậy là sao? Chẳng lẽ để tôi cảm thấy bị quấy hôn à?”

Trình Hạo Hiên không muốn tranh cãi với cô trong gió biển, “Cô thích nghĩ như thế nào thì cứ nghĩ như thế đó! Nghĩ như vậy chính là như vậy!”

Sớm biết như vậy thì anh không xúc động hôn cô rồi, cô còn hỏi không dứt?

Cái gì là cô nghĩ như vậy chính là như vậy? Cô không hiểu mới hỏi anh nha! Hiện tại thì ngược lại, nuốt lại toàn bộ lời muốn nói, còn cái đáng vẽ bực mình kia là sao?

Cô đang muốn tiếp tục hỏi, nhưng người đàn ông kia đã đi xa.

Trời ạ! Cô đã trêu ai ghẹo ai?

4. Chương 4

Ở trong phòng, Lạc Diễm Hân làm thế nào cũng không ngủ được, đã hơn mười hai giờ, bình thường thì lúc này, cô đã sớm nghỉ ngơi. Nhưng tối nay vì chuyện ban ngày, không có cách nào ngủ.

Ai bảo Trình Hạo Hiên không giải thích được . vì sao hôn cô, để cô suy nghĩ nhiều như vậy.

Hơn nữa, hiện tại mọi người không thấy, cũng không biết là đi chỗ nào rồi.

Sau đó, Lạc Diễm Hân lần qua lần lại trên giường rất lâu, quyết định lên tầng cao nhất ngắm những vì sao, vừa mới bước vào, thì thấy một người đang nằm trên sàn nhà, phía dưới còn trải một tấm chăn bông.

“Sao anh lại ở chỗ này?” Lạc Diễm Hân đi tới hỏi anh.

Trình Hạo Hiên ngồi dậy, “Sao tôi không thể ở chỗ này?”

Anh vẫn nghĩ không ra, tại sao mình muốn làm như vậy với Lạc Diễm Hân, là yêu thích sao? Hay xuất phát từ vấn đề khác? Hơn nữa, anh không muốn đối mặt với cô ở trong phòng, cho nên mới chạy lên đây, không ngờ cô cũng lên tới.

Lạc Diễm Hân ngồi xuống bên cạnh anh, “Chăn bông ở đâu ra?”

“Mẹ cô đưa cho tôi.” Cũng không hiểu mẹ Lạc tìm chăn bông từ chỗ nào, dù sao thì nhìn thấy anh đang đứng trên đây, đột nhiên cho anh một tấm chăn bông, nói nằm ngắm những vì sao thì đẹp hơn, nhưng anh không phải đến ngắm sao.

Lạc Diễm Hân vừa nghe là mẹ Lạc đưa cho, có chút ngạc nhiên, chỉ là tiếp đó, cũng xuống chăn bông.

“Anh ở đây ngắm những vì sao trên trời sao?” Cô nhớ khi còn bé, rất thích cùng người nhà ngắm những vì sao ở nơi này.

Bởi vì không phải thành phố lớn,. cho nên ở chỗ này, ngắm những vì sao luôn thấy rõ ràng, hơn nữa, người nhà bọn họ có thể ngắm sao!

Trình Hạo Hiên không trả lời, vì anh căn bản không có hứng thú ngắm sao, nhưng anh cũng nằm bên cô, cảm giác rất gần, nhưng lại xa xôi như ánh sao.

Hai người im lặng thật lâu, cuối cùng, Lạc Diễm Hân không chịu nổi không khí an tĩnh như vậy, mở miệng.

“Anh biết không? Đối diện với chúng ta là ba ngôi sao Tinh thì chúng ta nhất định là người một nhà!” Lạc Diễm Hân chỉ vào trên bầu trời, hướng ba ngôi sao Tinh lóe sáng nói.

“Sao sẽ di chuyển, làm sao có thể luôn ở vị trí này?” Trình Hạo Hiên nhìn vào ánh sao sáng cô chỉ nói.

Cô dĩ nhiên biết, nhưng cũng vì vậy, cô vẫn thích nhìn ba ngôi sao này.

“Tôi biết rõ! Nhưng mà, như gia đình của chúng ta, một ngày nào đó sẽ tách ra, tôi sẽ gả cho người khác, ba mẹ sẽ già đi, những thứ này đều là quy luật, tôi cũng hiểu, bọn họ sẽ di chuyển đến vị trí khác, nhưng coi như là ở vị trí khác, chỉ cần tôi nhớ bọn họ đã từng ở chung một chỗ với tôi, vậy là được rồi!”

“Cô thật lạc quan!” Trình Hạo Hiên mỉm cười nói.

“Đó là anh quá bi quan, không biết anh nghĩ cái gì, luôn nổi giận, có thể anh cảm thấy phiền não đối với thế giới này?”

Lạc Diễm Hân sống rất lạc quan, như chỉ có một số chuyện liên quan đến cảm xúc của cô thôi.

Trình Hạo Hiên lấy tay chống đầu, nhìn Lạc Diễm Hân, “Cô bây giờ là đang trách móc thường nổi giận với cô sao?”

Lạc Diễm Hân cười châm biếm nói: “Không có! Sao anh nghĩ nhiều như vậy?”

“Nơi này chỉ có hai chúng ta, cô có thể nói thật!” Anh đã sớm biết, thật ra thì các nhân viên bắt măn với anh, anh cũng không phải cộc gỗ, sao lại không biết, nhưng thân là người lãnh đạo, người lãnh đạo thì nên uy nghiêm, không phải sao?

Lạc Diễm Hân do dự, nếu nói cái này ra, anh sẽ không tức giận hơn à? Xế chiều hôm nay như mới hết giận một chút!

“Cô yên tâm, nói đi! Tôi sẽ không rang xào cô như cá mực, cũng không tức giận mắng cô!” Trình Hạo Hiên bảo đảm nói.

Tốt như vậy sao? Không phải bấy rập gì chứ? Thôi, dù là bấy rập thì như thế nào? Dù thế nào đi nữa thì anh đang giúp cô giải quyết vấn đề, nhiều nhất là chơi xấu, không giúp anh giải quyết vấn đề!

“Được rồi! Tôi nói.” Lạc Diễm Hân hắng giọng, đối diện với bầu trời nói: ” Thật ra thì tính tình của anh cũng tạm được, nhưng mà quá áp bức, không cho người ta cơ hội, một khi phạm sai lầm thì lập tức la to nói lớn , hoàn toàn không hời dỗi phượng một chút, rốt cuộc là tại sao làm sai, dù sao thì là tính tình xấu xa một chút.”

Nói xong, Lạc Diễm Hân nhìn Trình Hạo Hiên, phát hiện sắc mặt anh thoáng thay đổi, cô sợ hãi, lập tức nói nhiều hơn mấy câu.

“Nhưng lúc tức giận, vẫn không tồi, rất lịch sự, rất có phong cách cao quý, cũng bởi vì như vậy, cho nên có rất nhiều đồng nghiệp nữ ở công ty thích anh!”

Nghe cô đánh giá xong, anh cảm thấy không đủ, “Đây là suy nghĩ của cô? Cô sẽ thích tôi sao?”

Lạc Diễm Hân có chút không được tự nhiên, muốn tránh đề tài này ra, nhưng Trình Hạo Hiên lại kéo cô tới trong ngực của anh.

“Trả lời tôi, cô thích tôi không?”

“Cái này.” Cái vấn đề này phải trả lời thế nào? Anh hỏi như vậy là có ý gì?

Trình Hạo Hiên không kịp đợi đáp án của cô, trực tiếp hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của cô.

Lạc Diễm Hân nắm chặt áo anh, ban ngày hôn, cô còn chưa hiểu rõ ràng, hiện tại lại hôn tiếp?

“Làm bạn gái của anh!” Trình Hạo Hiên thoáng rời khỏi môi cô nói. Vào lúc này, anh đã hiểu, mình cần cô.

“Cái gì?” Cô không phải nghe lầm chứ? Anh nói muốn cô làm bạn gái anh?

“Em đã nghe rồi, nhanh trả lời.” Trình Hạo Hiên không có nhất tính nhẫn nại.

Anh vừa chờ đợi đáp án, vừa hôn môi của cô.

“Đợi chút, đợi đã nào...!” Cô đẩy anh ra, để anh yên tĩnh một chút, “Anh đang nói giỡn với tôi à?”

Trình Hạo Hiên không ngờ, lúc mình nghiêm túc thì bị người ta coi như đang nói giỡn, “Em cho rằng anh đang nói đùa sao?”

Lạc Diễm Hân quan sát thật lâu, phát hiện không phải nói đùa thật, “Không phải! Nhưng mà tôi không hiểu, rốt cuộc là tại sao anh hỏi tôi như vậy?” Cô nghĩ không ra!

Trình Hạo Hiên thở dài một cái, muốn cô hiểu thì thật rất khó, anh chỉ có thể thể hiện bằng hành động đi.

Anh hôn môi của cô lần nữa, giống như hôn cô vào ban ngày, đối với anh mà nói, cảm nhận cánh môi lại sâu thêm, hơn nữa anh cảm thấy thân thể hai người đều nóng lên, dán thật chặt tại một nơi.

Hôn càng lúc càng sâu, khiến Trình Hạo Hiên đã không cách nào tự kiềm chế, anh ôm lấy Lạc Diễm Hân đi xuống lầu.

“Anh đi đâu?” Lạc Diễm Hân vịn cổ của anh thật chặt, sợ rơi xuống.

“Trở về phòng! Anh nghĩ là anh muốn em!” Trình Hạo Hiên thẳng thắn nói.

Lạc Diễm Hân kinh ngạc nhìn người đàn ông trước mắt, anh nói muốn, không phải là ý cô nghĩ đấy chứ?

“Anh sẽ không muốn.”

“Em cứ nói đi?”

Trình Hạo Hiên bế cô vào phòng, nhẹ nhàng đặt lên giường, cũng nhanh chóng áp chế thân thể của cô, không để cho cô có cơ hội chạy trốn.

“Tổng giám đốc, chúng ta. Hình như không nên như vậy?” Cô chưa từng nghĩ tới có một ngày xảy ra chuyện như vậy cùng anh.

“Nhưng đã không kịp, anh vô cùng muốn em!”

Lời của anh như ma lực, làm cho cô căn bản không dám động.

“Tôi không phải người phụ nữ tùy tiện!”

“Anh biết rõ!” Trình Hạo Hiên khẽ mỉm cười, “Em là cô gái tốt, cho nên anh mới muốn em!”

“Nhưng chúng ta không nên xảy ra quan hệ như vậy!” Lạc Diễm Hân sợ hãi nhìn anh.

Bàn tay Trình Hạo Hiên vỗ nhẹ gương mặt của cô, “Mới vừa rồi anh đã hỏi em, muốn em làm bạn gái anh, nhưng em không trả lời anh, dù sao thì im lặng là cam chịu, em ngoan ngoãn là tốt rồi!”

Cái gì mà im lặng là cam chịu? Cô còn chưa hiểu rõ ràng mọi chuyện, được không? Hơn nữa, tất cả cũng quá nhanh đi?

“Coi như là tôi đồng ý làm bạn gái của anh, cũng không nên nhanh như vậy chứ?” Không phải đi qua một đoạn thời gian nữa sao?

Ngón tay Trình Hạo Hiên từ từ lướt qua da thịt tinh tế cô, nhìn đôi má đỏ thắm của cô nói: “Vậy thì có quan hệ gì? Dù sao thì sớm muộn gì anh cũng có được em!”

Trình Hạo Hiên hôn môi của cô, đưa đầu lưỡi trơn ướt ra, vẽ lên môi của cô, trước sau như một, mạnh mẽ mút môi cô rồi đẩy ra, tấn công vào trong miệng nhỏ của cô.

“Ừm. Không được!” Cô đẩy anh ra nói.

Nhưng là thân thể người đàn ông tiếp tục ép xuống, đè cô đến thở không được.

“Không thể phản đối!”

Không phải chứ? Vào lúc này còn áp bức như vậy sao? Người ta là con gái nha! Là lần đầu tiên, có quyền lựa chọn đối tượng cho lần đầu tiên chứ?

“Không phải, tổng giám đốc, chúng ta.” Lạc Diễm Hân vừa muốn mở miệng, thì bị nụ hôn của anh cho ngăn lại, hoàn toàn không cho cô cơ hội.

Cô không có cách nào chống cự Trình Hạo Hiên tấn công, hơn nữa còn theo ý của anh, dưới dự hấp dẫn của anh, cô chỉ có thể mặc cho anh tha hồ mút nước bọt trong miệng cô.

Thật lâu, anh mới buông miệng cô ra, thấy bộ mặt ngượng ngùng cô, thân thể mảnh khảnh còn run rẩy, “Em sợ?”

Đương nhiên là sợ! Đối với cô mà nói, hai người căn bản không có tình cảm gì, nhưng muốn xảy ra chuyện như vậy, quá chần chừ. Nhưng về mặt anh như một bộ tình thế bất buộc, làm cô căn bản không có cách phản kháng.

Bộ dáng điềm đạm đáng yêu gợi lên lòng ham muốn chiếm hữu cùng lòng thương hương tiếc ngọc của đàn ông, “Em yên tâm, anh sẽ không tổn thương em.”

Lạc Diễm Hân chống lại đôi mắt thâm thúy của anh, ở bên trong đôi mắt, cô hình như thấy cái gì, rồi lại không xác định được.

Người đàn ông từ từ cúi đầu, hôn nhẹ môi cô, động tác êm ái, như bảo bối yêu quý.

Lạc Diễm Hân hé mở cánh môi, mặc cho đầu lưỡi người đàn ông xâm chiếm mình lần nữa, đầu lưỡi không ngừng quần quít cùng anh, hô hấp của cô càng ngày càng gấp rút, gương mặt cũng càng ngày càng đỏ thắm.

Anh hôn làm cô không rõ Đông Nam Tây Bắc, nhìn cô hăm sâu trong dự vọng, thân thể không hề run lên nữa thì đôi môi người đàn ông cong lên.

Cô đã không còn sợ, cô có thể chịu đựng sau khi anh tấn công.

.

Ánh nắng sáng sớm chiếu vào, rơi tại thân thể cô.

Mặc dù đồng hồ sinh lý đã sớm nhắc nhở cô tỉnh lại, nhưng toàn thân đều đau nhức, làm cô căn bản không muốn di chuyển chút nào.

Lúc này, cửa phòng mở ra, chỉ có Trình Hạo Hiên tiến vào, Lạc Diễm Hân làm bộ như chưa tỉnh lại, bởi vì cô thật sự không biết đối mặt thế nào với anh trong tình huống này.

Trình Hạo Hiên dừng lại một chút, tiếp theo lên giường, ôm cô lên.

“A! Anh muốn làm gì?” Lạc Diễm Hân sợ vịn cổ của anh.

Anh làm sao biết cô đã tỉnh?

“Chẳng lẽ em muốn ở trên giường?” Trình Hạo Hiên bế cô vào phòng tắm, để cho cô dựa vào tường.

Anh muốn tắm cho cô đúng không? Vậy thì đi ra ngoài đi! Cô sẽ từ từ tắm.

Nhưng người đàn ông kia cũng mới vận động xong, cả người đều là mồ hôi, cho nên cũng cởi bỏ quần áo trên người.

“Anh muốn làm gì? Đi ra đi!” Lạc Diễm Hân sợ hãi, muốn đuổi anh ra ngoài, nhưng người đàn ông kia lại hoàn toàn không để ý tới cô.

Lạc Diễm Hân nhìn thân thể anh, không tự chủ mà nuốt nước miếng một cái, mặc dù tối qua đã nhìn rồi, nhưng nhìn vào lúc sáng sớm, cảm giác không giống nhau.

“Tắm đi! Nhìn cũng vô dụng!” Mặc dù chính anh rất hài lòng với thân hình của mình, nhưng đáng vẻ cô chảy nước miếng ở hiện tại, làm anh cảm thấy anh là một khối thịt béo.

“Người nào nhìn anh!” Lạc Diễm Hân quay mặt đi, không nhìn anh nữa, đôi tay vẫn không quên che kín bộ phận lộ ra ngoài trên người mình.

“Anh muốn tắm thì tắm, tôi muốn đi ra ngoài!” Cô vẫn không có cách nào để thân thể trần truồng ở trước mặt đàn ông, quá xấu hổ.

Trình Hạo Hiên ngăn cô lại, không để cô đi ra khỏi phòng tắm một bước, “Chúng ta cùng nhau tắm!”

“Không cần. Như vậy.” Lạc Diễm Hân không chịu được sự gần gũi của anh, cảm giác rất kỳ quái, anh như biến thành người khác.

Lạc Diễm Hân vội vàng ngồi xổm xuống, đề phòng anh động tay động chân với cô.

“Ô ô. Anh không được bắt nạt tôi!” Cô rất sợ anh.

Cũng không biết anh làm như vậy là có ý gì với cô? Tối hôm qua cũng không nói gì mà ăn sạch sành sanh người ta. Cô đã bình thường trở lại! Hiện tại anh mới bắt đầu sao?

Trình Hạo Hiên nhìn cô đang ngồi xổm trên mặt đất, cảm thấy buồn cười, nhưng cũng cảm thấy cô thật đáng yêu.

“Sao anh lại bắt nạt em?” Chỉ cho cô tắm mà thôi.

Lạc Diễm Hân nhăn nhăn nhí nhí nói. “Từ hôm qua, anh bắt đầu bắt nạt tôi.....tôi chỉ nói vài câu không xuôi tai ở phòng bếp thôi, anh đã tức giận như vậy, còn dùng nhiều cách bắt nạt tôi!”

Cuối cùng còn bắt nạt cô trên giường? Thật không biết mình đã phạm vào bao nhiêu lỗi.

Trình Hạo Hiên bắt lấy cô, xoay người, đè cô ở trên tường.

“Hành động ngày hôm qua của anh, em lại xem anh đang bắt nạt em?”

Chẳng lẽ cô không biết anh đối xử rất khác biệt với cô? Ngay cả anh mình cũng không thể tin.

“Anh không phải đang bắt nạt tôi thì là cái gì?” Mặc dù thân thể Lạc Diễm Hân bị anh đè, tạm thời anh không thấy được, nhưng thân thể hai người gần như vậy, làm chuyện tối hôm qua không ngừng hiện lên trong đầu của cô.

Trình Hạo Hiên bá đạo hôn môi của cô, nếu như anh bắt nạt cô thật, anh cũng không đối xử dịu dàng như vậy. Nhưng người phụ nữ này không biết điều, cái gì cũng không biết, “Không cho được phép nói anh bắt nạt em!”

Thật là áp bức, đều không cho người ta nói như vậy sao? Anh hơi quá đáng đi?

“Vậy bây giờ chúng ta tính là gì?” Lạc Diễm Hân tức giận hỏi anh.

Trình Hạo Hiên nâng cằm cô lên: “Em nói xem, chúng ta tính là gì?”

Không được nói với anh, lời anh nói ngày hôm qua nói với cô, cô không biết.

“Không biết!” Làm gì mà mỗi lần đều hỏi cô, cô không biết! Nếu trả lời sai, sẽ nói cô tự mình đa tình.

Trình Hạo Hiên ôm cô vào lòng, “Đứa ngốc, không biết thật sao? Chúng ta đã kịch giả tình thật rồi!”

Ý của anh không phải nói hai người bọn họ từ người yêu giả thành người yêu thật? Nhưng mà, anh có tình cảm với cô thật sao? Mà cô cũng có cảm tình với anh sao?

“Anh thích tôi?” Lạc Diễm Hân mặc cho anh ôm mình, nhu thuận tựa vào ngực của anh.

Trình Hạo Hiên trừng phạt, hôn xuống vai cô một nụ hôn, “Nếu không có cảm giác, anh sẽ làm như vậy sao? Xem anh là cảm thú sao?”

Cái này ai mà biết? Có lẽ là cảm thú cũng không chừng!

Nhưng những lời này, cô không dám nói ra khỏi miệng.

“Anh nói thật?”

Anh có chút bất đắc dĩ, rốt cuộc là phải nói bao nhiêu lần mới tin đây?

“Thật.”

Lạc Diễm Hân nghe được lời anh nói thì cảm thấy khó xử, “Nhưng làm sao bây giờ? Hình như tôi không có cảm giác gì nhiều với anh!”

Vừa nghe lời của cô, sắc mặt của anh thay đổi, ôm cô, ôm chặt hơn, “Em dám! Anh muốn em có cảm giác với anh ngay lập tức, hơn nữa phải thích anh!”

“Sao anh hung dữ vậy, tôi không thèm thích anh!” Như mới vừa rồi, mới nói mấy câu lại có dáng vẻ hung dữ.

Trình Hạo Hiên lập tức nổi giận, “Lạc Diễm Hân, đừng cố ý khiêu chiến cực hạn của anh.”

Lạc Diễm Hân mếu máo, cũng biết sao! Lại bắt đầu hung dữ! Bị anh làm cho giật mình, nước mắt trong hốc mắt cô chảy ra.

Cho đến khi dính ướt lồng ngực của anh, anh mới biết, thì ra cô khóc.

“Khóc cái gì?” Không phải cô rất kiên cường, rất lạc quan sao? Làm gì mà đột nhiên khóc?

“Ai cho anh hung dữ với tôi? Hành động cưỡng ép như vậy, làm tôi không vui chút nào.”

Trình Hạo Hiên đành thở dài, “Được, bắt đầu từ hôm nay, anh sẽ không hung dữ với em! Sẽ đối xử với em thật tốt!”

“Anh nói phải giữ lời?” Mặc dù Lạc Diễm Hân không sợ hãi khi anh tức giận, nhưng lúc này cảm thấy uất ức!

“Dĩ nhiên! Lúc nào thì anh nói không giữ lời với em?” Hiện tại Trình Hạo Hiên mới phát hiện, mình tìm được người phụ nữ đặc biệt khắc chế mình.

Anh không nỡ nhìn cô khóc, không nỡ để cô khó chịu.

Lạc Diễm Hân đẩy Trình Hạo Hiên ra, nhìn ánh mắt của anh, phát hiện trong mắt mang theo chân thành, cô mới bỏ qua cho anh.

“Được rồi! Vậy thì tôi sẽ quan sát!”

“Quan sát cái gì?” Trình Hạo Hiên không hiểu? Còn quan sát cái gì?

Lạc Diễm Hân cầm khăn tắm lên, bao lấy mình, hiện tại anh không có tâm tư nhìn cô, nên tranh thủ thời gian, tìm cơ hội đi ra ngoài!

“Không quan sát thì làm sao biết anh có thích hợp làm bạn trai tôi không?”

“Chúng ta đã xảy ra chuyện trai gái, bây giờ còn muốn quan sát khảo hạch?” Trình Hạo Hiên bắt mẫn nói.

Lạc Diễm Hân bắt mẫn, “Anh không phải được lợi à? Hơn nữa, anh không phải loại tôi thích! Cuối cùng phải xem anh đối xử với tôi như thế nào mới nói tiếp!”

Bình thường hung dữ với cô như vậy, nếu sau khi cô thay đổi một thân phận khác, vẫn hung dữ với cô, cô đương nhiên mặc kệ!

Lạc Diễm Hân nhân cơ hội mở cửa muốn đi ra ngoài, nhưng lại bị kéo vào ngay lập tức.

“Đừng tưởng rằng em nói mấy câu nói thì có thể làm cho anh rối loạn, anh biết rất rõ.” Trình Hạo Hiên dè cô lại ở trên tường, còn kéo khăn tắm trên người cô xuống.

“A!” Lạc Diễm Hân kêu lên.

Khóe miệng Trình Hạo Hiên nâng lên một nụ cười nhạt, “Hiện tại, chưa tắm xong, em đừng nghĩ đi ra ngoài!”

Lạc Diễm Hân bây giờ biết mình có bao nhiêu ngu xuẩn, thật là trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Sau khi hành trình về quê chấm dứt, đầu hai người nhanh chóng nhập trong công việc.

Nghỉ dài hạn xong, đến lúc bán mạng rồi, mà trong công ty cũng truyền chuyện xấu của hai người ra, nhưng mà, ai cũng có cùng suy nghĩ? Hai người làm việc phòng Tổng giám đốc cùng nghỉ phép, sau đó lại cùng đi làm? Điều này có thể khiến người ta không hoài nghi sao?

Lạc Diễm Hân bưng một ly cà phê đi vào phòng làm việc tổng giám đốc, khuôn mặt khó chịu.

Những lời đồn kia, dĩ nhiên là cô nghe được, điều này làm cho cô hối hận, ban đầu sao lại muốn anh giúp một tay? Lúc trước mình làm việc ở phòng tổng giám đốc cũng đã làm người khác nghi ngờ, bây giờ còn truyền ra không ít lời đồn về quan hệ hai người, hiện tại mọi người trong công ty không dám nói chuyện với cô.

Trình Hạo Hiên không ngẩng đầu nhìn Lạc Diễm Hân, cho nên không thấy sắc mặt của cô. Ở công ty, hai người bắt đầu quy định, quan hệ vẫn là cấp trên cấp dưới, “Còn có việc?”

Đôi tay Lạc Diễm Hân để ở trên bàn làm việc của Trình Hạo Hiên.

“Mặc dù không nên nói những thứ này trong thời gian làm việc, nhưng nếu không nói sẽ không ngăn cản được tin đồn lan tràn.”

“Tin đồn gì?” Anh trở về cùng cô mấy ngày này, đều xử lý hồ sơ trong phòng làm việc, căn bản là không nghe được bất kỳ tin đồn!

Lạc Diễm Hân ngồi xuống ghế dựa, cũng biết anh là người cuồng công việc, một khi đã vậy thì hai mắt căn bản không nhìn chuyện ngoài cửa sổ.

“Tin đồn về hai người chúng ta! Ngày thứ nhất nói hai chúng ta cùng nhau nghỉ phép, ngày thứ hai thì biến thành tôi là người tình của anh, hôm nay càng kỳ quái hơn, lại biến thành tôi phá hoại anh với người tình thiên kim tiểu thư của anh!”

Quả thật là muốn chọc cô tức chết mà, cô an phận ở nơi này, nhiều chuyện như vậy nổi lên làm gì?

Trình Hạo Hiên khẽ mỉm cười, “Tới đây!”

Lạc Diễm Hân chu cái miệng nhỏ mà đi tới, Trình Hạo Hiên kéo cô ngồi lên đùi của anh.

Cô không ngờ anh sẽ làm như vậy, xấu hổ muốn đứng lên.

“Đừng cử động!” Trình Hạo Hiên giam cầm cô vào trong ngực.

“Em nghe thấy những tin đồn kia, có thể nói trực tiếp với bọn họ, em là người phụ nữ của anh, là bạn gái danh chính ngôn thuận của anh!”

Trình Hạo Hiên hôn mái tóc cô.

Lúc này, Lạc Diễm Hân đã quen khi anh đụng chạm, nhưng vẫn có chút xấu hổ.

Cô dựa vào ngực anh, “Ai tin?”

“Nếu như không tin, cho hẳn đến hỏi anh! Anh nhất định sẽ cho hẳn một câu trả lời hài lòng.” Trình Hạo Hiên nắm bàn tay nhỏ bé của cô lên, đưa đến khoe miệng, hôn từng ngón một.

Lạc Diễm Hân mới đầu còn có chút dè dặt, muốn rút tay về, nhưng sức lực của người đàn ông này làm cô không có cách rút về.

“Ai mà dám hỏi anh? Họ sẽ cho rằng em nói dối, nói thế nào, em chỉ là thư ký.” Ngay cả Lạc Diễm Hân cũng không thể tin mình sẽ như vậy với anh, muốn người khác tin thế nào đây?

Trình Hạo Hiên thoáng có chút bất mãn với tự ti của cô, “Đứa ngốc, không được nói như vậy, yên tâm, anh sẽ xử lý bất kỳ chuyện, em chỉ cần ngoan ngoãn đứng sau lưng anh là được.”

Lạc Diễm Hân nhìn Trình Hạo Hiên, trừu ra, anh là người đàn ông đầu tiên có thể làm cô yên tâm, “Ừm!”

Trình Hạo Hiên hôn khoe miệng của cô nói: “Những ngày qua đã xử lý gần xong công việc, anh đã thông báo với mẹ, buổi tối dẫn em về ăn cơm được không?”

Thân thể của cô lui về phía sau, tránh né công kích của anh, “Nhanh như vậy? Em còn chưa chuẩn bị sẵn sàng?”

“Không cần chuẩn bị, chỉ cần em có năng lực, mẹ anh sẽ mở lòng. Không phải lúc anh đến nhà em gặp cha mẹ cũng không có chuẩn bị sao?” Trình Hạo Hiên không cho phép cô lùi bước lúc này.

Mặc dù chưa xác định về sau hai người có tiến tới hôn nhân hay không, nhưng lúc quan hệ của hai người xác định, thì phải gặp cha mẹ.

“Nhưng. Em sợ.” Cô sợ cha mẹ anh không thích cô, nhà cô vì mình tìm được một con rể là rùa vàng, cho nên mới vui vẻ chấp nhận như vậy, nhưng nếu đổi lại thì chắc không có chuyện như vậy!

“Sợ cái gì? Có anh ở đây! Em yên tâm đi! Mẹ anh nhất định sẽ thích em.” Hình ảnh tổng thể của cô rất giống với những người phụ nữ mẹ tìm cho anh, những thứ gia thế này không thành vấn đề, nhà anh có rất tiền, cần bản không cần có thêm một con dâu nhiều tiền.

“Em không phải là anh! Em còn không dám đi!” Lạc Diễm Hân có chút lùi bước nói.

Trình Hạo Hiên nhìn cô chằm chằm nói: “Con dâu xấu cũng phải gặp cha mẹ chồng, em cam chịu số phận đi! Tối nay tan việc phải đi!”

Nói thì nói như thế, nhưng cô với anh không thể tiến từng bước sao?

Hơn nữa tan việc phải đi? Thời gian thay quần áo cũng không cho sao? Ấn tượng sẽ không tốt!

“Không được! Em có thể đi gặp mặt, nhưng tối thiểu phải để em trang điểm chứ? Muốn em trong bộ dáng này đi gặp cha mẹ anh, em không muốn!”

Khoe miệng Trình Hạo Hiên thoáng hiện một nụ cười nhạt nói: “Lúc bình thường em thấy họ ở công ty, chẳng lẽ bọn họ để ý bộ dáng bây giờ của em?”

“Dù là như vậy, lần đầu tiên đi gặp bọn họ, nên ăn mặc xinh đẹp một chút.” Mặc dù bộ dáng của Lạc Diễm Hân không phải là người phụ nữ cực kỳ xinh đẹp, nhưng là nếu được trang điểm, nhìn cũng được, làm sao có thể để mình một thân đồ công sở đi gặp bọn họ!

Trình Hạo Hiên nhanh chóng hôn cái miệng nhỏ của cô, hồi lâu mới thỏa mãn buông ra.

“Cho em tan việc trước, em muốn làm gì thì làm!”

“Có thật không?” Lạc Diễm Hân Hân mừng hỏi.

“Ừm! Nhưng phải bảo đảm, sau khi anh tan việc, phải thấy em đẹp hơn!”

Lạc Diễm Hân vút cho anh một ánh mắt tự tin, “Không thành vấn đề.”

5. Chương 5

Vừa tan việc, Trình Hạo Hiên liền đi đón Lạc Diễm Hân.

Khi thấy Lạc Diễm Hân, thì cảm thấy rất hài lòng, cô không làm gì vượt quá tưởng tượng như trang điểm đậm, nhưng vẫn duy trì phong cách vốn có của cô, mà cái này làm hai người nhà họ Trình thích nhất.

“Hạo Hiên, con thật không đúng! Không phải các con làm việc chung ba năm rồi sao? Thời gian ở chung với nhau rất dài đi? Sao bây giờ mới nói cho chúng ta biết?” Mẹ Trình cảm thấy bất mãn với con trai đã giấu kín chuyện như vậy.

Trình Hạo Hiên nhìn Lạc Diễm Hân một cái, bọn họ không nói cho cha mẹ hai người thời gian ở chung, nhưng hai người ở công ty chung đụng lâu như vậy, làm cho người ta lầm tưởng ở chung một chỗ đã lâu rồi.

“Bác gái, chúng con không ở cùng nhau trong thời gian rất lâu, chỉ có. . . .” Lạc Diễm Hân muốn giải thích với mẹ Trình, nhưng lại bị Trình Hạo Hiên cắt đứt.

“Chúng con ở chung với nhau chỉ có mấy cái tháng mà thôi, không như mẹ nghĩ đâu!”

Anh không định nói với mẹ, bọn họ ở chung một chỗ mới mấy ngày, như vậy thì mẹ nhất định sẽ cho rằng anh tùy tiện tìm một người tới ứng phó bà.

Nhưng mà, lúc đầu anh đã làm vậy! Nhưng hiện tại đã chuyển sang chính thức.

“Như vậy à!” Mẹ Trình hiểu, “Không trách được, mẹ sắp xếp cuộc hẹn cho con thì con không đi, thì ra là sớm có người yêu rồi, con phải nói trước chứ! Làm hại mẹ thiếu chút nữa là ghé loạn chìm yên ương.”

Cha Trình trách mắng mẹ Trình, “Ai kêu bà gấp như vậy, bắt ép con trai lấy vợ? Để cho nó tự tìm, có thể tìm tốt hơn!”

Mẹ Trình bị trách mắng như không buồn, ngược lại thật cao hứng nắm tay Lạc Diễm Hân nói: “Đúng vậy! Nếu lúc đầu tôi ép Hạo Hiên cưới người khác, vậy thì tôi sẽ không thấy con dâu tốt như Hân Hân.”

Lạc Diễm Hân bị bà nói, không dám ngắt đầu, bọn họ không ghét bỏ xuất thân của cô dù chỉ một chút, còn đối tốt với cô như vậy.

Mẹ Trình cảm thấy kỳ quái, “Lúc mẹ thấy Hân Hân, con (HH) đã làm trong công ty nửa năm, phải không?”

“Đúng ạ!” Cô còn nhớ rõ ràng, khi đó cô không biết bà, còn bị bà chê cười một phen.

“Khi bác trò chuyện với con, nhưng lúc đó bác không nghĩ tới sẽ se tơ hồng cho các con. Nghĩ thầm các con làm việc chung đã lâu như vậy, nếu không có tình cảm, vậy thì thật sự không có cảm xúc rồi. Không ngờ trải qua thời gian dài như vậy, tình cảm này xuất hiện rồi.” Mẹ Trình cười không ngậm miệng được.

Lạc Diễm Hân nhìn Trình Hạo Hiên mà cười, chính cô cũng không nghĩ tới! Trước kia, bởi vì tính cách anh kém, không biết chán ghét anh bao nhiêu!

Trình Hạo Hiên cũng cảm thấy rất thần kỳ, trong quá khứ, tại sao mình không chú ý tới cô thư ký nhỏ này?

“Hân Hân, các con tính khi nào thì kết hôn?” Mẹ Trình hỏi cô.

Chuyện này. Kết hôn sớm? Lạc Diễm Hân không biết trả lời như thế nào.

“Mẹ, mẹ lại bắt đầu bức hôn rồi sao?” Trình Hạo Hiên rút tay Lạc Diễm Hân từ trong tay mẹ Trình.

“Cái gì mà bức hôn? Mẹ thấy quan hệ của tụi con đã ổn định, nên quyết định sớm!” Mẹ Trình chán ghét nhìn con trai, lại dám giành con dâu với bà.

Lạc Diễm Hân lúng túng nhìn hai người, mà cha Trình ở một bên cười hì hì nhìn hai mẹ con ngằm đầu nhau.

“Bác gái, còn sớm! Chúng con không vội!” Lạc Diễm Hân nói với mẹ Trình.

Mẹ Trình kích động, thiếu chút nữa là đứng lên, “Cái gì mà không vội? Hân đã 30 tuổi, nếu đổi thành thời của chúng ta, con cái đều giúp việc nhà, còn chờ thúc giục sao?”

“Mẹ!” Nói chưa dứt lời, vừa nói thì đã gấp như vậy.

Lạc Diễm Hân nhìn mẹ Trình, phát hiện, bà rất giống mẹ cô, đều thúc giục kết hôn, làm cô bất giác nở nụ cười.

“Cười cái gì?” Trình Hạo Hiên hỏi cô.

“Hiện tại em cảm thấy, bác gái rất giống mẹ em!” Lạc Diễm Hân giải thích.

Trình Hạo Hiên một bộ nên tin anh sớm.

Rốt cuộc thì mẹ Trình cũng biết một số chuyện, “Hạo Hiên, con đi gặp ông bà thông gia rồi hả?” Mặt mẹ Trình hưng phấn hỏi.

Ông bà thông gia? Mẹ thật là hiểu những thứ này!

“Mấy ngày trước không phải con xin vắng mặt một thời gian sao?” Cha Trình lúc này mới phản ứng được, “Đúng rồi, mấy ngày trước hai người các con cũng xin nghỉ, là trở về nhà Hân Hân thăm cha mẹ sao?”

Lạc Diễm Hân không biết trả lời như vậy là đúng hay sai, nhưng vẫn đáp lại cha Trình.

“Thật tốt quá! Nếu đã gặp cha mẹ hai bên, khi nào thì mới cho cha mẹ hai nhà chúng ta gặp lại một lần, để bàn bạc việc hôn nhân?” Mẹ Trình chờ đợi ngày này đã quá lâu rồi.

Trình Hạo Hiên biết mẹ gấp gáp, nhưng lúc này có chút gấp quá không? Bọn họ mới ở chung một chỗ, chưa đủ một tháng, đã yêu cầu kết hôn, cái này dù là cưới chui, nhưng có phần đột nhiên, “Mẹ, được rồi!”

Mẹ Trình nhin không được mà trợn mắt nhìn con trai một cái, “Mẹ cái gì mà mẹ? Tránh ra!”

“Hân Hân! Hiện tại các con kết hôn là tốt nhất, mới hai mươi mấy tuổi, chờ hai năm rồi sinh một đứa nhỏ, lập tức có thể khôi phục dáng người, thời gian này là tốt nhất.” Mẹ Trình một bộ người từng trải nói.

Lạc Diễm Hân không nghĩ xa như vậy, suy nghĩ của cô giống với Trình Hạo Hiên, quá nhanh đi?

“Bác gái, chúng con còn chưa quyết định!”

Mẹ Trình mất hứng, “Bác gái cái gì, gọi mẹ! Chuyện của các con đã quyết định rồi, trực tiếp kêu mẹ!”

“Đúng vậy! Gọi cha mẹ!” Cha Trình cũng tham gia náo nhiệt.

Lạc Diễm Hân bị hai người làm cho khó xử, không biết làm sao mới tốt, nhìn Trình Hạo Hiên, nhưng anh một bộ không để ý tới, để cô tự giải quyết.

Tại sao anh có thể làm như vậy? Cho tới bây giờ, cô chưa từng đối mặt với tình huống này.

“Đừng nhìn Hạo Hiên, con cứ gọi thẳng đi!” Mẹ Trình cảm thấy cô gái này thật sự đáng yêu, có chút luống cuống.

Cũng có thể nhìn ra được, con trai thật lòng thích người ta, bằng không sẽ không nói giúp cô, nhìn bọn chúng thường xuyên nhìn nhau, cảm giác ngọt ngào này, không thể giả bộ.

“Cha, mẹ.” Lạc Diễm Hân nhìn hai người, kêu lên một tiếng.

Một tiếng này làm hai vị bề trên cao hứng muốn nhảy lên.

Trình Hạo Hiên ôm cô vào trong ngực, “Xem ra, em rất muốn làm thiếu phụ nhân!”

“Đừng chế nhạo em!” Lạc Diễm Hân đánh lồng ngực của anh, không phải là bị người một nhà anh bức sao?

“Nhưng mà, em gọi cũng không sai!” Trình Hạo Hiên nhìn ba mẹ cao hứng, cười không khép miệng được, anh hôn nhẹ lên gương mặt của cô một cái, nói.

Lạc Diễm Hân đỏ mặt mà cúi đầu, không dám nhìn mọi người, sao anh lại làm như thế trước mặt bề trên? Thật thẹn thùng!

Cả ngày hôm nay, Lạc Diễm Hân đều trong trạng thái hưng phấn, trừ hoàn hảo gặp cha mẹ ra, còn có bạn tốt của cô là Chu Man chuẩn bị kết hôn.

Bạn trai của cô (CM) đã cầu hôn cô (CM) vào tối hôm qua, mà cô vừa khéo là người chứng kiến.

Thật quá lãng mạn, nếu cô có thể được cầu hôn lãng mạn như vậy thì tốt.

Nhưng nhìn người đàn ông kia, đoán chừng cầu hôn cũng sẽ tiết kiệm, trực tiếp nhảy đến nơi tổ chức hôn lễ đi?

Đột nhiên cô gõ đầu của mình một cái, mình đang nghĩ gì thế? Anh sẽ kết hôn cùng cô sao? Cái này làm cho cho người ta rất hoài nghi! Mặc dù cha mẹ hai bên đều thúc giục, nhưng là tính anh càng ép càng không làm, sẽ không ngoan ngoãn nghe lệnh!

Hơn nữa, cô muốn gả cho anh sao? Mình thích anh thật sao? Không phải muốn hưởng thụ cuộc sống hoàng tử cùng cô bé lọ lem mới không từ chối sao?

Coi như thế thật, cô cũng không kèm chế được rồi, cô thích cuộc sống như bây giờ, thích mỗi sáng chạy đến công ty thấy anh.

Thích khi anh đến phòng làm việc, sẽ dịu dàng ôm hôn cô, thích dùng bữa tối cùng anh vào lúc tan việc, mặc dù không có cái gì không giống với cuộc sống tầm thường, nhưng chỉ cần anh đối tốt với cô, cô cũng chưa có yêu cầu gì.

“Đang suy nghĩ gì?” Không biết từ lúc nào, Trình Hạo Hiên đi khỏi phòng làm việc, nhìn cô hỏi.

Lạc Diễm Hân lập tức tươi cười, “Không có!”

“Không có? Giờ làm việc mà nghĩ lung tung, em không sợ anh đuổi việc sao?” Trình Hạo Hiên phát hiện, gần đây mình nói chuyện dịu dàng hơn nhiều, bởi vì anh muốn che chở người phụ nữ trước mắt.

Lạc Diễm Hân đứng lên, đôi tay vòng qua cổ của anh, “Anh sẽ không! Nếu anh đuổi việc em, vậy thì về sau anh sẽ không thấy em!”

Trình Hạo Hiên làm bộ như không cần, “Không sao! Không thấy thì không thấy, chẳng qua anh nghĩ, em sẽ nghĩ tới anh?”

“Thối tha! Em sẽ không!” Mỗi lần đều nói như vậy, nói như cô không dám rời khỏi anh thật, đáng ghét.

Trình Hạo Hiên nhìn đồng hồ, “Được rồi, không thèm nghe em nói nữa, anh có việc muốn đi ra ngoài một phen!”

“Đi đâu?” Hôm nay anh không cần đi gặp khách hàng!

Anh kéo tay cô xuống, “Anh đi ra ngoài một chút, một lát sẽ trở lại!”

Lạc Diễm Hân cảm thấy khác thường! Liếc mắt nhìn anh. Nhưng Trình Hạo Hiên làm như không nhìn thấy, “Một lát, có người tới tìm anh, để cô ta chờ anh ở phòng làm việc.....anh sẽ về rất nhanh.”

“Ai vậy?” Anh không nói hôm nay có người tìm anh? Sao lại kỳ quái như vậy? Anh không bao giờ gặp khách chưa hẹn trước.

“Không có hẹn trước, anh không phải không gặp hay sao?” Đây là thói quen của anh, vì chọn lựa nên không muốn gặp.

Trình Hạo Hiên bất mãn, “Em hỏi nhiều như vậy làm gì? Đến lúc cô ta đến đây thì em không gặp được à?”

Làm gì mà đột nhiên hung dữ với cô như vậy? Cô chỉ hỏi mà thôi. Nếu không cho hỏi, coi như xong, hừ, cho là cô rất muốn hỏi sao? Tức giận cái gì? Lạc Diễm Hân buồn bực trở lại vị trí ngồi của mình.

Trình Hạo Hiên có phần hối hận, nhìn thời gian một phen, ngồi xổm xuống ở trước mặt cô, “Tức giận?”

“Không có!” Nào dám! Lạc Diễm Hân cầm hồ sơ trước mặt mình lên, cẩn thận sửa chữa.

Không có? Rất rõ ràng là tức giận, không phải anh chưa giao du với phụ nữ, dĩ nhiên biết lúc này nhất định phải dụ dỗ phụ nữ.

“Đừng tức giận! Là anh không đúng! Không cho tức giận! Bây giờ chuẩn bị đến bữa trưa, em muốn ăn cái gì? Anh mua giúp em?” Trình Hạo Hiên không có cách để cô tức giận như vậy, mặc dù ở công ty, cô coi anh là cấp trên, nói chuyện với anh, nhưng nếu tan việc, có thể không để ý đến anh.

Thật ra thì Lạc Diễm Hân không rất tức giận! Cô đã quen bộ dáng Trình Hạo Hiên lúc tức giận rồi, là anh quá khắt khe. Nhưng cũng cảm thấy ngọt ngào, anh sợ hãi khi cô sẽ tức giận! Địa vị của cô ở trong mắt anh rất quan trọng.

“Đi mau! Không phải anh đang vội sao?” Lạc Diễm Hân liếc anh một cái nói.

Trình Hạo Hiên khẳng định cô không tức giận, mới đứng lên, chuẩn bị rời đi.

“Đợi chút...!” Lạc Diễm Hân gọi anh lại, “Mua bánh ngọt cho em!”

Trình Hạo Hiên khẽ mỉm cười, “Được!”

Lạc Diễm Hân cũng mỉm cười, nhìn anh rời đi. Nhưng mà, cô cũng tò mò, lát nữa ai sẽ đến? Bạn tốt của anh sao?

Cô từng thấy bạn tốt của anh, tất cả đều là nhân vật đứng đầu, làm cô hâm mộ.

Lần này không phải giới thiệu cô với bạn anh chứ? Cô chưa từng cảm nhận cuộc sống thượng lưu, ngay cả tiệc tối (dạ tiệc) bình thường, anh rất ít đưa thư ký là cô đi tham dự, chỉ có bây giờ, cô mới có đất dụng võ khi là bạn gái anh.

Lúc này Lạc Diễm Hân lại khó chịu, phụ nữ bên cạnh người đàn ông này rất nhiều! Trước kia, có rất nhiều xì căng đan không thật, đều là cô thông báo cho luật sư. Nhưng cô lớn như vậy, chỉ có một người đàn ông là anh, thật là đáng giận.

“Hạo Hiên có ở bên trong không?” Một giọng nữ vang lên trên đỉnh đầu Lạc Diễm Hân.

Lạc Diễm Hân ngẩng đầu nhìn người tới, là một người phụ nữ xinh đẹp, hơn nữa còn có dáng vẻ một thiên kim nhà giàu.

“Sao cô không trả lời?” Người phụ nữ xinh đẹp nhin không được mà nói, tại sao có thư ký ngốc như vậy?

Lạc Diễm Hân đứng lên, mỉm cười nói với cô: “Tổng giám đốc đi ra ngoài! Cô là khách có hẹn trước với tổng giám đốc phải không?”

Người phụ nữ xinh đẹp mắt mọc trên đỉnh đầu, cao ngạo gật đầu một cái.

“Tổng giám đốc nói rõ, nếu như có khách tới, để cô ngồi chờ trước phòng làm việc của anh ấy, một hồi anh ấy sẽ trở lại!” Lạc Diễm Hân vẽ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói.

Người phụ nữ xinh đẹp chờ Lạc Diễm Hân mở cửa ra giúp cô, như sợ nếu mình động tay sẽ làm gãy móng tay của mình.

Sau khi Lạc Diễm Hân thu xếp cô ở văn phòng, hỏi cô ta muốn uống chút gì không, bình thường người phụ nữ cao quý như vậy, sẽ yêu cầu uống cà phê?

“Tôi muốn một ly Hồng Trà Anh, tốt nhất là có một phần bánh bích quy Thụy Sĩ.” Người phụ nữ xinh đẹp mở miệng nói.

Cầm Lạc Diễm Hân muốn rơi xuống rồi, cao quý đến đâu thì cũng không nên yêu cầu thức ăn như vậy trong phòng làm việc người ta chứ? Ờn! Nơi này không phải là nhà hàng, “Thật xin lỗi, tiểu thư, chúng tôi chỉ có cà phê cùng nước lọc.”

Người phụ nữ xinh đẹp hừ lạnh một tiếng, “Không có còn hỏi nhiều như vậy? Vậy thì cà phê!”

Vừa bắt đầu thì nói cà phê không tốt sao? Làm gì lắm miệng như vậy, hỏi cái người phụ nữ này muốn uống gì? Trong lòng Lạc Diễm Hân nói thầm đôi câu, sau đó đi ra ngoài pha cà phê cho cô.

Cô đem cà phê đã pha xong cho người phụ nữ kia, ở trong trí nhớ của cô, cảm thấy người phụ nữ này rất quen mặt! Nhưng không nhớ là ai, cho nên cô kêu một tiếng tiểu thư, tính đi ra ngoài làm chuyện của mình.

“Pha cà phê lâu như vậy? Hạo Hiên mời cô làm cái gì?” Người phụ nữ xinh đẹp oán trách nói.

Lạc Diễm Hân chỉ có thể cười nói: “Thật xin lỗi, bởi vì cần nấu nước để pha cà phê, cho nên chậm một chút.”

Cô nhìn lại, thiên kim đại tiểu thư như vậy, có thể không biết nấu nước sẽ lâu, còn ở hỏi cô tại sao lâu như vậy?

Còn nữa, cô ta có quan hệ gì với Trình Hạo Hiên Hiên? Sao lại kêu thân mật như vậy?

Sau khi người phụ nữ xinh đẹp uống một hớp cà phê, lập tức phun ra ngoài, còn phun trên đồ công sở màu vàng nhạt của Lạc Diễm Hân.

“A!” Theo phản xạ, Lạc Diễm Hân về phía lui về phía sau, nhưng không kịp rồi, trên đồ công sở đã dính nhiều vết cà phê.

Người phụ nữ xinh đẹp để cà phê trên tay trên bàn, “Đây là cà phê cái gì? Thật khó uống!”

Nói xong thấy trên váy cô có vết cà phê, cũng không quá kinh ngạc, chỉ nói: “Xấu hổ! Nhưng váy như vậy cũng không đáng giá bao nhiêu tiền đi? Đến lúc đó, kêu Hạo Hiên cho cô chút tiền mua bộ khác là được.”

Cô ta nói như vậy là có ý gì? Bệnh công chúa của cô ta quá nghiêm trọng đi? Lạc Diễm Hân đang muốn cãi lại hai câu, nhưng bị tiếng cửa phòng làm việc mở của Trình Hạo Hiên Hiên ngăn lại.

“Cô đã đến rồi?” Mặt Trình Hạo Hiên không có nhiều cảm xúc, đến bàn làm việc mình để một túi đồ trên tay xuống.

“Hạo Hiên, sao giờ này anh mới về? Em chờ lâu lắm rồi!” Người phụ nữ xinh đẹp thấy Trình Hạo Hiên Hiên trở lại, lập tức dán vào, cả thân thể đều muốn đè ngã Trình Hạo Hiên Hiên.

Hiện tại Lạc Diễm Hân mới phát hiện, thì ra bộ ngực của cô ta lớn như vậy, nhìn giống như đã sửa.

“Là cô tới chậm!” Mặt Trình Hạo Hiên không thay đổi mà đẩy cô ta ra, rõ ràng hẹn hai giờ, hiện tại đã ba giờ bốn mươi rồi, mới xuất hiện, thật không biết là ai chờ ai?

Lạc Diễm Hân bắt mắt với tình huống hiện tại, anh vào lại không nhìn cô, càng không phát hiện tình trạng khác thường của cô.

“Người ta là con gái mà! Ra ngoài thì phải trang điểm, ăn mặc, hơn nữa ra ngoài quá sớm, ánh nắng rất gay gắt, anh cũng không hi vọng em bị ánh nắng làm hại chứ?” Bị đẩy ra, nhưng người phụ nữ xinh đẹp không vì vậy mà buông tha, còn kề sát người của anh.

Trình Hạo Hiên đẩy cô ta đến ngồi trên ghế đối diện bàn làm việc của anh, sau đó trở về vị trí của mình.

Người phụ nữ xinh đẹp bắt mắt với hành động của anh, nhưng không làm gì.

“Hạo Hiên, nhân viên văn phòng của anh cần phải chỉnh sửa một chút!” Người phụ nữ xinh đẹp ác độc cáo trạng trước nói.

Trình Hạo Hiên Hiên nhìn Lạc Diễm Hân còn đứng ở trong phòng làm việc của anh, lúc này cũng chú ý tới vết bẩn trên váy cô.

“Vừa xảy ra chuyện gì?”

Khuôn mặt Lạc Diễm Hân khó chịu, cái miệng nhỏ chu lên, muốn Trình Hạo Hiên xử lý phải trái mới bằng lòng đi ra ngoài.

Người phụ nữ xinh đẹp đánh đòn phủ đầu nói: “Mới vừa rồi thư ký anh, không tốt với em! Hỏi em muốn uống gì, em trả lời, cô ta lại nói chỉ có cà phê cùng nước lọc. Em đành phải nói uống cà phê !Thật lâu sau mới đem cà phê vào cho em, hơn nữa còn khó uống! Em nghĩ cô ta nhất định là cố ý.”

“Sau đó cô phun lên người cô ấy?” Trình Hạo Hiên cười lạnh, đã lâu rồi mà người phụ nữ không thể thay đổi cái tính ích kỷ.

Người phụ nữ xinh đẹp giả bộ đáng thương nói: “Người ta không phải là cố ý, chỉ là cô ta đứng trước mặt em! Cùng lắm thì em trả tiền quần áo cho cô ta.”

Như vậy, Lạc Diễm Hân trở thành người cố tình gây sự, là mình không tha cho người ta. Lạc Diễm Hân quả thật bị người phụ nữ này cho tức chết, chẳng lẽ Trình Hạo Hiên tin lời cô ta nói sao? Sẽ không giúp cô lấy lại công đạo?

Trình Hạo Hiên bất đắc dĩ liếc mắt nhìn người phụ nữ xinh đẹp, “Không cần cô trả.” Nói với Lạc Diễm Hân: “Em ra ngoài trước đi!”

Lạc Diễm Hân hung hăng trừng mắt đôi cậu nam nữ này, đủ rồi, nói gì là bạn gái của anh, quay đầu lại, hoàn toàn không giúp cô.

“Hừ!” Lạc Diễm Hân hừ lạnh một tiếng, bước nhanh ra khỏi phòng làm việc của anh.

Trình Hạo Hiên biết cô tức giận, nhưng hiện tại anh còn có chuyện phải xử lý, những chuyện khác, chờ một chút nữa xử lý.

“Thư ký bây giờ còn lớn hơn ông chủ sao? Anh sẽ đuổi việc cô ta chứ?” Người phụ nữ xinh đẹp đề nghị với Trình Hạo Hiên.

Hình như cái này không liên quan tới cô ta?

Trình Hạo Hiên không để ý tới vấn đề của cô ta, đi thẳng vào chủ đề, “Cô hẳn đã nghe nói vụ án kia của cha cô?”

“Ừm! Anh đã nói với em rồi !” Khóe miệng người phụ nữ xinh đẹp lộ ra nụ cười nhạt.

Bây giờ anh đang phiền não vụ án này.

Ngay tại lúc này, thiên kim Tướng Anna nhà họ Tướng chịu trách nhiệm một dãy đất ở thành Bắc, vào ba tháng trước, Trình Hạo Hiên nhìn trúng mảnh đất ở thành Bắc kia, muốn mở công ti tổng hợp (công ti bách hóa), nhưng nhà họ Tướng lại một mực đòi mảnh đất này, lên giá ào ào, không muốn buông tay.

Cho nên anh mới vạn bất đắc dĩ tìm người quen biết cũ là Tướng Anna đến giúp đỡ.

Nhiều năm trước, Tướng Anna còn là model, hai người từng ở chung một thời gian, nhưng vì truyền ra xì căng đan, lập tức chia tay, nhưng còn liên lạc.

“Đến cùng là hiện tại cha cô muốn làm cái gì?” Trình Hạo Hiên không kiên nhẫn nữa rồi, lúc đầu là một tháng có thể giải quyết chuyện này, cứ kéo dài như vậy, về sau hoàn toàn không có cách giải quyết.

Tướng Anna gờ tay lên nhìn móng tay thủy tinh của mình, “Em làm sao biết ông ấy muốn làm cái gì?”

Trình Hạo Hiên nhìn nét mặt cũng biết trong lòng của cô ta đang suy nghĩ gì, chuyện không có lợi, sao cô ta có thể đồng ý làm?

“Cô muốn cái gì?”

Tướng Anna vừa nghe thì vui mừng, “Anh nói vậy thì thật lạ? Nói thế nào thì chúng ta cũng là bạn mấy năm, từng ở chung! Sao có thể hỏi em muốn gì?”

Làm chuyện này, phải phân biệt rõ ràng thì tốt hơn!

“Cô nói cho tôi biết, tôi sẽ làm như cô muốn, rất công bằng!” Trình Hạo Hiên không muốn xích mích với cô ta, nhưng bây giờ, trên thương trường cần cô ta, cần phải xã giao một phen.

Tướng Anna đi tới bên người Trình Hạo Hiên, ngồi trên tay cầm của ghế, dựa vào Trình Hạo Hiên.

“Em với anh, cần gì phân chia rõ ràng như vậy? Chỉ cần anh nói muốn em giúp anh, vậy thì OK . Anh biết mà, em rất vui lòng giúp anh.” Tướng Anna biết ích lợi của mình đã nhiều, có điều cần báo đáp.

Trình Hạo Hiên không nói gì, bởi vì anh biết rõ, lời cô nói tiếp theo, chính là thứ cô cần.

“Nếu như anh kiên quyết muốn biết, vậy thì em sẽ nói cho anh biết!” Tướng Anna nâng cằm của anh lên, để anh nhìn cô, “Em nghĩ em muốn anh!”

Trình Hạo Hiên lạnh nhạt nhìn cô một hồi, sau đó lấy tay của cô ta ra, “Vậy thì xin lỗi, cái này tôi không có cách thỏa mãn cô!”

Tướng Anna cười khê, “Sao lại như vậy? Nhiều năm qua em chưa quên được anh, vẫn luôn nhớ anh! Một cú điện thoại của anh, không phải em đã chạy như bay tới rồi sao?”

Hừ, cái này mà gọi là chạy như bay sao?

“Chúng ta nhiều nhất chỉ là bạn bè, không thể có những quan hệ khác!” Trình Hạo Hiên lạnh lùng nói.

Hiện tại trong lòng anh đã có người phụ nữ ngoài cửa, những người phụ nữ khác căn bản không quan trọng. Coi như anh không ở chung với Lạc Diễm Hân, bọn họ (THH và Tướng Anna) cũng không ở chung, một điểm này, chẳng lẽ cô ta không biết?

Tướng Anna mất hứng, “Tại sao có thể? Em cũng không muốn có quan hệ như vậy. Như vậy, muốn em nói với cha như thế nào, chuyện anh muốn đất?”

“Cô sẽ có cách!” Cô là con gái duy nhất của nhà họ Tướng, sao có thể để cô không được thứ mình muốn?

Tướng Anna nhẹ nhàng lượn vòng trên ngực anh, nâng cả vạt của anh lên, khoe mắt mang theo cảm dỗ nồng nặc, “Anh đánh giá em rất cao?”

Trình Hạo Hiên rút cả vạt lại, “Lực ảnh hưởng của cô rất lớn!”

“Nhưng mà, anh không bị em ảnh hưởng à?” Tướng Anna dùng đầu ngón tay đâm gương mặt của anh một cái nói.

Trình Hạo Hiên đẩy cô ra khỏi ghế của mình, “Một câu thôi, rốt cuộc là cô có giúp hay không? Sau khi chấm dứt, cô muốn gì cũng có thể, nhưng người của tôi, tuyệt đối không làm được.” Người của anh là của Lạc Diễm Hân .

Tướng Anna tự mất mặt mà trở về chỗ ngồi của mình, “Giúp! Tổng giám đốc Trình anh đã lên tiếng, em sẽ hỏi cha! Về phần báo đáp em, sau khi chuyện này kết thúc, em sẽ nói cho anh biết! Nhưng anh yên tâm, em sẽ không muốn người của anh!”

Trình Hạo Hiên biết cô muốn giúp đỡ, nên không lo lắng! Nhưng người phụ nữ này rất loạn, không tới cuối cùng cũng không thể buông lỏng.

6. Chương 6

Lạc Diễm Hân không hiểu mà giấu cảm giận trong lòng, sau khi người phụ nữ kia đi khỏi, Trình Hạo Hiên cũng không ra ngoài giải thích, có phải anh cho rằng cô dễ dụ, cho nên căn bản không để ý tới lửa giận của cô?

Cuối cùng, Lạc Diễm Hân về sớm, ôn đi sớm một chút, dù sao thì đồ công sở trên người mình đã dơ bẩn, lúc tan việc, sẽ có rất nhiều người thấy, không bằng đi trước. Mà cô cũng không thông báo cho ai biết, đi thẳng.

Về đến nhà, thay quần áo, sau khi tắm, Lạc Diễm Hân mới thoải mái nằm trên giường.

Bình tĩnh lại, cô cố gắng nhớ người phụ nữ tới chiều hôm nay là ai?

Nhìn thật quen mắt!

Cô xuống giường tìm tạp chí cũ, tìm nửa ngày mới tìm thấy một quyển Fashion Magazine (Tạp chí thời trang), bất ngờ là trang bìa là người phụ nữ tới vào buổi chiều. Đây đều là tạp chí mấy năm trước rồi, hình người thật trên tạp chí cùng sẽ khác nhiều chứ? Hoàn toàn là một người giả, toàn thân đều giả?

Cô nhớ, lúc mới bước vào Trình thị làm thực tập sinh, đến lúc nhậm chức thư ký thì phải xử lý xì căng đan của Tưởng Anna cùng Trình Hạo Hiên, khi đó đều đồn hai người ở chung một chỗ thật, bởi vì truyền xì căng đan ra mới chia tay.

Không trách được! Không trách được Trình Hạo Hiên sẽ coi trọng, nhất định muốn gặp người phụ nữ này như vậy, thì ra là quan hệ bạn gái cũ.

Hừ, lại bạn gái cũ trước mặt bạn gái hiện tại, hơn nữa cô còn thất bại, bạn gái cũ thắng, thật là mất thể diện.

Lúc này, điện thoại của Lạc Diễm Hân vang lên, không cần suy nghĩ, nhất định là Trình Hạo Hiên gọi. Lạc Diễm Hân chậm rãi đi rửa tay, sau đó mới nhận điện thoại trên giường.

“Em đang ở đâu? Sao lâu như vậy mới nghe điện thoại?” Trình Hạo Hiên vừa nghe thấy giọng nói bên đầu kia điện thoại, lập tức hỏi thẳng.

Hiện tại mới nhớ tới cô sao? Cô rời khỏi công ty đã hai giờ rồi!

“Ở nhà tôi!”

“Em về nhà sớm để làm gì?” Trình Hạo Hiên có chút ý kiến với việc cô về sớm, hơn nữa còn không nói cho anh.

Vừa nghe thấy cái này, Lạc Diễm Hân càng thêm mất hứng, “Quần áo của tôi dơ bẩn, chẳng lẽ không thể trở về nhà thay sao? Muốn tôi đi ra ngoài trước toàn bộ công ty, khiến mọi người đều biết tôi bị Tưởng Anna hắt cà phê?”

Cô rất ít tức giận với anh, lần này có thể như vậy, cô tức giận thật!

Trình Hạo Hiên chỉ nhớ chuyện mình cần hỏi Tưởng Anna! Nhưng phải thừa nhận, mình không cẩn thận.

“Vậy thì trước khi đi, em nên nói với anh một tiếng!” Làm hại anh cho là cô đi mất, lúc đầu anh còn định hẹn cô ăn tối.

Lúc ấy Lạc Diễm Hân tức giận, không muốn nói chuyện với anh, còn định chào hỏi anh sao?

“Không sao chứ? Không có việc gì thì tôi muốn ngủ.” Cô hoàn toàn bị chọc tức đến no rồi, lớn như vậy, chưa từng bị bạn trai chọc tức như vậy.

“Đợi đã nào...!” Trình Hạo Hiên cảm thấy có chút nhức đầu, đoán chừng cô tức giận thật rồi, “Anh qua đó đón em đi ăn tối?”

“Không đi! Sao anh không gọi bạn gái cũ đi ăn với anh! Tôi rất no, không muốn ăn chút nào.” Lạc Diễm Hân ghét anh không coi trọng cô như vậy, rõ ràng nói sẽ đối tốt với cô, kết quả lại không để ý tới cô.

Đàn ông thôi, đàn ông hư, sao không có một người nào giống bạn trai của Chu Man, một lòng yêu cô?

Trình Hạo Hiên dừng lại một chút, “Em ghen?”

Lạc Diễm Hân sững sờ một chút, “Người nào ghen? Anh tự mình đa tình sao? Tôi chỉ bị Tưởng Anna chọc tức, hiện tại tức giận chưa tan, không muốn nói chuyện với anh.”

“Nhưng đêm nay anh chuẩn bị tiết mục, muốn hẹn với em.” Trình Hạo Hiên dụ dỗ cô nói.

Hẹn? Cái gì mà hẹn? Cô đang trong cơn giận dữ mà?

“Không đi!” Cô từ chối.

Trình Hạo Hiên không cho phép cô từ chối lời mời của anh, hơn nữa anh còn tự mình chuẩn bị hẹn.

“20 phút sau, anh đến đón em dưới lầu!” Nói xong cũng cúp điện thoại.

Lạc Diễm Hân nhìn điện thoại, là ai đang tức giận? Sao anh còn hung dữ hơn cô?

Hừ, để ý đến anh mới phải dằn dặt! Lạc Diễm Hân nằm xuống ngủ.

Sự thật chứng minh, thật sự là cô dằn dặt, nằm xuống không tới một phút sau, lập tức bò dậy ăn mặc trang điểm.

Cô là heo, không có cách không nghe lời! Cô trời sinh có mệnh người hầu.

Khi thấy cô xuất hiện đúng lúc dưới lầu thì Trình Hạo Hiên cũng không để lời nói vừa nãy của cô ở trong lòng, chỉ coi cô nhất thời nói nhảm.

“Muốn đi đâu?” Lạc Diễm Hân cảm thấy kỳ cục, còn đang tức giận, nhưng bây giờ lại ngồi trên xe người ta, tâm lý không ổn.

“Đến thì biết!” Trình Hạo Hiên thần bí mà nói.

Đến biệt thự trên đỉnh núi, Trình Hạo Hiên mới mở miệng nói: “Đến rồi!”

Lạc Diễm Hân thấy khó hiểu cực kỳ, sao đột nhiên mang cô tới đỉnh núi?

Hai người xuống xe, đi vào sân biệt thự, Lạc Diễm Hân vừa nhìn thấy sân thì sợ ngây người.

Trong vườn hoa nở rộ, giữa vườn hoa có một hòn non bộ, bể phun nước, nước đang róc rách chảy. Bên cạnh bể phun nước, là bàn ăn, thật là xinh đẹp! Giống như trong truyện cổ tích (đồng thoại).

“Thích không?” Trình Hạo Hiên dặt tay của cô đi tới cạnh bàn ăn.

Lạc Diễm Hân rất thích phong cách như vậy, “Thích!”

“Tại sao chuẩn bị như vậy?” Lạc Diễm Hân rất vui vẻ, anh làm như vậy là đang dỗ dành cô? Nhưng là cô mới tức giận khoảng hai ba giờ mà thôi, sao anh chuẩn bị được nhiều đồ như vậy?

Trình Hạo Hiên thỏa mãn cười một tiếng, cô thích là được rồi, cần gì quan tâm tại sao?

Một người đàn ông đi ra từ trong nhà, nói với hai người: “Bữa ăn đã chuẩn bị xong, có thể bắt đầu chưa?”

Trình Hạo Hiên gật đầu, “Bắt đầu đi!”

Lạc Diễm Hân có chút hưng phấn nhìn người đàn ông kia, “Anh ta là ai? Người hầu của anh?”

“Không quan trọng!” Trình Hạo Hiên đẩy ghế ra cho cô, mình ngồi xuống bên cạnh cô.

Cái gì mà không quan trọng? Hỏi một chút lại không đáp.

“Không phải anh nên ngồi đối diện em sao? Sao lại ngồi bên cạnh em?” Lạc Diễm Hân chán ghét nói.

Trình Hạo Hiên ổn định đầu của cô, đối mặt với cô nói: “Không nên lộ ra tính tình khó hiểu.”

Lạc Diễm Hân chu cái miệng nhỏ, không nói lời nào, tính tình của cô mới không khó hiểu !

Một lát sau, thức ăn tới, Lạc Diễm Hân thấy thứ ăn ngon như vậy, nên không so đo những vấn đề kia với anh, lấp đầy bụng tương đối quan trọng.

Nhưng Trình Hạo Hiên không tính cho cô ăn xong, “Bây giờ em còn đang tức giận sao?”

Quấy rầy cô ăn cơm, cô sẽ tức giận. Lạc Diễm Hân lắc đầu một cái, tiếp tục ăn thịt bò bít tết trước mặt mình, thịt bò bít tết này nhất định là đầu bếp chuyên nghiệp làm, ăn ngon thật! Trước kia, đi xã giao với

một ông chủ cùng Trình Hạo Hiên, Trình Hạo Hiên luôn dẫn mọi người đến một cửa hàng ăn ngon, cô tiện thể ăn không trả tiền (ăn chùa) vài phần!

Trình Hạo Hiên nhìn cô không có phản ứng gì, thì hiểu, còn đang tức giận! Tại sao tất cả phụ nữ đều khó trị như mẹ anh?

Anh lấy một cái hộp trong túi áo phục ra, đưa cho Lạc Diễm Hân.

Lạc Diễm Hân liếc mắt nhìn cái hộp, nhìn anh một cái, “Cái gì vậy?”

Trình Hạo Hiên mở cái hộp ra, cho cô nhìn đồ vật bên trong, Lạc Diễm Hân vui mừng, là một cái lắc tay tinh xảo mà xinh đẹp.

“Cho em!” Trình Hạo Hiên lấy lắc tay trong hộp ra, “Em đeo lên!”

Lạc Diễm Hân hưng phấn gạt đầu một cái, hơn nữa còn vươn tay mình ra, nhưng đến một nửa thì lại rút về.

“Anh không muốn giải thích gì với em sao? Hoặc là muốn nói gì?” Bây giờ anh đang hối hận vì chuyện ban ngày sao?

Nhưng cô tức giận mới hai giờ mà thôi, lúc tan việc, anh mới phát hiện cô không có ở đây, sao anh có thể đi mua cái lắc tay này để xin lỗi cô?

Trình Hạo Hiên cười khê, “Vây là em sai rồi, anh không muốn giải thích gì, cũng không muốn nói gì, chỉ muốn đưa cái lắc tay này cho em mà thôi.”

“Là như thế sao? Nhưng mà, một cái lắc tay, cũng không đền bù anh tổn thương em!” Lạc Diễm Hân cúi đầu ăn thức ăn của mình, dù thế nào đi nữa thì anh không hiểu.

“Cái gì mà anh tổn thương em? Anh tổn thương em khi nào?” Lúc này phát hiện, cô có phần ngang ngược rồi.

“Hôm nay em bị bạn gái cũ của anh bắt nạt, anh không giúp em thì thôi đi, còn đuổi em ra ngoài.” Cô cho rằng, người yêu ở chung một chỗ, không phải đều suy nghĩ vì đối phương sao? Nhất định sẽ đứng bên cạnh đối phương không điều kiện? Huống chi, cô không làm chuyện sai! Thế nhưng người đàn ông này không giúp cô.

Trình Hạo Hiên kéo tay cô tới, tính ép buộc đeo lắc tay trên tay của cô, “Không phải anh không giúp em, mà anh có chuyện yêu cầu Tưởng Anna, không thể đuổi cô ta đi ra ngoài?” Cô nên nghĩ khi ở trong góc độ của anh.

Lạc Diễm Hân cảm thấy kỳ quái, tại sao anh muốn cầu xin Tưởng Anna?

“Chuyện gì xảy ra?”

“Người chịu trách nhiệm mảnh đất kia ở thành Bắc chính là cha của Tưởng Anna, hôm nay gặp cô ta, vì mảnh đất kia mà thôi.” Trình Hạo Hiên giải thích nói, tại sao người phụ nữ này lại không tin tưởng anh như thế?

Lúc này Lạc Diễm Hân mới nhớ tới, vì mảnh đất kia mà lúc trước rất hao tâm tổn trí, nghe nói là nhà họ Tưởng cố ý gây khó khăn, không ngờ thì ra là công ty của dòng họ Tưởng Anna!

“Vây bây giờ phải làm sao?” Cô như lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

“Để Tưởng Anna hỏi giùm anh, vì sao cha cô ta không mua đất cho anh.” Trình Hạo Hiên biết cô đã hiểu rõ mọi chuyện, cô sẽ tức giận vì chuyện bịa đặt hoàn toàn chứ?

Lạc Diễm Hân nghe xong cũng yên tâm, sau đó liếc anh một cái, “Chuyện Tưởng Anna không tôn trọng em vào ban ngày, em không nói nữa.”

Trình Hạo Hiên ngoắc tay, để cô tới đây.

“Cái gì?” Cô đưa lỗ tai tới, nghĩ anh nói gì với cô.

Nhưng Trình Hạo Hiên ấn lên môi của cô một nụ hôn, “Ngoan ngoãn nghe lời, mới giống Lạc Diễm Hân!”

Lạc Diễm Hân mắc cỡ đỏ mặt, đánh vai của anh một cái, “Ghét!”

Trình Hạo Hiên hài lòng cười một tiếng, sau đó ngẩng đầu lên nhìn về bầu trời đêm, “Tối nay rất nhiều sao!”

Lạc Diễm Hân cũng ngẩng đầu nhìn trăng và sao, đúng vậy! Trăng sao nơi này giống như ở quê nhà cô, trăng sao đều sáng một mảnh như vậy. Trong thành phố lớn, rất khó thấy được cảnh tượng như vậy, nhưng ở biệt thự trên đỉnh núi này của anh, có thể nhìn rõ ràng.

“Thích vừa ăn cơm vừa ngắm những vì sao không?” Khóe miệng Trình Hạo Hiên chứa đựng nụ cười nhạt hỏi cô.

Nét mặt của cô rất sáng, còn sáng hơn so với ánh trăng cùng sao kia.

“Thích! Dĩ nhiên là thích!” Cảm thấy như thế thật là đẹp, thật hạnh phúc.

Trong một buổi tối như vậy, không nóng bức, hơn nữa bữa tối phong phú, còn có thể thấy trăng sao xinh đẹp như vậy, sao cô có thể không thích?

Trình Hạo Hiên nghe câu trả lời của cô, rất vừa lòng.

Lạc Diễm Hân đột nhiên nghĩ, toàn bộ đều được sắp xếp, không phải anh cố ý làm như vậy chứ? Vì cái gì?

“Buổi chiều hôm nay anh nói muốn đi ra ngoài một chút, là muốn đi lấy lắc tay này sao?” Lạc Diễm Hân nâng lắc tay trên tay mình lên hỏi anh.

Trình Hạo Hiên nhìn cô, “Nếu như anh không đi lấy cái lắc tay này, em cho rằng anh đi đâu?”

Lạc Diễm Hân có phần lúng túng, lúc ấy cô suy nghĩ rất nhiều chuyện! Hơn nữa đều lộn xộn lung tung, mình cũng không biết mình suy nghĩ những gì, nhưng không có một chuyện tốt.

“Ha ha, thì ra là như vậy sao! Lúc đó em rất tò mò anh đi nơi nào! Hơn nữa cũng lo lắng cho anh!” Cô cười trừ mà nói với anh.

Trình Hạo Hiên cười lạnh, “Thôi đi! Anh thấy em nhất định là nghĩ mấy chuyện kinh khủng!”

Cô không có! Nhưng mà muốn nói, có phải anh đi ra ngoài tìm người phụ nữ khác không.

“Làm gì mà nói em như vậy, em chỉ lo lắng thôi!” Thân là bạn gái của anh, chẳng lẽ không có hành động lo lắng như vậy sao? Nói thế nào thì bên ngoài cũng có rất nhiều người phụ nữ tốt hơn cô gấp 1000 lần một vạn lần!

Trình Hạo Hiên kéo cô tới ngồi trên đùi, “Yên tâm, trong lúc chúng ta ở chung một chỗ, anh tuyệt đối không làm chuyện gì quá phận, anh không phải là loại đàn ông đó!”

“Được rồi! Em nghe rồi!” Ngón tay xinh xắn của Lạc Diễm Hân nhéo chóp mũi của anh nói.

“Còn nữa, tại sao anh muốn mua lắc tay cho em? Tại sao muốn sắp xếp bữa ăn tối tối nay? Còn làm như ăn cơm dã ngoại.”

Hơn nữa cô còn thấy, ăn cơm dã ngoại cao cấp nhất.

Trình Hạo Hiên thoáng có chút tức giận, chẳng lẽ muốn cùng bạn gái của mình hẹn hò, cũng không thể so sánh với mấy chuyện không tâm thường sao?

“Lạc Diễm Hân, vấn đề bây giờ của em thật nhiều, anh chỉ muốn sắp xếp như vậy cho em, không được sao?”

Lạc Diễm Hân hiểu, gật đầu, biết anh nỗ lực vì thật lòng với cô, thẳng thắn thổ lộ tình yêu với cô, nhưng cảm thấy kỳ cục, thật không hiểu tại sao?

“Được rồi! Đã như vậy, không phải chúng ta nên thưởng thức bữa tối, còn có cảnh đêm xinh đẹp như vậy?” Lạc Diễm Hân cũng không muốn tiếp tục đề tài này nữa, bởi vì vô luận hỏi bao lâu, anh đều không nói.

Rõ ràng rất thích cô, bởi vì cô luôn không có tỏ thái độ, cho nên anh phải khó hiểu như vậy, không chịu thừa nhận mình thích cô?

Lạc Diễm Hân còn ngồi ở trên đùi của anh, tự tay cắt thịt bò bít tết cho anh, còn dính thân đưa tới miệng của anh, “Rất ít thấy bạn gái tốt như vậy, phải không?”

Trình Hạo Hiên chỉ cười không nói.

“Ăn nhanh lên một chút, xuống núi trễ sẽ không an toàn!” Lạc Diễm Hân đã ăn gần hết miếng thịt bò bít tết của mình, miếng thịt của anh còn lớn như vậy, làm sao mà ăn cái gì cũng nhơn nhơn hơn phụ nữ?

Trình Hạo Hiên bỏ nĩa xuống, cầm dao lên, tự mình cắt, “Tối nay anh không tính xuống núi.”

“Cái gì? Không xuống núi? Vậy em phải làm thế nào?” Ngày mai cô còn muốn đi làm, coi như anh cũng muốn đi, nhưng đây không phải là rất tốt?

Trình Hạo Hiên liếc cô một cái, “Ở lại chỗ này, tối nay ở cùng anh!”

Lạc Diễm Hân vừa nghe thì hiểu, nhưng cô không muốn, “Đừng! Em muốn về nhà!”

“Vậy thì em tự xuống đi!” Trình Hạo Hiên không cần cô, dù sao cô có thể đi thì đi!

“Trình Hạo Hiên!” Lạc Diễm Hân bị anh làm cho tức giận, nói cái gì vậy?

Trình Hạo Hiên đã ăn gần xong miếng thịt bò bít tết trước mặt mình, “Cho nên, chỉ cần em ngoan ngoãn đợi, sáng sớm ngày mai anh sẽ đưa em về nhà thay quần áo trước.”

Như vậy, Lạc Diễm Hân không thể thỏa hiệp sao? Chỉ có thể vô điều kiện thỏa hiệp, “Anh cố ý!” Lạc Diễm Hân tròn mắt nhìn anh vài lần nói.

“Em không cảm thấy sao rất đẹp sao? Hơn nữa còn giống ánh sao ở quê nhà em, trên đỉnh đầu cũng có mấy ánh sao rất sáng sao?” Trình Hạo Hiên ôm eo thon của cô, ngẩng đầu nhìn trời nói.

Lạc Diễm Hân dựa vào bờ vai của anh, cảm thấy cách mình rất gần bầu trời, “Hình như là như vậy!”

“Về sau, nơi này thuộc về em, để em ngắm sao, em có thể tới đây bất cứ lúc nào.” Trình Hạo Hiên nghiêng đầu, hôn tai của cô.

“Có thật không? Thật sự là em bất cứ có thể tới cứ lúc nào sao?” Nơi cao cấp như vậy, chẳng lẽ anh không sợ cô trộm đồ?

Trình Hạo Hiên từ tai chuyển đến cổ của cô, nhẹ nhàng, tỉ mỉ hôn da thịt của cô, “Dĩ nhiên! Chỉ cần em muốn!”

“Thật tốt quá!” Cô rất thích nơi này, mặc dù không đi vào trong nhà nhìn, nhưng phong cảnh bên ngoài đã để cô yêu thích rồi, “Cảm ơn anh! Anh cho em rất nhiều thứ tốt đẹp!” Lạc Diễm Hân ngẩng đầu lên, nghiêm túc nhìn anh nói.

Trình Hạo Hiên có chút không quen với bộ dáng nghiêm túc của cô, nhưng vẫn rất thích cái bộ dáng này của cô.

7. Chương 7

Tình ái đi qua, Lạc Diễm Hân ôm lấy hông của Trình Hạo Hiên, cảm nhận sự ấm áp mà anh cho cô.

Thật hy vọng bọn họ có thể như vậy, nếu nói trước đây không hài lòng với anh, vậy thì bây giờ có thể nói siêu cấp hài lòng, hơn nữa còn thích anh như vậy.

Ở chung lâu mới phát hiện, thì ra trừ tính tình không phải tốt ở ngoài, cái khác anh đều rất tốt, hơn nữa đối với tiêu chuẩn chọn chồng của mình trước kia, anh lại có nhiều điểm phù hợp, anh chính là người đàn ông cô muốn tìm trong đời?

Nếu vậy thì thật là tốt quá, cứ hồ đồ như vậy thì tìm được người mình thích.

Nhưng mình vẫn không hiểu, rõ ràng có nhiều thiên kim có tiền, người ta lại đẹp, tại sao anh chọn cô? Đây là điều cô nghĩ không ra. Nhưng anh không dễ dàng nói cho cô biết? Có thể anh muốn chơi đùa mà thôi, có thể dễ dàng ứng phó cha mẹ hơn?

“Đang suy nghĩ gì vậy?” Trình Hạo Hiên vuốt mái tóc của cô hỏi.

Lạc Diễm Hân nắm tay của anh, giọng lên, “Anh muốn biết sao?”

“Em có thể không nói!” Anh cũng không ngại! Dù sao thì đầu của cô cũng không nghĩ chuyện gì quan trọng.

Lạc Diễm Hân bắt mãi vổ lồng ngực của anh một cái, “Ghét! Anh thuận theo em một chút thì chết sao?”

“Được rồi! Em nói đi, anh rất muốn biết!” Trình Hạo Hiên nắm tay của cô thật chặt nói.

Lúc này Lạc Diễm Hân mới hài lòng, đặt đầu nhỏ ở trên ngực của anh, “Thật ra thì cũng không có gì! Chính là muốn hỏi, tại sao anh thích em?”

Trình Hạo Hiên biết đầu của cô đều nghĩ những thứ này, chẳng lẽ không được thích cô sao? Còn hỏi nhiều như vậy làm gì? Đáp án quan trọng như vậy sao?

“Rất quan trọng?”

“Dĩ nhiên là quan trọng!” Nam nữ ở chung một chỗ, nếu không thích, vậy là gì? Chẳng lẽ anh không thích cô sao?

Trình Hạo Hiên dừng một chút, nói: “Thích là thích, không vì cái gì hết!”

“Anh thật mơ hồ, không có lý do, như em thích những minh tinh đẹp trai, cũng vì anh ta lớn lên đẹp trai, hoặc có việc từng trải làm em thấy đồng tình, sau đó thích! Em không đồng ý với cách nói của anh, nói lại lần nữa.” Anh không thật lòng trả lời vấn đề của cô, thật là ghét.

“Chỉ cần anh thích em, không ghét em là được rồi, không cần nghĩ nhiều như vậy!” Thật ra thì anh cũng không biết tại sao mình thích cô, cứ muốn gặp cô, cứ đơn giản như vậy.

Lạc Diễm Hân không hài lòng, trên người cô phải có một điểm để anh yêu thích chứ?

“Có phải anh đang gạt em hay không?” Nếu quả thật như thế, lòng của cô sẽ đau đớn.

Trình Hạo Hiên thật không biết cô đang nghĩ lung tung cái gì? Anh chỉ không trả lời cái vấn đề này của cô mà thôi, “Không có! Anh có thể khẳng định, hiện tại anh thích em! Em đừng suy nghĩ nhiều như vậy, dù sao thì anh thích em, về phần tại sao thích, anh thật không biết!”

Lạc Diễm Hân nhìn ánh mắt của anh, rất muốn nhìn ra được gì đó từ trong ánh mắt của anh, nhưng không có!

Anh nói như thật, nhưng cảm thấy đúng, cho nên mới không biết vì cái gì! Nhưng anh thích mình thật.

Đột nhiên điện thoại của anh vang lên, Trình Hạo Hiên nhìn thông báo của điện thoại một chút, nói với Lạc Diễm Hân: “Đừng nghĩ bậy, em ngủ trước đi! Anh đi gọi điện thoại!” Nói xong, anh đứng lên từ trên giường, ra khỏi phòng.

Hiện tại là nửa đêm, ai gọi điện thoại cho anh vào lúc này?

Cô vừa chọn tin tưởng anh, anh sẽ không làm chuyện gì để cô nghi ngờ nữa chứ? Là phụ nữ gọi tới sao?

Nếu như là người nhà của anh, anh sẽ nhận điện thoại ở trước mặt cô, nhưng tại sao không nhận điện thoại ở đây?

Hơn nữa, chuyện như vậy cũng không phải lần đầu tiên, trước kia cũng có tình huống này, rốt cuộc là anh đang nói chuyện điện thoại với ai?

Thôi, không nghĩ nữa, nghĩ những thứ này chỉ làm mình phiền não hơn, dù thế nào đi nữa thì chính miệng anh đã thừa nhận, anh thích là cô thì được rồi.

Trình Hạo Hiên đột nhiên cảm thấy mình có phần cô đơn, hơn nữa còn cực kỳ khó chịu.

Tối hôm qua, mẹ lại gọi điện cho anh, nói hôm nay mình nhất định phải dẫn Lạc Diễm Hân dạo phố, hơn nữa anh nhất định không được đi theo. Mà lúc đó, Lạc Diễm Hân đang ở bên cạnh, rõ ràng là cô biết kế hoạch này, cười hì hì liên tục.

Cuối cùng, chỉ có thể đồng ý chuyện này không điều kiện, hình như cô rất vui mừng khi mẹ anh yêu thích cô như vậy.

Cho nên, hôm nay để cho anh hưởng thụ, một ngày không có thư ký, không có bạn gái.

Công việc của anh cũng không nhiều, có thể tự mình xử lý tốt! Hơn nữa vụ án về thành Bắc đã giành được thành công, lúc này nên chuẩn bị bộc lộ bản lĩnh, nhưng trước cuộc chiến lớn này, vẫn thỉnh thoảng thoải mái một chút.

Vụ án này thật sự là làm phiền Tưởng Anna, nếu không có cô ta, không biết phải xử lý bao lâu nữa, mà tất cả này đều là mưu kế của cha cô ta, nói nếu anh muốn thì nâng cao giá tiền, như vậy có thể kiếm rất nhiều tiền, nhưng rất rõ ràng, đây là đánh giá thấp khả năng của Trình Hạo Hiên.

Trình Hạo Hiên cố ý tung lời đồn, nói không muốn mảnh đất trống kia, sau một thời gian, hần (cha Tưởng Anna) đã hoảng, cuối cùng hần tự tìm tới cửa, nói đồng ý hạ thấp giá tiền, cuối cùng lấy thấp hơn ba lần giá tiền đã mua được mảnh đất trống này.

Hôm nay, Tưởng Anna nói sẽ đến đây, chắc là yêu cầu thù lao? Hi vọng không phải yêu cầu kỳ quái gì.

Cửa phòng làm việc của anh đột nhiên bị mở ra, là Tưởng Anna.

“Hạo Hiên, em tới rồi!” Tưởng Anna cười hì hì, đi về phía Trình Hạo Hiên, hơn nữa còn cố ý đến bên cạnh anh.

Trình Hạo Hiên cau mày, người phụ nữ này thật không đối được dáng vẻ lẳng lơ đó, đối với đàn ông mà nói, đây là cảm dỗ có thể chết người, nhưng đối với anh mà nói, thật chán ghét.

“Có gì thì nói, ngồi xuống rồi nói, đừng đứng gần như vậy!” Trình Hạo Hiên chỉ cái ghế đối diện cho cô ta.

Làm sao mà Tưởng Anna có thể ngoan ngoãn nghe lời, cô ta thuận thế ngồi trên người anh.

“Sao lại lạnh nhạt như vậy? Em không định ngồi đó!”

Trình Hạo Hiên muốn đẩy cô ta ra, nhưng bị tay cô ta vòng qua cổ, không chịu xuống, “Tưởng Anna!”

“Đừng tức giận nha! Em không phải muốn đến gần anh sao?” Tưởng Anna biết sử dụng bộ dạng vô cùng mềm mại khi đối xử với đàn ông, như vậy mới có thể ôm những người đàn ông kia.

Nhưng không biết vì sao? Người đàn ông ở trước mắt, sau khi chia tay, không còn dịu dàng với cô ta, như muốn giữ một khoảng cách với cô ta, như vậy sao được? Ở trong lòng của cô ta, người đàn ông này mới là đàn ông.

Trình Hạo Hiên không làm gì được cô ta, “Cô nói nhanh đi, tôi còn có việc cần hoàn thành!”

Tưởng Anna cố ý kéo dài thời gian nói: “Em không vội! Em có thể ở đây, chờ anh làm việc xong!”

Anh tức giận trừng cô ta, nhưng cô ta vẫn cười, “Đừng nghiêm túc như vậy! Nói thế nào thì em đã giúp anh giải quyết một chuyện, cũng coi là bán cha mình, bây giờ anh không thể đồng ý yêu cầu cơ bản của em sao?”

Trình Hạo Hiên thề, về sau nhất định không chọn người như vậy giúp một tay, bằng không sẽ bị quẩn cả đời.

Tưởng Anna nhìn hồ sơ trên bàn anh, “Những hồ sơ này cần anh lọc à? Thư ký của anh làm cái gì? Không giúp làm những chuyện này sao?”

“Hôm nay cô ấy nghỉ phép!” Trình Hạo Hiên lấy hồ sơ từ trong tay cô ta, thu dọn xong, xem ra có cô ta ở đây, mình không làm việc được. Nhưng cảm thấy mắt mình thật sự bị mù, trước kia lại có thể lui tới cùng người phụ nữ này.

Tưởng Anna mỉm cười nói: “Bằng không anh đuổi việc cô ta, em tới làm thư ký của anh? Trừ giúp anh giải quyết công việc, em còn có thể giải quyết vấn đề sinh lý!”

Nói xong, bắt đầu động tay cởi cà vạt của anh ra.

Cô ta yêu thích cơ thể của anh nhất, gặp nhiều người đàn ông khác, nhưng không có bản lĩnh như anh, cô ta yêu chết người đàn ông như vậy.

Trình Hạo Hiên không thấy cô ta sẽ làm tốt công việc thư ký, hơn nữa theo lời cô ta, bạn gái hiện tại của anh làm rất tốt, không cần nuôi một bình hoa như vậy.

“Không cần, bây giờ cô nói đi, muốn thù lao gì, sau đó lập tức rời đi.” Trình Hạo Hiên không thích cảm giác này, mặc dù cả tầng lầu chỉ có hai người bọn họ, nhưng anh không thể làm chuyện ra có lỗi với Lạc Điềm Hân.

Về mặt tình yêu, Tưởng Anna rất chủ động, mặc dù người đàn ông ở trước mắt từ chối, cuối cùng vẫn khuất phục dưới chân cô ta, cô rất tự tin với kỹ xảo của mình.

Một tay cô ta ôm đầu của anh, một tay cởi quần áo trên người mình, có người đàn ông hấp dẫn như vậy, nếu không nhân cơ hội này tới một lần, thật là lãng phí.

Trình Hạo Hiên bị sự chủ động của cô ta dọa cho giật mình, lúc phản ứng lại, cô ta đã tự cởi áo của mình.

Anh đứng lên, đẩy cô ta ra, người phụ nữ này quá nguy hiểm, “Mời tự trọng một chút!” Người phụ nữ này thật không biết xấu hổ.

Tưởng Anna bị đẩy ra, nhưng không ngừng dựa vào anh, vẫn quyến rũ anh.

Nhưng rất rõ ràng, anh bây giờ đã biến thành Liễu Hạ Huệ (*) rồi, không có tính thú khi cô ta trần truồng.

(*)Liễu Hạ Huệ: Đại khái là người thanh tâm quả dục, thấy mỹ nữ nude vẫn k “cứng” ____lll, còn muốn biết rõ hơn, mời vào:

[vi.wikipedia.org/wiki/Li??%8 ... uệ](http://vi.wikipedia.org/wiki/Li??%8...uệ))

“Tưởng Anna, tôi coi cô là bạn, cô đừng làm cho chúng ta ngay cả bạn cũng không thể làm.” Lúc này, trong lòng Trình Hạo Hiên đều muốn Lạc Điềm Hân, so sánh người phụ nữ này với Lạc Điềm Hân, mới phát hiện, hai người thật kém nhau quá nhiều, Lạc Điềm Hân tốt hơn.

Tưởng Anna cười quyến rũ mà nói: “Lúc đầu chúng ta không phải là bạn, quan hệ của chúng ta có thể hơn bạn nhiều!”

Nói xong, đem đôi môi mình đến gần, chính xác hôn lên môi của anh.

Lúc này, cửa phòng làm việc của Trình Hạo Hiên lại mở ra.

Lạc Điềm Hân nhìn một màn trước mắt này, không có cách nào tin tưởng. (3T: *lật bàn () * tình huống cấu huyết như vậy là sao???????)

Cô dạo phố cùng mẹ Trình xong, lúc đầu tính về nhà, nhưng vì đã mua đồ cho Trình Hạo Hiên, muốn lấy cho anh xem, sau đó cùng đi ăn cơm tối, cho nên vừa tạm biệt mẹ Trình xong thì xuất hiện ở công ty. Nhưng mà không ngờ, mở cửa phòng làm việc anh ra, sẽ thấy cảnh tượng như vậy.

Trái tim Lạc Điềm Hân rất đau, đau đớn khi bị phản bội.

Trình Hạo Hiên thấy Lạc Điềm Hân đứng trước cửa, lập tức đẩy Tưởng Anna ra, làm cô ta ngã nhào trên đất.

“Ai nha! Hạo Hiên, anh làm em đau!”

“Hân Hân!” Trình Hạo Hiên hối hận, nhìn Lạc Điềm Hân.

Xong đời, lại để cô thấy một màn như vậy.

Hốc mắt Lạc Diễm Hân lập tức tràn đầy nước mắt, nhìn người phụ nữ nửa thân trần đang đứng lên từ dưới đất.

Là Tưởng Anna!

Anh không phải nói không có bất kỳ quan hệ nào với Tưởng Anna sao? Tại sao quần áo cô ta xóc xếch, lại ở trong phòng làm việc của anh?

Tưởng Anna nhìn rõ người tới, “Thì ra là thư ký? Tôi còn tưởng là ai? Chuyện bé xé ra to.”

Cô ta lại dựa vào người Trình Hạo Hiên, “Chúng ta tiếp tục đi!”

“Cút ngay!” Trình Hạo Hiên đẩy Tưởng Anna ra lần nữa, hơn nữa còn đi tới Lạc Diễm Hân.

“Anh có nên giải thích một chút, rốt cuộc là hai người đang làm gì?” Lạc Diễm Hân giấu đi nước mắt của mình, nhưng lại mơ hồ, không thấy được vẻ mặt của anh, không thấy được chân thành của anh.

Trình Hạo Hiên cau mày nói: “Chúng ta không làm bất cứ chuyện gì!”

“Anh muốn em tin tưởng anh thế nào?” Lạc Diễm Hân chỉ vào người phụ nữ nửa thân trần kia.

Trước kia, cô sẽ ngây ngốc cho là giữa bọn họ không có gì, anh đã giải thích cho cô rồi, nên anh có thể làm như không có gì xảy ra, nhưng là hiện tại phát giác, thật khó khăn, còn thấy một màn đặc biệt như vậy.

Tưởng Anna sửa quần áo ngay ngắn, đi tới bên cạnh hai người, “Hai người đang nói cái gì?”

Cô ta nhất thời không biết rõ quan hệ hai người là như thế nào, nhưng nhìn thấy dáng vẻ khổ sở của Lạc Diễm Hân thì mới hiểu, “Hai người ở cùng một chỗ?”

Trình Hạo Hiên rất hối hận, mình nên đuổi người phụ nữ này sớm hơn.

“Hân Hân! Không phải như em nghĩ, chúng ta không có xảy ra chuyện gì!” Nhìn dáng vẻ khổ sở của cô, anh rất đau lòng, cô không nên khổ sở như vậy.

Tưởng Anna thêm dầu vào lửa nói: “Cái gì mà không có chuyện gì xảy ra? Chúng ta đã cởi quần áo rồi!”

Trình Hạo Hiên đẩy cô ta ra khỏi cửa, “Cút! Không nên nói bậy nói bạ!”

“Trình Hạo Hiên, anh lợi dụng tôi xong thì ném đi, anh là người à?” Tưởng Anna không ngờ anh sẽ làm như vậy, nói thế nào đi nữa thì cô ta cũng là một người phụ nữ cao quý, căn bản là không có cách chịu được cơn giận như vậy.

Nhưng những lời này của Tưởng Anna lại làm cho lòng của Lạc Diễm Hân “thình thịch” một phen.

Lợi dụng xong rồi ném đi?

Lúc đầu, quan hệ của cô và anh cũng là lợi dụng lẫn nhau, cho nên sau khi lợi dụng xong, có thể khôi phục tất cả như trước kia. Sở dĩ bây giờ anh không buông tha, là vì còn dụ dỗ mẹ của anh, phải không?

Thật ra thì anh đã chán ghét, đúng không? Anh căn bản không thích cô, đúng không? Cho nên mấy ngày trước, có hỏi thế nào anh, anh cũng không trả lời tại sao thích cô?

Cô còn tưởng rằng anh thích cô thật, chính mình thật ngốc.

Trình Hạo Hiên xoay người sang chỗ khác, đối mặt với Lạc Diễm Hân, muốn tiếp tục giải thích, nhưng Lạc Diễm Hân không cho anh cơ hội.

Lần này, trái tim cô tan nát.

Lạc Diễm Hân đẩy anh ra, chạy về phía thang máy, vừa bước vào thang máy, nước mắt của cô như nước vỡ đê.

Trình Hạo Hiên đuổi theo ở phía sau, nhưng không có cách bắt kịp thang máy, chỉ có thể chạy về phía cầu thang, dùng tốc độ nhanh nhất mà đuổi theo Lạc Diễm Hân, ở đại sảnh trong công ty, Trình Hạo Hiên kéo cô, “Đừng đi, anh có thể giải thích cho em nghe.”

“Tôi không cần giải thích, tôi tin tưởng những gì tôi thấy!” Lạc Diễm Hân hất tay của anh ra nói.

Trình Hạo Hiên có chút nổi nóng, tại sao cô không tin anh? Chẳng lẽ cô không tin tưởng anh? Lúc trước, anh rõ ràng đã giải thích quan hệ của hai người với cô, anh cùng Tưởng Anna không có cái gì thật, “Em thấy được gì? Em căn bản không biết, anh và cô ta căn bản không xảy ra bất cứ chuyện gì, anh đã nói với em, anh và cô ta không có gì rồi mà!”

Anh không có cách để cô có cảm giác an toàn, anh không có cách để cô cảm thấy an tâm, bởi vì anh quá xuất sắc, xuất sắc làm toàn bộ phụ nữ đều vây quanh anh, mà cô? Chỉ là một đóa hoa dại vây quanh anh mà thôi.

Cô vẫn không tin anh sẽ thật thích cô, yêu cô. Mà chuyện ngày hôm nay đã bóp nghẹt cô, làm cô thêm tin suy nghĩ trong lòng mình.

Cô không phải là người duy nhất của anh, anh sẽ ở chung một chỗ với người phụ nữ khác, thậm chí lên giường! Nếu hôm nay cô không trở lại, có lẽ hai người sẽ tiếp tục, mà cô chẳng hay biết gì. Nhưng cô không thể bình tĩnh, tiếp tục ở chung một chỗ khi biết người đàn ông mình thích bắt cả hai tay, cô không làm được.

“Nếu tôi không trở lại, sẽ xảy ra!” Lạc Diễm Hân nhìn ánh mắt của anh nói.

Ánh mắt của Trình Hạo Hiên không có hối hận, lúc đó anh chỉ kinh ngạc một chút, anh sẽ đẩy cô ta ra, anh căn bản không lên giường với Tưởng Anna, “Sẽ không!”

“Trong khoảng thời gian này, anh thần thần bí bí nghe điện thoại cô ta gọi tới, đúng không?” Lạc Diễm Hân chất vấn anh nói.

Tức giận như vậy, làm cô không quan tâm trường hợp, hỏi anh những chuyện xảy ra mấy ngày này. (3T: Giải thích: Là đang nói LĐH quá tức giận, không để ý, quan tâm tới việc đang cãi lộn tại “đại sảnh công ty”)

“Đúng! Nhưng vì phải xử lý vụ án thành Bắc!” Trình Hạo Hiên không thẹn với lương tâm về chuyện này, mặc dù mình nhận điện thoại cô ta, nhưng không có thần thần bí bí, chỉ không muốn cô lo lắng nhiều mà thôi.

“Thật sao? Vậy tại sao trốn tôi? Tôi là thư ký của anh, chẳng lẽ hai người có chuyện không muốn cho tôi biết?”

Lạc Diễm Hân không hiểu, anh đang trốn gì? Nếu anh không làm sai, căn bản sẽ không làm như vậy.

Trình Hạo Hiên nhìn bốn phía một chút, đây là chuyện riêng của bọn họ, nhưng lại bị đồng nghiệp công ty nghe được, mình cũng cảm thấy thẹn thùng. Anh muốn kéo Lạc Diễm Hân lên lầu, đến phòng làm việc của anh, giải quyết tốt chuyện này.

“Anh đừng chạm vào tôi!” Lạc Diễm Hân né tránh, đôi tay kia đã chạm vào Tưởng Anna, đừng chạm vào cô.

Hành động như vậy khiến Trình Hạo Hiên rất tức giận, cô có ý gì?

“Theo anh đi lên! Em âm ỉ lâu như vậy đã đủ chưa?”

“Tôi âm ỉ? Tôi âm ỉ sao?” Lạc Diễm Hân đau lòng, cô đứng ở chỗ này lâu như vậy, muốn làm rõ ràng, rốt cuộc là anh đối với cô như thế nào? Anh không nói thì thôi, còn nói cô âm ỉ?

“Trình Hạo Hiên! Mỗi lần anh đều trốn tránh vấn đề của tôi, lần này, anh hãy nghiêm túc trả lời tôi! Rốt cuộc là anh có yêu thích tôi thật không? Hay là, chỉ muốn lợi dụng tôi, chờ tôi giải quyết mẹ anh xong, quan hệ hai người chúng ta sẽ theo đó mà kết thúc?” Đây là suy nghĩ đã lâu của cô, đều không dám hỏi, cũng không dám thừa nhận chuyện này.

Cho tới bây giờ, Trình Hạo Hiên chưa từng nghĩ như vậy, có lẽ ban đầu, mục đích hai người ở chung với nhau là giúp lẫn nhau, giải quyết cha mẹ đối phương, nhưng sau này, làm sao anh có thể nghĩ như vậy?

“Anh không có! Anh thật lòng với em!”

“Vậy tại sao mỗi lần đều không nói được lý do?” Lạc Diễm Hân nhìn ánh mắt của anh, anh giống như đã từng rèn luyện, vô luận hỏi cái gì, trong ánh mắt của anh cũng không có sự thay đổi.

Anh nói với cô rất nhiều lần rồi, không biết, đều không biết! Tại sao nhất định phải hỏi, hơn nữa còn ở nơi nhiều người như vậy. Anh biết cô có chút dài dòng, cũng biết cô sẽ vì một chuyện, mặc kệ như thế nào, đều muốn hỏi rõ ràng, nhưng về chuyện này, ngay cả chính anh cũng không biết, phải nói thế nào?

“Còn nữa, anh có tiền, có gái đẹp? Tại sao anh nói yêu tôi? Thích, chứ không phải yêu! Rốt cuộc là anh có thích tôi không?” Không thể trách cô nghĩ nhiều về điều này như vậy.

Sao cô lại thích nghĩ những thứ này? Nếu cô thích giận thì cứ giận là được. Dù sao cô từng cãi, “Chuyện không nói nên lời hay không nói được vốn không quan trọng. Em đã cứng rắn nói như thế thì anh cũng không thể nói gì hơn. Nếu nói anh không thật, vậy thì không thật là được rồi.”

Lạc Diễm Hân nhìn anh, không ngờ anh nói ra lời tổn thương người như vậy.

Cô tức giận tát anh một cái, sau khi đánh xong, lập tức hối hận, mình lại đánh anh.

Trình Hạo Hiên giật mình nhìn cô, cô dám đánh anh?

Người phụ nữ này là điên rồi sao? Người chung quanh không khỏi toát mồ hôi lạnh giùm cô, cô lại có dũng khí dám đánh Trình Hạo Hiên.

“Tôi. . . .” Lạc Diễm Hân muốn giải thích, nhưng lời đến miệng lại nuốt xuống, là anh tổn thương cô trước. Nhưng mà, cô mang theo ánh mắt sợ sệt nhìn anh, bởi vì đây là lần đầu tiên cô tức giận đánh anh như vậy.

“Lạc Diễm Hân, em điên rồi sao?” Trình Hạo Hiên nắm tay của cô lên, ánh mắt lạnh lẽo như muốn xé cô ra.

“Tôi không sai, là anh tổn thương tôi!” Lạc Diễm Hân không biết tìm lại dũng khí từ chỗ nào, lại dám đối mặt với cơn tức giận của anh.

Trình Hạo Hiên cầm tay cô thật chặt, như muốn bóp nát xương cốt của cô, cảm thấy sắc mặt cô tái nhợt vì đau đớn, mới thả cô ra, “Biến, tôi không muốn gặp lại em!” Trình Hạo Hiên dùng giọng nói lạnh hơn băng nói.

Lạc Diễm Hân nghe thấy câu này, trừ lòng tơ toàn thân dựng lên, cũng cảm thấy, chuyện cô tích hoàng tử cùng cô bé lọ lem, đã đến lúc kết thúc.

Thân thể của cô run rẩy, cô chưa từng có từng đau lòng như hôm nay.

Cô cố gắng, giả vờ như không có việc gì mà đi, nhưng khi xoay người lại, không kiềm chế được nước mắt, chỉ có thể để nó cứ chảy như vậy.

Chu Man Man biết được tin tức Lạc Diễm Hân chia tay, lập tức bỏ chồng, hơn nữa còn rất dứt khoát nói, tâm trạng của phụ nữ không tốt sẽ mua đồ, nếu như cô (LĐH) không đủ tiền, vậy thì dùng credit (thẻ tín dụng) của chồng cô (CMM), xem như là an ủi cô (LĐH), cho nên cô lập tức lôi Lạc Diễm Hân ra khỏi chỗ, hai người lái xe tới Công Ty Bách Hóa.

Lạc Diễm Hân căn bản không có tâm tư mua đồ, chỉ buồn bã nhìn bốn phía.

“Ôi chào, không nên như vậy! Ra ngoài phải mua đồ! Hôm nay, tớ có credit, tùy cậu quyết!” Chu Man Man an ủi cô nói.

Lạc Diễm Hân nhìn về phía bạn tốt, tại sao bạn tốt có thể hạnh phúc như vậy? Cô cho là mình tìm được hạnh phúc, nhưng cái gì cũng không lấy được, ngược lại còn mất đi rất nhiều thứ, ví dụ như tim của mình.

“Hân Hân! Thất tình mà thôi, không có gì to tát! Đau hai ngày rồi sẽ không có chuyện gì.” Thật ra thì cô cũng không biết vì sao bọn họ sẽ chia tay, mà ngày Lạc Diễm Hân thất tình, cô (LĐH) không nói gì nói với cô cả, cô mới biết được, vì chồng cô đến công ty của Trình Hạo Hiên, nghe người ta nói.

Nếu đau hai ngày sẽ không có chuyện gì thì tốt quá, nhưng từ ngày ấy trở đi, tính đến hôm nay đã bốn ngày rồi, trong bốn ngày này, cô đều buồn bã.

“Hiện tại, cậu không đi làm?” Chu Man Man cảm thấy nhất định là cô (LĐH) không có cách trở về, đối mặt với người đã từng là bạn trai.

“Ừm! Nhưng mà tớ chưa từ chức!” Lạc Diễm Hân trả lời.

Chu Man Man cảm thấy kỳ quái, “Tại sao? Chẳng lẽ cậu muốn làm lại với anh ta?”

“Không phải ! Tớ chỉ quên!” Dù sao thì cô không đi làm, anh sẽ có lý do đuổi việc cô, tại sao cô phải làm điều thừa, hơn nữa anh nói không muốn gặp lại cô!

Chu Man Man cẩn thận nhìn Lạc Diễm Hân, “Cậu yêu anh ta sâu như vậy sao?”

Mọi người đều nói tình yêu đầu là khó quên, nhìn cô (LĐH) như vậy, đoán chừng cô sẽ không quên dễ dàng như vậy mới đúng.

Lạc Diễm Hân nhớ lại lời của Chu Man Man, cô thừa nhận, cô yêu anh, nhưng đây là tình yêu không được đáp lại (yêu đơn phương) .

“Vì sao hai người chia tay?” Cô thấy họ đi chung với nhau, cô hiểu! Hơn nữa cô rất hiểu, tại sao hai người giúp lẫn nhau, sau đó ở cùng nhau.

Lạc Diễm Hân do dự một chút, sau đó quyết định nói với Chu Man Man, dù sao thì Chu Man Man là bạn tốt của cô, người có thể giúp cô giải quyết, phân tích tình huống, cũng chỉ có cô (CMM).

Sau khi Chu Man Man nghe xong, liền nổi giận, Trình Hạo Hiên lại là loại đàn ông như vậy, quả thật là làm mất mặt đàn ông, “Cậu tát rất đúng, nếu đổi lại là tớ.....tớ sẽ tìm xã hội đen, hung hăng dạy dỗ anh một lần, hơn nữa không bỏ qua người phụ nữ kia!”

Lạc Diễm Hân nhìn Chu Man Man giúp cô như vậy, trong lòng cũng không còn đau khổ như vậy.

“Nếu như cậu cảm thấy cái này không đủ tàn nhẫn, vậy thì chúng ta tự mình ra tay?”

Cô cười, “Man Man, quá khoa trương rồi!”

“Ai bảo anh ta chọc cậu không vui?” Hiện tại, Chu Man Man có chút hối hận, nếu ban đầu mình không nói ra biện pháp tìm bạn trai giả, như vậy hai người sẽ duy trì quan hệ cấp trên cấp dưới, sẽ không có cục diện hôm nay.

“Được rồi! Bây giờ tớ không buồn nữa!” Lạc Diễm Hân biết Chu Man Man muốn mình vui vẻ một chút, mới nói như vậy, đã như vậy, mình cũng không có lý do gì đau khổ nữa.

Chu Man Man gật đầu một cái, “Vậy thì tốt!”

“Chuyện đã qua, lần sau tớ kêu chồng tớ dẫn cậu party chơi, sau đó tìm bạn trai mới.” Chu Man Man rất yên tâm với những người bạn bên người Giang Hách, tối thiểu đều là nhân vật an toàn.

Sớm biết như vậy, đã giới thiệu những người đàn ông tốt cho cô.

Lạc Diễm Hân cười cười, “Rồi, nói sau đi!”

Chu Man Man không để ý tới cô! Lập tức chào hàng, như vậy tên khốn Trình Hạo Hiên mới biết, bỏ lỡ thì bỏ lỡ, không tìm về được.

“Vậy cứ tiếp tục đi dạo phố đi!Tớ sẽ giữ lời! Credit này là của chồng tớ, tùy tiện mua!” Một tay Chu Man Man giơ credit lên, nói với Lạc Diễm Hân.

“Là cậu nói nha! Vậy tớ sẽ không khách khí?” Lạc Diễm Hân nhận thẻ từ trên tay cô nói.

“Không thành vấn đề!”

Lạc Diễm Hân lập tức dẫn Chu Man Man tay đi dạo phố, mặc dù nói thì nói như thế, nhưng cô sẽ không dùng, chỉ cảm ơn lòng của bạn tốt.

Lúc hai người đang đi dạo vui vẻ, có người vỗ bả vai Lạc Diễm Hân một cái, cô quay đầu lại, thấy mẹ Trình.

“Bác gái!” Nhìn thấy bà, làm Lạc Diễm Hân có chút lúng túng!

Trình mẫu bất mãn, “Không phải bảo con kêu là mẹ sao? Sau lại kêu là bác gái?”

Mấy ngày trước, cô còn gọi bà là mẹ, khi đó cô rất vui vẻ! Mới mấy ngày, lại không gọi?

Mẹ Trình không biết chuyện của hai người bọn họ sao? Lạc Diễm Hân cùng Chu Man Man liếc mắt nhìn nhau.

“Thế nào? Con đi dạo phố cùng bạn? Mua nhiều đồ như vậy? Tại sao không gọi Hạo Hiên tới, giúp con xách đồ?”

Mẹ Trình đau lòng nhìn Lạc Diễm Hân.

Đây chính là con dâu bà thích nhất, dĩ nhiên không thể để cô mệt nhọc.

Lạc Diễm Hân ngượng ngùng nói với bà: “Bác gái, con với tổng giám đốc. Chia tay!”

“Cái gì? Chia tay?” Mẹ Trình không dám tin nhìn Lạc Diễm Hân.

8. Chương 8

Ở trong phòng làm việc, Trình Hạo Hiên nhảy mũi nhiều lần, thật không biết làm sao? Chẳng lẽ không có Lạc Diễm Hân là không được sao?

Nhìn hồ sơ chất đống như núi trên bàn, lúc này mới phát hiện ra, mấy ngày nay, tốc độ xử lý hồ sơ của mình xuống đi rất nhiều lần.

Trước kia, hồ sơ đưa vào đây đều đã được Lạc Diễm Hân xử lý qua, anh chỉ sửa đổi vài chỗ rồi ký tên là được, không ngờ không có cô ở đây, việc cần mình xử lý sẽ nhiều như vậy, anh đang hoài nghi, những người dưới lầu có ý chính anh.

Anh phiền não mà ném hồ sơ trong tay, không muốn xem nữa! Một chút suy nghĩ cũng không có.

Đến bây giờ, anh không nghĩ ra được, là mình quá dứt khoát, hay là cô quá dứt khoát, sau khi đi khỏi, cô cũng không trở lại?

Cũng không biết có phải là bị anh dọa sợ hay không, nhưng ngày đó, anh rất giận! Cô lại không tin anh, còn cho anh một cái tát trước mặt cấp dưới như vậy, anh làm sao có thể xuống dưới được nữa! (3T: Gặp mặt cấp dưới dưới lầu)

Mặc kệ nói thế nào, sai đều là cô, nếu cô không nghi ngờ anh như vậy, chuyện này sẽ không xảy ra.

Lúc này, mẹ Trình tức giận đá cửa phòng làm việc, “Trình Hạo Hiên, xem con đã làm chuyện tốt gì?”

Trình Hạo Hiên nhìn thấy mẹ, biết mình không thể an bình, “Mẹ! Chuyện gì?”

“Còn hỏi mẹ chuyện gì? Cái tên nhóc xấu xa này, lại làm ra chuyện như vậy, con mau trả con dâu ẹ!” Mẹ Trình thật muốn bỏ đầu của anh ra, xem bên trong chứa cái gì?

Xem ra mẹ đã nghe nói từ nơi nào rồi.

“Sao con không nói gì? Con mau nói ẹ biết, chuyện này rốt cuộc là thế nào?” Bà chỉ biết là chia tay, nhưng chuyện rõ ràng, Lạc Diễm Hân không chịu nói.

Nếu không chịu nói, bà chỉ có thể tới hỏi đứa con trai này, nếu đứa con trai này không chịu nói, bà bắt chấp tất cả, đánh con trai một trận trước tiên.

“Không có chuyện như vậy! Mẹ đừng hỏi!” Anh không muốn nói!

Hôm nay mẹ Trình không nghe được đáp án, sẽ không đi, “Nói, rốt cuộc là con làm gì Hân Hân? Để nó đau khổ như vậy? Có phải con trước đâm sau bỏ? Chiếm được rồi vứt bỏ?” (3T: Taz dịch sát luôn đây =w=)

Tại sao mọi người đều nghĩ như vậy? Anh chính là người đàn ông xấu xa sao? Anh muốn đối tốt với cô, nhưng cô không muốn tin tưởng anh, mình có cách gì?

“Con là loại đó đàn ông sao? Là cô ấy hiểu lầm con.” Nếu Trình Hạo Hiên không nói rõ với mẹ, đoán chừng bà lại nói lung tung một trận.

“Hiểu lầm cái gì? Sao lại vô duyên vô cớ hiểu lầm con?” Mẹ Trình không hiểu, không có lửa làm sao có khói, anh làm gì thì mới làm cho người ta hiểu lầm chứ?

Trình Hạo Hiên đành phải kể chuyện ngày đó cho bà biết.

“Là phụ nữ, thấy một màn như vậy sẽ hiểu lầm! Nếu là hiểu lầm, chỉ cần con giải thích rõ là được rồi!” Chuyện đơn giản như vậy, chẳng lẽ muốn người mẹ như bà dạy sao?

“Không cần!” Anh mới không cần, như vậy là thừa nhận cô không sai?

Mẹ Trình cắn răng trợn mắt, giận dữ nói “Tại sao không cần?”

“Con không sai, là cô ấy hiểu lầm con, hơn nữa cô ấy còn tát con một cái!” Giọng điệu này, anh không dễ dàng nuốt xuống như vậy.

Mẹ Trình giận, đập bàn, “Con có phải là đàn ông không? Đại trượng phu có được dẫn được, vì một chút chuyện nhỏ như vậy, làm một người phụ nữ tức giận, còn ở nơi này nói nhảm như vậy, con cảm thấy con nên sao? Mặt mũi quan trọng hay là vợ quan trọng?”

Anh không nói nhất định phải cưới người phụ nữ này, là mẹ quyết định mà thôi.

Mẹ Trình nhìn một bộ không quan tâm của con trai, càng tức giận.

“Rõ ràng là con chỉ thích nó, tại sao phải làm nó đau lòng? Chẳng lẽ lúc nó đau lòng, con không đau lòng sao?”

Trình Hạo Hiên nhớ lại, lúc cô tới, thấy anh cùng Tưởng Anna quần áo xốc xếch, vẻ mặt đau khổ, nhưng mà tim của anh cũng đau khổ, còn có sợ, sợ cô sẽ tức giận!

Sự thật chứng minh, cô giận thật, hơn nữa còn vô cùng tức giận.

“Con thích nó, không phải sao? Bằng không sẽ không buồn phiền ở chỗ này, mà không đi tìm nó, bởi vì không muốn thừa nhận mình yêu nó, hơn nữa nó làm con mất mặt trước mặt cấp dưới!”

Đúng vậy! Mẹ nói đúng, anh không bỏ được, nhưng tối nay, đã lâu như vậy rồi mà cô chưa từng nói thích anh! Chỉ có anh chủ động, cô chưa từng nói với anh một câu thích, không phải sao? Có thích anh không?

“Được rồi, mẹ, con sẽ suy nghĩ!”

Mẹ Trình nhìn sắc mặt của con trai, đoán chừng là nghĩ thông suốt rồi, bà cũng không có cách tham dự, chỉ có thể ở bên cạnh thúc giục mà thôi, “Vậy cũng tốt! Mẹ cho con thời gian, nhưng không thể quá lâu, nếu con dẫu của mẹ chạy, con nhất định sẽ đẹp mặt!”

Mẹ Trình uly hiếp nói.

Tiến mẹ Trình xong, Trình Hạo Hiên suy nghĩ rất lâu, rốt cuộc là nên xử lý chuyện này như thế nào đây? Rốt cuộc là bọn họ yêu nhau, hay chỉ có anh đơn phương? Nếu như lúc này mình đi cầu hòa, cô sẽ tha thứ anh sao? Nhưng như thế có chút mất mặt? Rõ ràng không phải một mình anh có lỗi!

Lạc Diễm Hân cảm thấy mình không nên đến đây, làm cô cảm thấy xa lạ.

Nhưng Chu Man Man để Giang Hách dẫn cô tới, hơn nữa còn trang điểm lộng lẫy xuất hiện.

Cả ngày bị Chu Man Man kéo đi làm tóc, trang điểm, hơn nữa cô (LDH) còn dậy rất sớm, đi theo cô (CMM), vì dạ tiệc từ thiện gì đó vào tối nay.

Vì để cô đi lại ở xã hội thượng lưu, Chu Man Man thật đúng là hao tâm tổn sức! Còn đem chồng thân ái cho cô mượn.

“Giang Hách, em không quen! Em muốn về!” Lạc Diễm Hân kéo tay Giang Hách nói.

Chung quanh có rất nhiều ánh mắt nhìn cô, hơn nữa cô còn tinh tường cảm thấy, bởi vì lễ phục trên người mình, cái váy này thiết kế để lưng trần tới eo, rất là hấp dẫn, cô rõ ràng nói không muốn, nhưng mà Chu Man Man lại kiên quyết bắt cô mặc, hơn nữa còn nhét cô vào trong xe ngay lập tức, không cho xuống xe.

Còn có một nguyên nhân khác, Giang Hách xuất hiện ở tiệc tối, luôn có vợ làm bạn, nhưng lần này lại đổi thành cô, khiến tất cả mọi người tò mò về quan hệ của hai người.

Quen biết đã lâu, coi Lạc Diễm Hân như đứa em gái, anh chỉ có thể cười xin lỗi, “Hân Hân, em biết, lần này là Man Man nhờ, anh không thể không làm! Hơn nữa em đi rồi, bạn gái của anh làm sao bây giờ? Sẽ làm chuyện cười ọi người!”

Sao cô có cảm giác, hiện tại mọi người đang cười cô?

“Lát nữa, anh muốn giới thiệu bạn của anh cho em! Cho nên em không thể đi!” Lần này Giang Hách gánh vác công việc người làm mai, càng không thể rời đi.

Lạc Diễm Hân chỉ có thể chu cái miệng nhỏ, đi theo bên cạnh anh, trước kia, cô cũng đi theo Trình Hạo Hiên tới nơi như vậy, nhưng đa số, cô chỉ làm nền, đến lúc đó, mình ăn là được, không trở thành tiêu điểm giống như vậy.

Giang Hách mang cô đi tới trước mặt hai người đàn ông, vì cô giới thiệu.

Cô biết một người trong đó, có lui tới với Trình thị, mọi người đã gặp mặt vài lần, vốn là quen biết. Tiếp theo, Giang Hách tới chỗ những người khác nói chuyện, để cô lại cho hai người kia. Thật ra thì cô cũng không để ý, nhưng hai người đàn ông này vừa nhìn thì không phải là loại cô thích! Mặc dù rất đẹp trai, nhưng mà cô không có cách thích bọn họ.

Trình Hạo Hiên vừa họp xong, liếc mắt thì thấy Lạc Diễm Hân ở giữa.

Tại sao cô lại ở chỗ này? Sao lại cùng hai người đàn ông trò chuyện vui vẻ như vậy?

Tối nay cô rất đẹp! Toàn thân tỏa ra mùi vị phụ nữ nồng đậm, hơn nữa bốn phía đều có ánh mắt nhìn chăm chú vào cô.

Lạc Diễm Hân thoáng nghiêng người, mới để Trình Hạo Hiên phát hiện huyền bí trong đó, lưng của cô lại là một mảnh trống không, phần lớn nước da phơi bày ra.

Đáng chết, người phụ nữ này rời khỏi anh thì trở nên lớn mật như vậy sao? Lại dám phơi bày nước da hoàn mỹ kia trước mặt nhiều người đàn ông như vậy? Thật ra thì chỉ có một mình anh.

Nhưng mà bây giờ, hai người bọn họ không có một chút quan hệ gì, anh có quyền gì mà đi ngăn cản cô không được mặc quần áo như vậy? Trình Hạo Hiên buồn bực, cầm một ly rượu trên tay từ nhân viên phục vụ, uống một hớp. Đi tới một góc ngồi xuống, nhìn cô cười như con bướm hoa.

Trước kia có tiệc rượu, rất ít tìm cô tới bổ sung, chỉ có lúc không tìm được người mới kéo cô đi, hơn nữa đều rất gấp, cô căn bản không kịp ăn mặc cái gì, tới cửa hàng quần áo, cầm một bộ quần áo mà thôi.

Hơn nữa, nếu đến hội trường bình thường, hai người bọn họ sẽ tách ra hành động, không quá nhiều chuyện đối phương, đến lúc kết thúc, hai người mới gặp lại, sau đó đưa cô về nhà, căn bản không có cái gì.

Nhưng tối nay, cô không giống nhau! Đặc biệt xinh đẹp! Cảm giác làm lóa mắt anh.

Lạc Diễm Hân cảm thấy không nói chuyện nổi nữa, ý bảo Giang Hách tới cứu cô, nhưng người đàn ông kia giống như Trình Hạo Hiên, sẽ không nhìn sắc mặt người khác, chỉ có thể dựa vào mình. Sau khi thoát khỏi bạn của Giang Hách, tùy tiện cầm một chút thức ăn, đi tới ban công của tiệc rượu, cô vô luận tham gia bữa tiệc bao nhiêu lần, cuối cùng cô đợi ở đây.

“Hô, nơi này thật thoải mái!” Lạc Diễm Hân nhìn bầu trời đêm nói.

Cảm giác như thế, làm cô nhớ tới buổi tối ở cùng Trình Hạo Hiên trên biệt thự ở chân núi ngắm những vì sao.

Mặc dù có chút tức giận, nhưng đó là một buổi tối tốt đẹp.

Thật ra thì cô không muốn kết thúc, nhưng là một màn kia đã đả kích cô, phá vỡ tất cả những ảo tưởng về cuộc sống tốt đẹp của cô.

Đột nhiên, một người đàn ông xuất hiện bên người cô.

“Tiểu thư, có thể tâm sự cùng tôi không?” Một người đàn ông dáng dấp coi như là không tệ nói với cô.

Lạc Diễm Hân nhìn người đàn ông này, chuông báo động trong lòng lập tức vang lên. Cô có thể không trả lời, được không?

“Tiểu thư, tôi cảm thấy em thật quen mắt! Chúng ta đã gặp ở nơi nào?” Người đàn ông cười hì hì nói.

Mánh khéo cũ như vậy, bây giờ còn có người dùng sao?

“Thật xin lỗi, tôi không biết anh! Hơn nữa, tôi không nghĩ là tôi đã gặp anh!” Lạc Diễm Hân nhìn thức ăn trong đĩa, cô chỉ muốn ăn cái gì đó mà thôi.

Lạc Diễm Hân thấy vẻ mặt của hắn trở nên bối rối, một tay vòng qua eo của cô, nơi bị phơi bày (lưng), dọa cô giật mình, vội vàng nghiêng người né tránh hắn đụng vào, “Làm ơn tự trọng!”

“Có quan hệ gì? Tôi thấy em là phụ nữ Giang Hách nuôi dưỡng? Đã như vậy, vậy chúng ta vui đùa một chút!” Người đàn ông không biết xấu hổ nói lời nói chán ghét.

Lạc Diễm Hân tức giận, trợn mắt lên giận dữ nhìn hắn, muốn ra ngoài, lại bị hắn cản lại.

“Anh đừng tới đây! Tôi sẽ kêu!” Cô rất hồi hộp, chưa từng có chuyện xảy ra như vậy.

“Tùy tiện! Nếu em có cơ hội kêu, chắc là tiếng rên rỉ dễ nghe!”

Lạc Diễm Hân chán ghét, tiếp tục nhìn hắn chằm chằm, nhưng người đàn ông lại đẩy cô tới tường, hơn nữa áp chế cô. Cái đĩa trên tay đã rơi trên mặt đất, hơn nữa còn bể ngổn ngang.

Không được? Bên trong là bữa tiệc ồn ào náo động, căn bản sẽ không có người chú ý cô rời đi.

Giang Hách! Cứu mạng !

Cô mới lảo nhảm trong lòng, người đàn ông ở trước mắt liền bị nắm lên, hơn nữa còn bị đánh một trận, mà người cứu cô lại là Trình Hạo Hiên, Lạc Diễm Hân bị kinh sợ (kinh ngạc + sợ hãi), ngây ngốc nhìn anh.

“Biến, nể mặt mũi cha mày, tao tha ày, lần sau còn dám đụng tới cô ấy, tao làm thịt mày!” Trình Hạo Hiên hung dữ nói với cùng người đàn ông kia, người đàn ông kia lấy được tự do, liền chạy.

Trình Hạo Hiên quay đầu, lại nhìn thấy Lạc Diễm Hân đang sợ hãi, cởi áo khoác tây trang của mình xuống, mặc trên người cô, che kín tấm lưng xinh đẹp của cô, “Sao em không cẩn thận như vậy? Một mình đến ban công? Nếu anh không thấy, em không biết em sẽ xảy ra chuyện gì sao?” Trình Hạo Hiên khấn trương nói, đã quên lời nói ngày đó, anh không muốn nhìn cô nữa.

Lạc Diễm Hân không được tự nhiên xoay người, không muốn thấy anh, mặc dù không biết tại sao anh ở chỗ này, nhưng rất cảm kích anh cứu cô, “Cám ơn!”

“Tại sao em đến nơi này?” Nếu không có vé mời của bữa tiệc này, không thể tiến vào.

Lạc Diễm Hân nhìn phương xa, “Tôi theo người khác tới đây!”

“Tại sao tới?” Bữa tiệc như vậy, cô không có tiền, cô tới nơi này làm gì?

“Sao anh hỏi nhiều vậy? Tổng giám đốc Trình, tôi muốn làm cái gì, là chuyện liên quan đến anh?” Lạc Diễm Hân nhịn không được nói, rốt cuộc là anh hỏi đủ chưa? Cảm giác của cô bây giờ như là bắt vợ.

Trình Hạo Hiên yên lặng nhìn cô, chuyện không liên quan đến anh thật? Vậy anh vừa cứu cô làm cái gì?

Trình Hạo Hiên bị lời của cô chọc giận, như người đàn ông kia, đè cô ở trên tường.

“Đáng chết, anh muốn hỏi thì thế nào?”

Lạc Diễm Hân kinh ngạc nhìn anh, anh muốn làm cái gì?

Trình Hạo Hiên nhìn bộ dạng đầm đìa đáng yêu của cô, có chút không đành lòng, tại sao cô sợ hãi anh như vậy?

Anh cúi đầu hôn môi của cô, mút hồi lâu đến không còn cảm giác.

“Không.” Cô đẩy anh ra, “Chúng ta đã chia tay! Anh.”

Chia tay? Đáng chết, lúc này mà cô còn nói về điều này? Lúc này, Trình Hạo Hiên trong cơn giận dữ, cô không nhắc tới cái này cũng may, nhắc tới thì anh không nhịn được lửa giận trong lòng.

Nếu cô không hiểu lầm anh, hai người bọn họ sẽ chia tay sao?

Anh hôn môi của cô, mang theo sự trừng phạt, cho đến khi môi của cô vừa đỏ vừa sưng, anh mới cam lòng buông ra.

Lạc Diễm Hân hoa lê đài vũ (*) nhìn tới trước anh, “Tại sao anh làm như vậy?”

*Hoa lê đài vũ: Giống như hoa lê dính hạt mưa. Vốn miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương quý phi. Sau này được dùng để miêu tả sự kiêu diễm của người con gái.

Trình Hạo Hiên không nói lý do, dù sao thì cô cũng không tin, không phải sao?

“Nếu anh không nói lý do, cũng đừng chạm vào tôi!” Lạc Diễm Hân đẩy anh ra, không đứng gần anh như vậy nữa, vì như vậy, sẽ làm hơi thở của cô trở nên rối loạn.

“Hân Hân.” Trình Hạo Hiên kêu lên một tiếng, nhưng không nói gì tiếp theo.

Lạc Diễm Hân trả áo khoác lại cho anh, “Tiệc tối đã bắt đầu, tôi đi trước!”

Trình Hạo Hiên nhìn bóng lưng cô, tại sao anh cảm thấy bọn họ trở xa vời như vậy?

Lạc Diễm Hân ngồi xuống bên cạnh Giang Hách, vừa mới đi toilet sửa sang, nhưng mà mắt còn hồng.

“Em làm sao vậy?” Giang Hách cảm thấy kỳ quái.

Lạc Diễm Hân lắc đầu một cái, cho anh một nụ cười yên tâm.

Cách đó không xa, Trình Hạo Hiên cũng ngồi xuống, lúc này anh mới biết, thì ra cô đi cùng Giang Hách.

Anh biết Giang Hách đã kết hôn rồi, tại sao cô cùng Giang Hách xuất hiện ở đây? Không phải là cô rời khỏi anh không bao lâu thì tìm Giang Hách chứ?

Nhìn cô cười với Giang Hách, anh đã cảm thấy rất chướng mắt.

Kế tiếp là hoạt động đấu thầu của tiệc tối, lợi dụng hoạt động đấu giá, quyên góp cho cơ quan từ thiện, đầu tiên là một cái dây chuyền ngọc trai đặc biệt đẹp.

“Thật là đẹp!”

“Em thích?” Giang Hách hỏi.

Lạc Diễm Hân gật đầu, nhưng lại nói: “Thích! Nhưng Man Man thích hơn! Anh hẳn biết, không bằng anh mua, tặng cho Man Man!”

Giang Hách mỉm cười, “Anh cũng có ý đó!”

Lạc Diễm Hân cũng cười, anh làm sao có thể không nghĩ tới Man Man ở mọi lúc? Thật là một đôi khiến người ta hâm mộ.

Trình Hạo Hiên chú ý tới nét mặt của Lạc Diễm Hân, cô thích sợi dây chuyền kia?

Lúc đầu, anh tới nơi này ngồi một chút mà thôi, cũng không định mua cái gì, tiền có thể quyên góp, nhưng mà không mua những thứ không dùng được, có điều nếu Lạc Diễm Hân vui vẻ, vậy thì không giống nhau.

Giang Hách dẫn đầu lên giá, “20 vạn!”

Lạc Diễm Hân thấy một sợi dây chuyền mà nhiều tiền như vậy, cảm thấy có chút nôn, nhưng mà Giang Hách là người có tiền, muốn mua đồ cho vợ, đương nhiên không thể rẻ!

Trình Hạo Hiên nói tiếp: “30 vạn!”

Giang Hách liếc mắt nhìn Trình Hạo Hiên, thấy được khiêu khích trong mắt anh, xem ra là muốn nhắm vào anh (GH).

Anh nói với Lạc Diễm Hân bên cạnh: “Em nói, anh ta đấu thầu sợi dây chuyền này có phải vì em hay không?”

Lạc Diễm Hân bị anh nói đến đỏ mặt, không phải chứ? Có lẽ là anh (THH) đưa cho người yêu mới của anh bây giờ?

“Đừng đoán mò, anh ra giá đi! Anh phải tặng cho Man Man đấy!”

Giang Hách tiếp tục ra giá.

Hai người anh truy tôi đuổi, đem giá tiền kéo lên 150 vạn, những ông chủ khác đã tạm ngừng ra giá sớm, không tính gia nhập cuộc chiến tranh này.

“Đừng ra giá nữa, quá mắc! Sợi dây chuyền kia căn bản không đáng giá!” Mặc kệ vì nguyên nhân gì, anh lại hét giá cao như vậy, nhưng mà muốn mua một dây chuyền đắt như vậy cho Man Man, Man Man đoán chừng sẽ tức giận?

Giang Hách vẫn cười, “Yên tâm, anh là tình thế bắt buộc, anh không sao, lát nữa anh sẽ buông tay, cũng muốn nhìn anh ta (THH) làm sao?”

Khi Trình Hạo Hiên hết giá tiền 180 vạn, Giang Hách không theo nữa, người cuối cùng sở hữu sợi dây chuyền này là Trình Hạo Hiên.

“Trời ạ! Anh ta điên rồi!” Lạc Diễm Hân thấy sợi dây chuyền kia nhiều nhất là 50 - 60 vạn, nhưng là bây giờ, giá trị con người lại khác nhau hoàn toàn.

Giang Hách nói một cách đầy ẩn ý sâu xa: “Vì phụ nữ, nhiều tiền hơn nữa, người ta cũng sẽ cho.”

Lạc Diễm Hân làm bộ như nghe không hiểu lời của anh, “Hiện tại anh vừa tham dự, anh không thích những thứ phía sau?”

“Ừm! Em muốn về?” Giang Hách lật xem ghi chép vật phẩm đấu giá phía sau một lượt, hỏi.

“Ừm! Một mỗi! Em muốn về!” Lạc Diễm Hân bị chuyện ngày hôm nay âm ỉ một phen, đã không còn tâm tình.

Giang Hách lắc đầu một cái, “Hân Hân, thật ra thì em nên nói chuyện với anh ta một chút!”

“Nói chuyện gì? Chúng em cũng đã kết thúc, còn nói gì?” Lạc Diễm Hân liếc Trình Hạo Hiên một cái, phát hiện anh cũng đang nhìn cô, mới vội vàng thu hồi ánh mắt lại.

“Chẳng lẽ em không cảm thấy, tối nay anh ta như vậy là vì em?” Giang Hách dắt tay của cô, mang cô rời khỏi hội trường.

“Em không cảm thấy!” Có lẽ là anh tặng quà cho người phụ nữ khác mà thôi, mặc dù đắt một chút.

Giang Hách cười, “Xem ra không nhốt em vào phòng, để thời gian cho hai người giải thích, hai người sẽ không hiểu được đối phương.”

Lạc Diễm Hân cảm thấy Giang Hách quá nhiều chuyện đi?

“Ai cần anh lo, anh nên quản vợ của anh chứ? Trẻ như vậy mà còn ở bên ngoài, anh sẽ không sợ vợ anh nói anh đang ăn vụng sao?”

“Đi cùng với em, cô ấy tin tưởng mười vạn!” Giang Hách không tổn thương cô! Chỉ bàn việc.

Lạc Diễm Hân hừ lạnh một tiếng, người đàn ông này cùng Trình Hạo Hiên hư hỏng giống nhau.

Về mặt Lạc Diễm Hân buồn thiu, nhìn báo hôm nay.

Cái tựa đề này thật lớn đi? Hình ảnh quá rõ ràng? Nếu như bị người trong nhà thấy, nhất định sẽ hỏi.

Chuông cửa vang lên, cô đi mở cửa, thấy Giang Hách cùng Chu Man Man.

Vừa nhìn thấy khuôn mặt mất hứng của Giang Hách, “Anh nói, làm sao bây giờ?”

Chu Man Man trực tiếp đi vào phòng khách, hoàn toàn không cần tiếp đãi, cầm tờ báo lên, lát sau rồi cười to, Giang Hách cũng mỉm cười.

“Cười cái gì mà cười? Hiện tại tớ thành người thứ ba rồi!” Sớm biết như vậy, sẽ không nghe hai người, đi tham gia bữa tiệc! Hơn nữa phóng viên trong bữa tiệc lại nhiều như vậy? Hiện tại thật là tiếng xấu lan xa rồi.

Chu Man Man nhìn tờ báo từ đầu đến cuối qua một lần, thật ra thì cô đã xem ở nhà rồi, nhưng mỗi bài báo đều không giống nhau, cho nên cô lại xem thêm một lần.

“Người nào? Người thứ ba là vợ chồng chúng tớ.” Chu Man Man không chút để ý nói.

Lạc Diễm Hân lấy tờ báo từ trên tay cô, “Đừng xem! Thật là ghét!”

“Thật ra thì như vậy cũng tốt! Tối thiểu có thể nói cho Trình Hạo Hiên, cậu là hoa lại có chủ!” Chu Man Man nhạo báng nói.

Lạc Diễm Hân trừng mắt nhìn Chu Man Man, “Làm ơn, tớ không tính cái này, là cha mẹ của tớ, được không? Nếu để bọn họ thấy, trời cũng sập xuống!”

Chu Man Man dứt khoát nói: “Yên tâm, trời sập xuống thì có Hách! Anh ấy sẽ chống giúp chúng ta.”

Thật không chịu nổi người phụ nữ này! Lạc Diễm Hân thở dài, “Chỉ hy vọng bọn họ không xem TV, không đọc báo!”

“Đoán là chưa thấy, hiện tại chưa gọi điện thoại!” Giang Hách an ủi cô nói.

Vừa nói xong, chuông điện thoại liền vang lên.

“Giang Hách, cái đồ quạ đen này!” Lạc Diễm Hân chưa bao giờ biết lời của anh lại linh như vậy!

Giang Hách cũng xấu hổ, anh không cố ý.

Lạc Diễm Hân lấy điện thoại di động ra, nhưng số hiển thị không phải điện thoại nhà, là Trình Hạo Hiên .

Cô nhìn bọn họ một cái, “Là Trình Hạo Hiên!”

“Ôi chào, rốt cuộc đã gọi tới! Mau nhận!” Chu Man Man cười nói.

Cô đã sớm dự đoán, Trình Hạo Hiên xem báo, nhất định sẽ tìm Lạc Diễm Hân , tối hôm qua Giang Hách nói tình hình bữa tiệc cho cô biết, xem ra hai người có thể giải quyết chuyện này rất nhanh.

Nhận sao? Cô không muốn! Lạc Diễm Hân do dự.

Chu Man Man đoạt lấy điện thoại, để Giang Hách giúp một tay nghe điện thoại, “Anh nhận!”

“Này, đừng quậy!” Lạc Diễm Hân muốn lấy lại điện thoại.

Giang Hách hiểu ý vợ, lập tức nhận điện thoại, còn thuận tiện mở loa ngoài, “Này, chào anh!”

Đối phương trầm mặc một hồi lâu, mới nói: “Lạc Diễm Hân có ở đó không?”

“Cô ấy à?” Giang Hách nhìn Lạc Diễm Hân một cái, chỉ thấy cô khẩn trương nhìn điện thoại di động, “Đang tắm!”

Chu Man Man cười đến muốn chết! Lần này là muốn chính chết anh ta!

Trình Hạo Hiên đoán chừng đã tức điên, thật lâu sau mới nặn ra mấy câu từ trong kẽ răng, “Bây giờ anh ở nhà cô ấy?”

Qua điện thoại, Lạc Diễm Hân biết hiện tại anh rất tức giận, như muốn lao ra từ trong điện thoại.

“Được rồi, đừng ồn ào!” Cô lấy điện thoại, tự mình nhận, “Có chuyện gì không?”

Trình Hạo Hiên đã tận lực đè nén lửa giận của mình, nhưng ngay cả anh cũng cảm thấy hiện tại không thể không tức giận.

“Vừa rồi là Giang Hách?”

Cô nhìn bộ mặt mong đợi của hai vợ chồng, “Ừm!”

“Lập tức đuổi anh ta ra ngoài! Anh muốn đến nhà của em! Anh có chuyện muốn nói với em!” Trình Hạo Hiên khẩn cấp hạ mệnh lệnh nói.

Lạc Diễm Hân không chịu nổi giọng ra lệnh như vậy của anh, cô không phải là cấp dưới của anh, tại sao phải nói với cô như vậy?

“Tại sao phải nghe lời anh? Anh có chuyện gì thì nói trong điện thoại là được, tôi không rảnh!”

Trình Hạo Hiên lặp lại lần nữa, liền cúp điện thoại, hoàn toàn không nghe lời cô nói.

Lạc Diễm Hân nhìn chằm chằm điện thoại, cái gì vậy? Rốt cuộc là muốn thế nào?

“Thế nào? Anh ta muốn tới sao?” Chu Man Man tò mò hỏi.

“Ừm!” Lạc Diễm Hân gật đầu.

Giang Hách ôm vợ, “Vậy chúng ta đi!”

Chu Man Man không nghĩ vậy, “Đừng! Chúng ta trốn ở đây, xem một chút đi?”

“Chu Man Man!” Cô (CMM) cố ý muốn nhìn chuyện cười của cô (LDH)?

“Hân Hân, tớ là vì cậu, được không? Nếu như hai người không thể nói chuyện, đánh nhau, chúng tớ có thể cứu cậu ra ngoài trước!”

“Không cần! Tớ có thể ứng phó!” Lạc Diễm Hân cảm ơn ý tốt của cô, cô chỉ muốn xem kịch mà thôi.

Giang Hách cũng giúp, “Đi thôi! Quấy rầy người ta như vậy, nếu không hòa hợp lại thì làm sao?”

“Em không muốn hòa hợp với anh ta!” Lạc Diễm Hân không phải vì vậy mà đuổi bọn họ ra ngoài .

9. Chương 9

Đột nhiên, chuông cửa vang lên!

Ba người nhìn về phía cửa, sao lại nhanh như vậy?

“Cậu cũng thấy đấy, không ra được, chúng tớ trốn giỏi lắm!” Chu Man Man lôi kéo chồng, trốn vào phòng của Lạc Diễm Hân.

Lạc Diễm Hân quả thật bất đắc dĩ muốn chết.

Mở cửa, thấy Trình Hạo Hiên, phát hiện dáng vẻ anh có chút suy sụp tinh thần, mới một buổi tối, không phải sao?

“Anh tìm tôi có chuyện gì?” Lạc Diễm Hân rót cho anh một ly trà nói.

Sau khi Trình Hạo Hiên ngồi xuống ghế sofa, vẫn nhìn Lạc Diễm Hân, anh không nhìn thấu người phụ nữ này, rốt cuộc là cô muốn hành hạ anh thế nào mới bằng lòng?

Lạc Diễm Hân bị Trình Hạo Hiên nhìn thì không được tự nhiên, hơn nữa còn bận tâm Giang Hách cùng Chu Man Man, cô không dám nói gì, hơn nữa cũng hi vọng Trình Hạo Hiên không nói lung tung.

Trình Hạo Hiên Hiên cúi đầu thấy tờ báo, sờ dĩ anh muốn thấy cô vì đã xem báo, bọn họ nên giải thích chuyện xảy ra gần đây một chút, nhưng khi anh vừa đến nơi này, thấy tờ báo, không khỏi nổi giận, anh không làm bất kỳ chuyện thật có lỗi với cô, ngược lại là cô, lại đi theo đàn ông khác.

“Em và Giang Hách có quan hệ như thế nào?” Giọng Trình Hạo Hiên mang theo chất vấn nói.

Lạc Diễm Hân cau mày, quan hệ thế nào? Cô rất muốn hỏi anh, hiện tại có quan hệ như thế nào với Tưởng Anna?

“Không trả lời sao?” Trình Hạo Hiên nhìn đáng vẻ, không lên tiếng của cô, lửa giận trong lòng càng bùng cháy.

“Chuyện đó không liên quan tới anh, chúng ta đã chia tay rồi, anh không có quyền biết chuyện của tôi.” Lạc Diễm Hân không hi vọng anh dùng giọng điệu này nói với cô, hiện tại cô không phải là cấp dưới của anh, làm gì đều dùng giọng điệu cô làm sai để nói chuyện?

Từ đầu tới cuối, cô không sai !

Trình Hạo Hiên Hiên kéo tay Lạc Diễm Hân, kéo cô vào trong lòng, lực đạo tay rất lớn, làm Lạc Diễm Hân sắp khóc.

“Đáng chết! Đừng nói với anh chuyện chia tay, anh không có cho phép!”

Lạc Diễm Hân vừa rơi nước mắt vừa nói: “Ngày ấy, anh rõ ràng đã nói, về sau không muốn gặp lại tôi, chẳng lẽ không là chia tay? Hơn nữa, cho tới bây giờ, anh chưa thừa nhận anh thật lòng yêu tôi, còn nói những lời kia, đó không phải là đang nói..., tôi tự cho là đúng?”

Trình Hạo Hiên Hiên không ngờ, biểu hiện mơ hồ, không rõ của mình, hiện tại cô hiểu thành chia tay, “Dĩ nhiên không phải, anh nói không muốn gặp em, là vì em tát anh một cái trước mặt mọi người, anh mới then quá hóa giận.”

Bởi vì mặt mũi? Mặt mũi của anh quan trọng hơn tình cảm của hai người? Nhưng đây không phải trọng điểm!

“Lúc tôi chưa đánh anh, lời của anh cũng rất mơ hồ!” Lạc Diễm Hân quả thật uất ức muốn chết, anh bắt nạt cô như vậy.

Trình Hạo Hiên không thể không thừa nhận, mình mơ hồ, nhưng không phải vì anh không nói rõ sao? Mặc dù anh là đàn ông, nhưng có những lời không dám nói, đặc biệt là lúc cô chưa thích anh.

Cho tới nay đều là anh chủ động, cô phối hợp, anh cũng không biết suy nghĩ chân thật của cô, cũng không biết cô có tình cảm sâu như vậy?

“Hân Hân, anh thừa nhận là anh mơ hồ, nhưng không có nghĩa là anh không thật lòng với em.” Trình Hạo Hiên không còn tức giận như vậy, đặc biệt là sau khi thấy nước mắt cô.

Lạc Diễm Hân không tin, nếu thật lòng, tại sao xảy ra chuyện như vậy với Tưởng Anna?

Trình Hạo Hiên chú ý tới vẻ mặt do dự của Lạc Diễm Hân, “Em không tin?”

“Rất khó để cho tôi tin tưởng!” Lạc Diễm Hân cũng trực tiếp nói.

“Tại sao em không tin?” Anh không rõ, làm sao cô không chịu tin tưởng?

Lạc Diễm Hân trừng anh vài lần, ” Anh giải thích thế nào về chuyện anh và Tưởng Anna? Tôi đã thấy một màn kia, anh muốn giải thích thế nào?”

Trình Hạo Hiên cảm thấy chuyện này có chút khó giải quyết, cô đang hiểu lầm chuyện này, “Thật sự là anh chưa cùng cô ta xảy ra bất kỳ quan hệ không đúng đắn nào!”

“Đừng nói với tôi là anh chỉ ngồi yên một chỗ, là Tưởng Anna tự cởi quần áo, nói thế nào thì cô ta cũng là phụ nữ, làm sao có thể sẽ làm ra chuyện như vậy ở phòng làm việc của người ta? Chẳng lẽ anh không bị kích động? Chẳng lẽ anh chưa động tay với cô ta?”

Lạc Diễm Hân không tin anh tự chủ như vậy, đối mặt với một người phụ nữ chủ động cởi quần áo, anh không bị kích động?

“Hân Hân, anh thật sự không có! Là cô ta muốn hấp dẫn anh, anh đã đẩy cô ta rồi, chỉ là cô ta không buông tay, đó là lúc bị em thấy một màn kia. Mặc dù anh đã từng có quan hệ với Tưởng Anna, nhưng đã chia tay nhiều năm rồi! Anh cũng không có suy nghĩ muốn cùng cô ta ở chung một chỗ!” Trình Hạo Hiên khẩn trương giải thích, sợ mình sẽ nói bậy!

Ánh mắt Lạc Diễm Hân vẫn còn có sự hoài nghi mà nhìn anh, “Không thể nào!”

“Lạc Diễm Hân, rốt cuộc là em muốn anh làm thế nào, em mới tin tưởng anh? Thẻ sao?” Trình Hạo Hiên nổi cáu, rốt cuộc là phải giải thích thế nào, lúc ấy vừa không có camera giám sát, muốn anh giải thích thế nào mới rõ ràng!

Cô không hiểu, người phụ nữ ưu tú như Tưởng Anna, đứng ở trước mặt anh, anh không động tay?

“Rõ ràng có một người phụ nữ ưu tú như vậy ôm ấp yêu thương, tại sao anh lại đẩy ra? Lúc đó, tôi không ở đó, không phải sao?” Mặc dù rất buồn nôn, nhưng mà anh có thể thần không biết quỷ không hay lên giường với Tưởng Anna.

Trình Hạo Hiên quả thật vừa muốn bóp nát cô, anh là loại đàn ông hư hỏng như vậy sao? Rõ ràng đã có bạn gái, còn tùy tiện lên giường với phụ nữ khác? Anh không phải là ngựa đực!

“Lạc Diễm Hân, em lại phát ngôn cái gì? Anh sẽ làm như vậy, bởi vì anh quan tâm em, anh không muốn vượt quá giới hạn trên thân thể lẫn tinh thần, cho dù em căn bản không biết, anh cũng không làm như vậy.”

Sau khi cô nghe anh giải thích xong, sắc mặt hơi hòa hoãn, có phần đỏ ửng, “Đây chẳng qua là lời từ một phía của anh, có lẽ anh đã vượt quá giới hạn, tôi chỉ không biết!”

Anh nhịn không được mà nhìn chằm chằm Lạc Diễm Hân, “Shit, rốt cuộc là em muốn anh nói thế nào mới tin tưởng?”

Lạc Diễm Hân trừng anh, dám mắng cô, vậy thì đừng nghĩ cô sẽ tin.

“Không biết! Tôi không muốn trả lời! Nói xong, anh có thể đi được rồi!” Lạc Diễm Hân đứng lên, hạ lệnh đuổi khách.

Trình Hạo Hiên sống chết không đi, “Không được! Anh còn chưa hỏi em!”

Lần đầu tiên phát hiện, Trình Hạo Hiên có thể vô lại, Lạc Diễm Hân không định trả lời vấn đề của anh, cô chịu đủ người đàn ông này, dứt ngay!

“Cuối cùng, em và Giang Hách xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ em không biết Giang Hách đã có vợ sao? Em phá hư gia đình người ta như vậy, em an lòng sao?” Lúc đầu, anh không tin bọn họ ở cùng nhau, nhưng sau khi nhìn tờ báo, cảm thấy dù là giả, cũng sẽ dậy gió sóng.

Lạc Diễm Hân tức giận nhìn Trình Hạo Hiên, cô trong lòng anh, là người phụ nữ sẽ phá hư hạnh phúc người ta sao?

“Trình Hạo Hiên, chúng ta không có đề tài chung, tôi không muốn nói chuyện với anh, anh đi đi!”

“Anh chỉ muốn em chia tay Giang Hách, hai người không có kết quả tốt!”

Cô cười lạnh, “Vậy cùng anh sẽ có kết quả tốt sao? Kết quả là, không phải cần trải qua chuyện đối phương bắt cả hai tay sao?”

Trình Hạo Hiên đứng lên, nắm lấy bả vai của cô, “Anh không có bắt cả hai tay, từ đầu tới cuối cũng không có, ngược lại là em! Em cùng người đàn ông khác ở cùng một chỗ! Anh không có thừa nhận chia tay!”

Cô kinh ngạc! Sao lại thành lỗi của cô? Chẳng lẽ anh không có một chút lỗi nào sao?

“Trình Hạo Hiên, anh nói như vậy là để ý? Anh nói tôi bắt cả hai tay trước? Anh uống lộn thuốc à?”

“Dù sao anh mặc kệ! Em lập tức chia tay Giang Hách, nếu như hai người không xa nhau, anh cũng không chắc, anh sẽ làm ra chuyện gì với Giang Hách!” Trình Hạo Hiên uy hiếp nói.

Lạc Diễm Hân cắn chặt môi dưới, “Trình Hạo Hiên!”

Đột nhiên, từ trong phòng của Lạc Diễm Hân truyền ra tiếng vang một chút, làm hai người đều nhìn về đó!

Chu Man Man cùng Giang Hách ngăn cách bằng cánh cửa, nhìn hai người tranh cãi, hơn nữa càng ngày càng kịch liệt!

“Anh nói, bọn họ có đánh nhau hay không?” Chu Man Man có chút khẩn trương nói.

Giang Hách nhìn tình hình bên ngoài, “Trình Hạo Hiên chắc sẽ không , nhưng mà anh lại cảm thấy Hân Hân bị anh ta chọc giận, nhất định sẽ đánh.”

Phía ngoài, tranh cãi đang tiến vào giai đoạn gay cấn.

“Dù sao thì anh mặc kệ! Em lập tức chia tay Giang Hách, nếu như hai người không xa nhau, anh cũng không chắc, anh sẽ làm ra chuyện gì với Giang Hách!” Nghe được lời uy hiếp của Trình Hạo Hiên với Lạc Diễm Hân, chân Giang Hách không khỏi đứng không vững, không phải sợ Trình Hạo Hiên, mà bây giờ anh lại biến thành đề tài để hai người tranh cãi.

Cũng bởi vì anh bỗng nhúc nhích, đụng phải học tử bên cạnh, vang lên một tiếng “Đông” .

Mặt Chu Man Man trách cứ nhìn Giang Hách, nhanh chóng đóng cửa lại, không dám phát ra bất kỳ âm thanh nào.

Ở bên ngoài, hai người vẫn nhìn cánh cửa kia.

Trình Hạo Hiên bắt đầu giận dữ, “Giang Hách không đi? Anh ta đang ở phòng người?”

Lạc Diễm Hân vừa mới nhớ tới, trong phòng cô còn có hai người, mình cùng anh tranh cãi, bọn họ cũng nghe.

“Không có ai!” Cô ngăn ở trước mặt anh nói.

Trình Hạo Hiên không tin, nếu không có ai, cô ấy khẩn trương làm gì? Hơn nữa, còn không để anh nhìn!

Anh không hỏi ý kiến của cô, trực tiếp đẩy cô ra, đi mở cửa! Nhưng mà cửa như bị khóa lại, mở không ra.

“Gọi anh ta mở cửa!” Bên trong rõ ràng có người, còn dám lừa anh?

Lạc Diễm Hân chỉ nhìn anh, không mở miệng.

“Mở cửa! Giang Hách! Anh lăn ra đây cho tôi!” Trình Hạo Hiên dùng lực đập cửa, hơn nữa còn hô to.

Thật lâu, bên trong mới truyền ra động tĩnh, Giang Hách chậm rãi mở cửa, cười hì hì nói: “Chào anh! Tổng giám đốc Trình!”

Đáng chết! Anh ta ở bên trong thật! Trình Hạo Hiên tức giận, lập tức nắm anh ta lên.

Quan hệ của hai người giống như anh tưởng tượng! Cô đói khát như vậy, vừa mới rời khỏi anh, lại không kịp chờ đợi, tìm người khác! Còn lập tức mang về nhà!

Trình Hạo Hiên tức giận nhìn Lạc Diễm Hân, hi vọng cô có thể giải thích rõ ràng cho anh, nhưng cô không nói gì.

Anh tức giận nắm tay thành quyền, đánh cho Giang Hách mắt nổ đom đóm.

Đột nhiên, một người khác lao ra từ trong phòng, ôm lấy Giang Hách, “Chồng, chồng à, anh không sao chứ?”

Lạc Diễm Hân cũng tới, “Sao anh xúc động như vậy? Anh đánh người làm gì!”

Trình Hạo Hiên không rõ tình huống bây giờ, ngạc nhiên nhìn người phụ nữ ôm Giang Hách, người phụ nữ này gọi Giang Hách là chồng?

Cô ta là vợ của Giang Hách?

Lạc Diễm Hân vội vàng xin lỗi, “Thật xin lỗi, Giang Hách! Man Man! Giang Hách, anh không sao chứ?”

Giang Hách lau mép một cái, cười cười, “Không có việc gì! Nhưng hơi đau!”

Chu Man Man tức giận nhìn Trình Hạo Hiên, “Khó trách Hân Hân không cần anh! Loại đàn ông xúc động như vậy, không rõ tình huống, liền đánh người lung tung, không đáng tha thứ.”

Giang Hách ngăn vợ đang nói Trình Hạo Hiên lại.

“Man Man, chúng ta đi trước đi! Không nên quấy rầy bọn họ! Chúng ta nghe lén là không đúng, chịu một quyền không có gì!”

Sau đó nhìn Trình Hạo Hiên, “Nếu như chịu một quyền mà có thể giải trừ hiểu lầm hai người, vậy thì rất đáng!”

Lạc Diễm Hân xin lỗi nhìn hai người, “Thật xin lỗi!”

Chu Man Man nhìn chồng không có việc gì thật, mới nhìn chằm chằm Trình Hạo Hiên nói: “Hân Hân, cậu phải suy nghĩ kỹ một chút! Đừng vì nhất thời mê tình mà bị anh mê hoặc!”

Lạc Diễm Hân nhìn Trình Hạo Hiên, anh cũng nhìn cô.

“Hai người đi trước đi! Chuyện của chúng ta, tự mình giải quyết!”

Cuối cùng, Chu Man Man cùng Giang Hách rời khỏi.

Lạc Diễm Hân càng thêm tức giận nhìn Trình Hạo Hiên.

Trình Hạo Hiên có chút hối hận, “Em nên giải thích sớm với anh một chút về quan hệ của em và Giang Hách!”

Anh hiểu lầm cô, anh không nên tin báo, nhưng anh vừa hỏi cô, cô không trả lời, làm anh tiếp tục hiểu lầm, nhưng mà, làm người ta vui chính là, cô vẫn là của anh, cô không có bất kỳ người đàn ông nào bên cạnh.

Nhưng mình cũng cảm nhận được, nếu không nói cho cô biết ý nghĩ của mình, cô sẽ luôn luôn hiểu lầm anh. Mà cô, cũng một mực tại chờ anh cho cô một lời giải thích chân chính có thể tiếp nhận.

Cô đi về phía cửa, mở cửa, “Anh có thể đi được rồi!”

Trình Hạo Hiên đi về phía cô, đóng cửa lại, “Anh không đi, chuyện của chúng ta chưa giải quyết xong.”

“Chúng ta không có bất kỳ chuyện gì cần giải quyết, đã xong rồi!” Lạc Diễm Hân dứt khoát nói, thật ra thì lòng của cô đau. như dao cắt. Nếu anh không muốn đi, vậy coi như xong! Cô trở về phòng, không được sao?

Trình Hạo Hiên ôm lấy cô từ phía sau, không để cô trốn vào phòng.

“Hân Hân, đừng rời khỏi anh, được không?” Lòng của Trình Hạo Hiên đã rất đau rồi, lúc anh biết tâm ý của mình đối với Lạc Diễm Hân, thì chưa từng đau như vậy, anh cho là đời này, mình sẽ không có cảm giác kia, nhưng mà, khi cô muốn rời khỏi, làm anh đau muốn khóc.

Lạc Diễm Hân nghe được lời anh nói, thân thể hơi rung một chút, anh.

Trình Hạo Hiên vùi đầu vào cổ của cô, “Anh không muốn chia tay!”

Nước mắt của cô cũng chảy xuống, cô phải làm sao, nhưng mà anh yêu cô thật lòng sao?

“Là anh ngu xuẩn, là anh sĩ diện, nếu như lúc ấy anh giải thích với em rõ ràng về Tưởng Anna, sẽ không xảy ra chuyện bây giờ! Anh biết rõ, Tưởng Anna chỉ là người nổi, quan trọng là, anh chưa nói yêu!”

“Thật xin lỗi! Anh nghiêm túc với em, từ ngày đó, anh quyết định bắt đầu thích em, anh nghĩ sẽ có một ngày anh yêu em, sau đó cùng em kết hôn!”

Nếu hiện tại Trình Hạo Hiên không nói ra tất cả, anh đoán chừng mình nhất định sẽ hối hận cả đời.

“Anh sĩ diện, vì em không thừa nhận thích anh, yêu anh trước, anh không dám nói ra khỏi miệng, anh sợ, sợ em chỉ chủ động đáp lại anh, không phải thích anh, yêu anh thật lòng!”

“Anh còn nhớ, ngày thứ hai, em nói em không có cảm giác gì với anh, mặc dù anh ra lệnh cho em phải thích anh, yêu anh, nhưng đây là chuyện tình cảm, không thể nói suông. Nhưng mà anh nhưng không chịu buông tay, anh hi vọng có một ngày, em sẽ hiểu, anh yêu em.”

“Thật xin lỗi, Hân Hân, Đừng xa anh, được không?” Trình Hạo Hiên nắm tay của cô chặt hơn, như sợ câu trả lời của cô sẽ làm anh mất cô.

Lạc Diễm Hân nghẹn ngào, cô không biết, thì ra áp bức chính anh như vậy, sẽ nói ra như vậy!

“Anh và Tưởng Anna không xảy ra bất cứ chuyện gì thật?” Cô phải thừa nhận, ngày đó cô chỉ thấy được một mặt, lúc anh không xác định yêu, cô có thể không nghĩ lung tung sao?

Trình Hạo Hiên ngẩng đầu lên, quay thân thể cô lại, nghiêm túc nhìn cô, “Không có, tuyệt đối không có!”

“Anh yêu em thật sao? Rất yêu, rất yêu...” Cô tiếp tục hỏi.

Trình Hạo Hiên đối mặt với cô, như không thể nói ra!

Lạc Diễm Hân chu mỏ, mới một hồi lại không nói!

“Không phải vậy, có đúng không? Biết là anh lừa em!” Còn làm bộ muốn rời khỏi ngực của anh.

Trình Hạo Hiên ôm cô vào lòng, “Không phải vậy, anh chỉ”

“Chỉ cái gì?” Cô khẽ mỉm cười hỏi, dù thế nào đi nữa thì hiện tại anh không thấy được nét mặt của cô.

Anh do dự một chút, sau mới thả cô ra, mắt anh chằm chằm cô, “Anh yêu em, Hân Hân!”

Thật ra thì Lạc Diễm Hân rất dễ làm cho cảm động, mới nói một câu như vậy, cô đã khóc.

“Anh đã nói, sao em khóc?” Trình Hạo Hiên giúp cô lau chùi nước mắt.

“Bây giờ anh không sợ hãi? Anh đã bày tỏ với em, em có thể không đáp lại anh! Hơn nữa, anh không sợ em trực tiếp từ chối anh?”

Trình Hạo Hiên khẽ mỉm cười, “Sẽ không, nếu như em từ chối anh thật? Em sẽ không khóc!”

Lạc Diễm Hân đỏ mặt cười, đập trên ngực anh một cái, “Anh cho rằng anh rất hiểu em sao?”

“Trước kia anh không hiểu, nhưng kể tiếp, anh sẽ tốn nhiều thời gian hơn để hiểu em!” Trình Hạo Hiên hôn nước mắt trên gò má cô nói: “Hiện tại em tha thứ cho anh rồi sao? Không tức giận nữa?” ‘

Lạc Diễm Hân không phản kháng, “Trong khoảng thời gian này, anh làm em rất đau khổ, em không muốn tha thứ cho anh!”

“Hân Hân!” Trình Hạo Hiên cau mày nhìn cô, anh thâm tình tỏ tình, cô không chịu trở về, bên cạnh anh sao?

“Anh quá áp bức! Em không thích! Mỗi lần đều dùng giọng cấp trên nói chuyện với em, lúc xem em là bạn gái, anh không nói chuyện tốt với em!” Lạc Diễm Hân trách mắng khuyết điểm của anh, “Lúc anh muốn em đi cùng anh, lời khen phải không ngừng, không được hung dữ với em, phải tốt với em! Nhưng cuối cùng cũng không phải như vậy!”

Trình Hạo Hiên nhớ lại, hình như là như vậy, đó cũng là không có cách! Cô làm nhiều năm thư ký như vậy, đã quen dùng giọng cấp trên nói với cô, “Anh bảo đảm, về sau sẽ đổi !”

“Nói miệng không bằng chứng!”

“Vậy em muốn thế nào?” Chỉ cần cô cùng với anh lần nữa, dù là yêu cầu hà khắc gì, anh đều lập tức đồng ý.

Đang muốn nói ra ý nghĩ của mình, lúc này điện thoại Lạc Diễm Hân lại vang lên.

Cô vừa nhìn, là mẹ Lạc, xem ra mẹ Lạc đã biết, cô nhìn Trình Hạo Hiên một cái, khuôn mặt u sầu!

“Alô, mẹ!” Cô chỉ có thể nghe điện thoại.

“Lạc Diễm Hân, con đã làm cái gì? Mau giải thích với mẹ về tờ báo, chuyện gì xảy ra?” Mẹ Lạc lớn tiếng gào thét trong điện thoại.

Trình Hạo Hiên nghe thấy, tự dưng cười cười, nếu như Lạc Diễm Hân là khắc tinh của anh, vậy chỉ có mẹ Lạc mới có thể thành công áp chế người phụ nữ này.

Lạc Diễm Hân do dự không biết nên làm sao, nói gì, chuyện này thật sự quá phức tạp.

“Con và Hạo Hiên đã xảy ra chuyện gì? Cùng người đàn ông trên báo đã xảy ra chuyện gì?”

Trình Hạo Hiên lấy điện thoại từ trong tay cô, “Bác gái, là con!”

Đối phương sững sốt một chút, “Hạo Hiên! Các con không sao chứ?”

“Không có việc gì! Chúng con rất tốt!” Trình Hạo Hiên liếc mắt nhìn Lạc Diễm Hân một cái, phát hiện cô không dám nói chuyện.

“Con xem tờ báo này chưa?” Đối phương cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Trình Hạo Hiên mỉm cười trả lời: “Xem rồi, không có chuyện gì, con biết rõ chuyện này, Hân Hân không có bất cứ quan hệ gì cùng người đàn ông kia.”

“Bạn của em tên gì?” Anh hỏi Lạc Diễm Hân.

“Chu Man Man!”

Sau khi biết, lập tức nói: “Người đàn ông kia là chồng của Chu Man Man, bác biết cô ấy chứ? Là bạn tốt của Hân Hân!”

Vừa nói như thế, mẹ Lạc sẽ hiểu, nhưng mà, “Vậy sao không đi cùng con đến bữa tiệc, ngược lại đi cùng chồng của Man Man?”

“Ngày đó con không có thời gian, để Giang Hách dẫn cô ấy đi, mới có hiểu lầm như vậy! Đến lúc đó, con sẽ giải thích rõ ràng với phóng viên.” Trình Hạo Hiên Hiên bảo đảm với mẹ lạc.

“Được! Nếu không còn chuyện gì là được! Vậy bác không quấy rầy các con!” Nói xong, mẹ Lạc liền cúp máy.

Trình Hạo Hiên Hiên đưa điện thoại cho Lạc Diễm Hân, “Anh lại giúp em qua cửa, Em có nên thưởng cho anh một chút hay không? Đừng gây khó khăn cho anh?”

“Ai gây khó khăn cho anh!” Lạc Diễm Hân không được tự nhiên xoay người.

“Còn nói không có! Hiện tại!” Trình Hạo Hiên Hiên ôm thân thể cô lần nữa, “Hân Hân! Về sau, ở công ty e, nghe anh, anh bí mật nghe lời em, không được sao?”

Lạc Diễm Hân nhìn anh, chuyện uất ức như vậy, anh làm sao? Anh không phải luôn luôn Duy Ngã Độc Tôn sao?

“Đừng nhìn anh như vậy! Chỉ cần em đồng ý là được!” Trình Hạo Hiên nhẹ mài môi của cô một chút.

Lạc Diễm Hân lập tức xem thường, “Chuyện xưa, quan sát, quan sát!”

“Hân Hân!” Trình Hạo Hiên có chút bất mãn, lại muốn quan sát?

“Xét hành động của anh trước, em không có cách yên tâm với anh, cho nên em chỉ có thể quan sát, nếu như không chính xác, vậy coi như xong!” Lạc Diễm Hân chẳng hề để ý nói: “Theo hành vi bây giờ, anh đã không bí mật tuân theo lời em.”

Trình Hạo Hiên coi như không có bất kỳ bất mãn gì, cũng không dám nói thêm nữa, “Tốt! Đồng ý với!”

Khắc tinh? Cô tuyệt đối là khắc tinh! Để cho than đàn ông uy nghiêm như anh, đều dọn sạch sẽ.

Lạc Diễm Hân cười, “Nếu như vậy nghe lời, sẽ thưởng cho anh!”

Cô nhón chân lên, ấn lên một nụ hôn trên môi anh.

Trình Hạo Hiên nhân cơ hội ôm lấy cô, chuyện không kết thúc đơn giản như vậy.

10. Chương 10: Phần Cuối

“Anh chở em đi đâu?” Vừa tan việc, Trình Hạo Hiên liền kéo Lạc Diễm Hân lên xe, cũng không nói cho cô biết đi chỗ nào, mà ra sức lái xe.

“Đến nơi, em sẽ biết!” Trình Hạo Hiên thần bí nói.

Lạc Diễm Hân cảm thấy anh rất kỳ quái, không biết lại có ý định gì đây.

Lái xe đến một căn nhà gần bờ biển, “Xuống xe đi!” Trình Hạo Hiên nói.

Lạc Diễm Hân đi theo Trình Hạo Hiên vào căn nhà kia, đi vào, cô rất thích phong cách trang trí như vậy, đặc biệt lãng mạn, cửa sổ thật to sát đất, làm cô nhớ lại “Ngôi Nhà Hạnh Phúc” kia.

Trình Hạo Hiên nhìn vẻ mặt hài lòng của cô nói: “Đi lên lầu!”

“Trên lầu có cái gì?” Lạc Diễm Hân rất tò mò, nơi này không phải biệt thự của anh chứ?

“Đi lên thì biết!”

Lạc Diễm Hân lên sân thượng, mới biết tất cả thứ ở nơi này đều đẹp như thế. Sân thượng đối diện biển vô tận, mà bầu trời biển, có vô số sao, một mảng ánh sao sáng lớn như vậy, có thể đẹp hơn biệt thự của anh ở đỉnh núi.

“Nơi này có ống nhòm, em có thể nhìn thấy sao!” Trình Hạo Hiên chỉ đứng một bên ống nhòm nói.

Lạc Diễm Hân hưng phấn chạy tới nhìn, ngắm những vì sao từ nơi này không giống nhau, cái gì cũng nhìn rất rõ ràng.

“Thật là đẹp!” Lạc Diễm Hân vui mừng tán thưởng.

Cho dù đẹp đến đâu, cũng phải cắt đứt hứng thú của cô, bởi vì anh còn có chuyện quan trọng hơn.

“Làm gì? Em muốn nhìn một chút!”

“Về sau có rất nhiều cơ hội nhìn, căn nhà này tặng em!” Trình Hạo Hiên rộng rãi nói.

Lạc Diễm Hân sững sờ nhìn anh, anh đang nói đùa sao, “Tặng cho em? Vô duyên vô cớ tặng nhà cho em làm gì?”

Mặc dù bọn họ đã ở chung một chỗ lần nữa một thời gian dài, nhưng không có nghĩa là cô phải nhận nhà của anh!

Trình Hạo Hiên không muốn thảo luận vấn đề này với cô nữa, lấy một hộp gấm ra, mở ra cho cô nhìn.

Lạc Diễm Hân kinh ngạc nhìn thứ trước mặt, đây không phải là dây chuyền ngọc trai trong tiệc tối từ thiện, anh tốn đến 180 vạn mua sao? Lúc ấy cô cho rằng anh tặng Tưởng Anna, không ngờ vẫn luôn ở bên cạnh anh?

“Anh muốn tặng em cái này?”

“Ừm!” Trình Hạo Hiên mỉm cười nói: “Lúc ấy, không phải em rất thích sao? Cho nên anh mới cạnh tranh cùng Giang Hách, lấy sợi dây chuyền này.”

“Không sai, nhưng lúc đó, em muốn Giang Hách cầm sợi dây chuyền này về tặng cho Man Man. Coi như là tặng cho em, em sẽ không đeo thứ quý giá như vậy!” Lạc Diễm Hân không muốn đeo những thứ quý giá như vậy, cho nên coi như tặng cô thật, cũng vô ích.

Trình Hạo Hiên kinh ngạc, thì ra Giang Hách cạnh tranh cùng anh, lại vì vợ anh (GH), vậy mình tốn 180 vạn mua cái này là quá oan uổng?

“Anh mắc kẹ, anh đã tốn tiền, em nhất định phải nhận!”

Lạc Diễm Hân chỉ có thể nhận lấy, bằng không tính tình áp bức của anh lại lộ ra nguyên hình.

“Còn nữa!” Trình Hạo Hiên nói với cô.

Còn nữa? Còn cái gì? Tặng cô nhà, lại đưa dây chuyền, anh còn làm gì?

Trình Hạo Hiên nắm tay Lạc Diễm Hân, đi tới bên sân thượng, nhìn xuống.

Ở bờ cát, xuất hiện một hình trái tim thật to đang cháy, vô cùng đẹp, hơn nữa bên trong còn có hoa hồng, tạo thành những chữ thật to, Hân Hân, gả cho anh!

Anh lấy một hộp gấm nhỏ ra, lấy chiếc nhẫn bên trong ra nói: “Hân Hân, gả cho anh đi?”

Lạc Diễm Hân cảm động nhìn anh, “Sao anh lại nghĩ được?” Anh lại sắp xếp một hình thức cầu hôn như vậy!

“Có người chỉ bảo!” Anh thành thực trả lời, chỉ làm phiền Chu Man Man, hiện tại mới làm cô cảm động sắp khóc!

Anh lau chùi nước mắt của cô, “Đứa ngốc, khóc cái gì?”

“Anh muốn kết hôn với em thật?” Lạc Diễm Hân kìm nén nước mắt hỏi anh: “Không phải vì cha mẹ anh bức hôn?”

“Dĩ nhiên là không phải! Anh cảm thấy nên đi đến bước này rồi, anh muốn có nhiều hơn! Anh muốn em gia nhập gia đình của anh, cũng muốn gia nhập vào gia đình của em, để ánh sao sáng một nhà ba người biến thành 4, chung quanh 4 là vải 5, 6!”

Lạc Diễm Hân dở khóc dở cười nói: “Không hiểu lời của anh có ý gì!”

“Em hiểu! Trả lời anh, được không?”

Lạc Diễm Hân vẫn không mở miệng nói đồng ý.

“Hân Hân, hiện tại anh muốn đem đời này bồi thường cho em, chẳng lẽ em không muốn?” Trình Hạo Hiên đang nâng mặt của cô nói.

“Bồi thường cái gì cho em?”

Trình Hạo Hiên nhéo chóp mũi của cô một cái, “Đã quên? Em đã nói, nếu anh dụ em lên giường, vậy anh nhất định phải đem cả đời này bồi thường cho em! Hiện tại anh chính thức đem đời anh bồi thường cho em. Nhưng em lại không muốn, muốn anh chiếm tiện nghi sao?”

Lạc Diễm Hân nhớ lại, hình như mình từng nói như vậy, “Anh đừng mơ tưởng chiếm tiện nghi của em!”

“Vậy bây giờ em có đồng ý gả cho anh không?” Anh chờ lâu lắm rồi, đồng ý nhanh lên một chút!

“Ách.” Lạc Diễm Hân do dự.

“Đừng nói với anh, em muốn quan sát, quan sát, em đã quan sát quá lâu rồi, lập tức đồng ý!”

Lạc Diễm Hân lại bất mãn, “Anh hung dữ cái gì!”

Trình Hạo Hiên chỉ có thể khôi phục sự dịu dàng ngay lập tức, “Hân Hân, anh đem đời này bồi thường cho em, về sau anh chỉ đi theo em, chẳng lẽ em không muốn cho anh danh phận?”

Một người đàn ông nói muốn danh phận với cô? Quái dị?

“Hân Hân?”

“Cái này”

Đợi rất lâu mà cô không trả lời, làm anh có chút không kiên nhẫn, trực tiếp cầm chiếc nhẫn đeo vào ngón tay của cô.

“Hiện tại em không thể chạy trốn, tháng sau chúng ta cử hành hôn lễ.”

Lạc Diễm Hân không thể xị mặt, nhưng nếu anh đã đeo nhẫn cho cô, cô đành phải cho anh một danh phận, “Ừm!”

Trình Hạo Hiên cho là cô còn muốn nói, nhưng lại sảng khoái đồng ý như vậy, “Em đồng ý?”

Lạc Diễm Hân mỉm cười nhìn anh, “Anh đã đeo nhẫn, em có thể không đồng ý sao?”

Trình Hạo Hiên vừa nghe, vui mừng bế cô lên, xoay vài vòng.

“Thật tốt quá, Hân Hân, bắt đầu từ hôm nay, anh là của em !”

Lạc Diễm Hân thấy tính anh quá trẻ con rồi, “Được rồi, chóng mặt !”

Nhưng anh không để cô xuống.

“Hân Hân, anh yêu em!”

“Em cũng vậy!”

=Hoàn=

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-xa-thu-ky>